

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์การพัฒนากองคกรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๑ ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๒.๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐)

วิสัยทัศน์ประเทศคือ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ “ประเทศไทย มั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน” โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาค้นในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม โดยการประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย

- ๑) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
- ๒) ชีตความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจและการกระจายรายได้
- ๓) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ
- ๔) ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม
- ๕) ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ
- ๖) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

การพัฒนาประเทศในช่วงระยะเวลาของยุทธศาสตร์ชาติ จะมุ่งเน้นการสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่

- ๑) ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง
- ๒) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
- ๓) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์
- ๔) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม
- ๕) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- ๖) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

วิสัยทัศน์ประเทศไทย ๒๕๘๐

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

มั่นคง

- มีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลง ทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศ และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง
- ประเทศไทยมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย
- สังคมมีความปรองดองและความสามัคคี ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคง มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน
- มีความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ

มั่งคั่ง

- ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง ยกกระดับเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกัน
- เศรษฐกิจมีความสามารถในการแข่งขันสูง สร้างเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคต และเป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาคทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน
- มีความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่อง อาทิ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงินและทุนอื่นๆ

ยั่งยืน

- การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญด้านรายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนอย่างต่อเนื่อง โดยไม่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อม
- มีการผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับกฎระเบียบของประชาคมโลก
- คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืน ทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

(๑) ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ คือ ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เน้นการบริหารจัดการสภาวะแวดล้อมของประเทศให้มีความมั่นคง ปลอดภัย เอกภพ อธิปไตย และมีความสงบเรียบร้อยในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับชาติ สังคม ชุมชน มุ่งเน้นการพัฒนาคน เครื่องมือ เทคโนโลยี และระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ให้มีความพร้อมสามารถรับมือกับภัยคุกคามและภัยพิบัติได้ทุกรูปแบบ และทุกระดับ ความรุนแรง ควบคู่ไปกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคงที่มีอยู่ในปัจจุบัน และที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต ใช้กลไกการแก้ไขปัญหาแบบบูรณาการทั้งกับส่วนราชการ ภาคเอกชน ประชาสังคม และองค์กรที่ไม่ใช่รัฐรวมถึงประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศทั่วโลกบนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล

ตัวชี้วัด ประกอบด้วย (๑) ความสุขของประชากรไทย (๒) ความมั่นคงปลอดภัยของประเทศ (๓) ความพร้อมของกองทัพ หน่วยงานด้านความมั่นคง และการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคง (๔) บทบาทและการยอมรับในด้านความมั่นคงของไทยในประชาคมระหว่างประเทศ และ (๕) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม โดยประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง ประกอบด้วย ๕ ประเด็น ได้แก่

๑. การรักษาความสงบภายในประเทศ เพื่อสร้างเสริมความสงบเรียบร้อยและสันติสุขให้เกิดขึ้นกับประเทศชาติบ้านเมือง โดย (๑) การพัฒนาและเสริมสร้างคนในทุกภาคส่วนให้มีความเข้มแข็ง มีความพร้อมตระหนักในเรื่องความมั่นคง และมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา (๒) การพัฒนาและเสริมสร้างความจงรักภักดีต่อสถาบันหลักของชาติ (๓) การพัฒนาและเสริมสร้างการเมืองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขที่มีเสถียรภาพและมีธรรมาภิบาล เห็นแก่ประโยชน์ของประเทศชาติมากกว่าประโยชน์ส่วนตน และ (๔) การพัฒนาและเสริมสร้างกลไกที่สามารถป้องกันและขจัดสาเหตุของประเด็นปัญหาความมั่นคงที่สำคัญ

๒. การป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง เพื่อแก้ไขปัญหาเดิม และป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาใหม่เกิดขึ้น โดย (๑) การแก้ไขปัญหาความมั่นคงในปัจจุบัน (๒) การติดตาม ฝ้าระวัง ป้องกัน และแก้ไขปัญหาที่อาจอุบัติขึ้นใหม่ (๓) การสร้างความปลอดภัยและความสันติสุขอย่างถาวรในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้และ (๔) การรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทั้งทางบกและทางทะเล

๓. การพัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อความมั่นคงของชาติ เพื่อยกระดับขีดความสามารถของกองทัพและหน่วยงานด้านความมั่นคง โดย (๑) การพัฒนาระบบงานข่าวกรองแห่งชาติแบบบูรณาการอย่างมีประสิทธิภาพ (๒) การพัฒนาและฝึกพลกำลังอำนาจแห่งชาติ กองทัพและหน่วยงานความมั่นคง รวมทั้งภาครัฐและภาคประชาชน ให้พร้อมป้องกันและรักษาอธิปไตยของประเทศ และเผชิญกับภัยคุกคามได้ทุกมิติทุกรูปแบบและทุกระดับ และ (๓) การพัฒนาระบบเตรียมพร้อมแห่งชาติและการบริหารจัดการภัยคุกคามให้มีประสิทธิภาพ

๔. การบูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงกับอาเซียนและนานาชาติ รวมถึงองค์กรภาครัฐและที่มีใช้ภาครัฐ เพื่อสร้างเสริมความสงบสุข สันติสุข ความมั่นคงและความเจริญก้าวหน้าให้กับประเทศไทย ภูมิภาค และโลก อย่างยั่งยืน โดย (๑) การเสริมสร้างและรักษาดุลยภาพสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศ (๒) การเสริมสร้างและธำรงไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงของภูมิภาค และ (๓) การร่วมมือทางการพัฒนากับประเทศเพื่อนบ้าน ภูมิภาค โลก รวมถึงองค์กรภาครัฐและที่มีใช้ภาครัฐ

๕. การพัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม เพื่อให้กลไกสำคัญต่าง ๆ ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีการใช้หลักธรรมาภิบาล และการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด โดย (๑) การพัฒนากลไกให้พร้อมสำหรับการติดตาม ฝ้าระวัง แจ้งเตือน ป้องกัน และแก้ไขปัญหาความมั่นคงแบบองค์รวมอย่าง

เป็นรูปธรรม (๒) การบริหารจัดการความมั่นคงให้เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาประเทศในมิติอื่น ๆ และ (๓) การพัฒนากลไกและองค์กรขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

(๒) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน มีเป้าหมายการพัฒนาที่มุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ บนพื้นฐานแนวคิด ๓ ประการ ได้แก่ (๑) “ต่อยอดอดีต” โดยมองกลับไปที่รากเหง้าทางเศรษฐกิจ อัตลักษณ์ วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต และจุดเด่นทางทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลาย รวมทั้งความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบของประเทศในด้านอื่น ๆ นำมาประยุกต์ผสมผสานกับเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของเศรษฐกิจและสังคมโลกสมัยใหม่ (๒) “ปรับปรุงปัจจุบัน” เพื่อปูทางสู่นาคต ผ่านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศในมิติต่าง ๆ ทั้งโครงข่ายระบบคมนาคมและขนส่งโครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และดิจิทัล และการปรับปรุงสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอนาคต และ (๓) “สร้างคุณค่าใหม่ในอนาคต” ด้วยการเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการ พัฒนาคู่มือใหม่ รวมถึงปรับปรุงแบบธุรกิจ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาดผสมผสานกับยุทธศาสตร์ที่รองรับอนาคต บนพื้นฐานของการต่อยอดอดีตและปรับปรุงปัจจุบัน พร้อมทั้งการส่งเสริมและสนับสนุนจากภาครัฐ ให้ประเทศไทยสามารถสร้างฐานรายได้และการจ้างงานใหม่ขยายโอกาสทางการค้าและการลงทุนในเวทีโลก ควบคู่ไปกับการยกระดับรายได้และการกินดีอยู่ดี รวมถึงการเพิ่มขึ้นของคนชั้นกลางและลดความเหลื่อมล้ำของคนในประเทศได้ในคราวเดียวกัน

ตัวชี้วัด ประกอบด้วย (๑) รายได้ประชาชาติ การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ และการกระจายรายได้ (๒) ผลผลิตภาพการผลิตของประเทศทั้งในปัจจัยการผลิตและแรงงาน (๓) การลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนา และ (๔) ความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดยประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ประกอบด้วย ๕ ประเด็น ได้แก่

๑. การเกษตรสร้างมูลค่า ให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลผลิตการผลิตทั้งเชิงปริมาณและมูลค่า และความหลากหลายของสินค้าเกษตร ประกอบด้วย (๑) เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น (๒) เกษตรปลอดภัย (๓) เกษตรชีวภาพ (๔) เกษตรแปรรูปและ (๕) เกษตรอัจฉริยะ

๒. อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต โดยสร้างอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคตที่ขับเคลื่อนประเทศไทยไปสู่ประเทศที่พัฒนาแล้วด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีแห่งอนาคต ประกอบด้วย (๑) อุตสาหกรรมชีวภาพ (๒) อุตสาหกรรมและบริการการแพทย์ครบวงจร (๓) อุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์ (๔) อุตสาหกรรมและบริการขนส่งและโลจิสติกส์ และ (๕) อุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศ

๓. สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว โดยการรักษาการเป็นจุดหมายปลายทางที่สำคัญของการท่องเที่ยวระดับโลกที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวทุกระดับและเพิ่มสัดส่วนของนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพสูง ประกอบด้วย (๑) ท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม (๒) ท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ (๓) ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงามและแพทย์แผนไทย (๔) ท่องเที่ยวสำราญทางน้ำ และ (๕) ท่องเที่ยวเชื่อมโยงภูมิภาค

๔. โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก ครอบคลุมถึงโครงสร้างพื้นฐานทางกายภาพในด้านโครงข่ายคมนาคม พื้นที่และเมือง รวมถึงเทคโนโลยี ตลอดจนโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ โดย (๑) เชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคมไร้รอยต่อ (๒) สร้างและพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ (๓) เพิ่มพื้นที่และเมืองเศรษฐกิจ (๔) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสมัยใหม่ และ (๕) รักษาและเสริมสร้างเสถียรภาพทางเศรษฐกิจมหภาค

๕. พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ สร้างและพัฒนาผู้ประกอบการยุคใหม่ ที่มีทักษะและจิตวิญญาณของการเป็นผู้ประกอบการ ที่มีความสามารถในการแข่งขันและมีอัตลักษณ์ชัดเจน โดย (๑) สร้างผู้ประกอบการอัจฉริยะ (๒) สร้างโอกาสเข้าถึงบริการทางการเงิน (๓) สร้างโอกาสเข้าถึงตลาด (๔) สร้างโอกาสเข้าถึงข้อมูล และ (๕) ปรับบทบาทและโอกาสการเข้าถึงบริการภาครัฐ

(๓) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ เพื่อพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่งและมีคุณภาพ โดยคนไทยมีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีพัฒนาการที่รอบด้านและมีสุขภาวะที่ดีในทุกช่วงวัย มีจิตสาธารณะ รับผิดชอบต่อสังคมและผู้อื่น มัธยัสถ์อดออม โอบอ้อมอารี มีวินัย รักษาศีลธรรม และเป็นพลเมืองดีของชาติ มีหลักคิดที่ถูกต้อง มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ มีทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษและภาษาที่ ๓ และอนุรักษ์ภาษาท้องถิ่น มีนิสัยรักการเรียนรู้และการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต สูการเป็นคนไทยที่มีทักษะสูง เป็นนวัตกรรม นักคิด ผู้ประกอบการ เกษตรกรยุคใหม่และอื่น ๆ โดยมีสัมมาชีพตามความถนัดของตนเอง

ตัวชี้วัด ประกอบด้วย (๑) การพัฒนาคุณภาพชีวิต สุขภาวะ และความเป็นอยู่ที่ดีของคนไทย (๒) ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต และ (๓) การพัฒนาสังคมและครอบครัวไทย โดยประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ประกอบด้วย ๗ ประเด็น ได้แก่

๑. การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม มุ่งเน้นให้สถาบันทางสังคมร่วมปลูกฝังค่านิยม และวัฒนธรรมที่พึงประสงค์ โดย (๑) การปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมผ่านการเลี้ยงดูในครอบครัว (๒) การบูรณาการเรื่องความซื่อสัตย์ วินัย คุณธรรมจริยธรรม ในการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา (๓) การสร้างความเข้มแข็งในสถาบันทางศาสนา (๔) การปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมโดยใช้ชุมชนเป็นฐาน (๕) การสร้างค่านิยมและวัฒนธรรมที่พึงประสงค์จากภาคธุรกิจ (๖) การใช้สื่อและสื่อสารมวลชนในการปลูกฝัง ค่านิยมและวัฒนธรรมของคนในสังคม และ (๗) การส่งเสริมให้คนไทยมีจิตสาธารณะและมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม

๒. การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต มุ่งเน้นการพัฒนาคนเชิงคุณภาพในทุกช่วงวัย ประกอบด้วย (๑) ช่วงการตั้งครรภ์/ปฐมวัย เน้นการเตรียมความพร้อมให้แก่พ่อแม่ก่อนการตั้งครรภ์ (๒) ช่วงวัยเรียน/วัยรุ่น ปลูกฝังความเป็นคนดี มีวินัยพัฒนาทักษะการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับศตวรรษที่ ๒๑ (๓) ช่วงวัยแรงงาน ยกย่องศักยภาพ ทักษะและสมรรถนะแรงงานสอดคล้องกับความต้องการของตลาด และ (๔) ช่วงวัยผู้สูงอายุ ส่งเสริมให้ผู้สูงอายุเป็นพลังในการขับเคลื่อนประเทศ

๓. ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลง ในศตวรรษที่ ๒๑ มุ่งเน้นผู้เรียนให้มีทักษะการเรียนรู้และมีใจใฝ่เรียนรู้ตลอดเวลา โดย (๑) การปรับเปลี่ยนระบบการเรียนรู้ให้เอื้อต่อการพัฒนา ทักษะสำหรับศตวรรษที่ ๒๑ (๒) การเปลี่ยนโฉมบทบาท “ครู” ให้เป็นครูยุคใหม่ (๓) การเพิ่มประสิทธิภาพ ระบบบริหารจัดการศึกษาในทุกกระดับ ทุกประเภท (๔) การพัฒนาระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต (๕) การสร้างความตื่นตัวให้คนไทยตระหนักถึงบทบาท ความรับผิดชอบ และการวางตำแหน่งของประเทศไทยในภูมิภาค เอเชียอาคเนย์และประชาคมโลก (๖) การวางพื้นฐานระบบรองรับการเรียนรู้โดยใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์ม และ (๗) การสร้างระบบการศึกษาเพื่อเป็นเลิศทางวิชาการระดับนานาชาติ

๔. การตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย โดย (๑) การพัฒนาและส่งเสริมพหุปัญญา ผ่านครอบครัว ระบบสถานศึกษา สภาพแวดล้อม รวมทั้งสื่อตั้งแต่ระดับปฐมวัย (๒) การสร้างเส้นทางอาชีพ

สภาพแวดล้อมการทำงาน และระบบสนับสนุน ที่เหมาะสมสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษผ่านกลไกต่าง ๆ และ (๓) การดึงดูดกลุ่มผู้เชี่ยวชาญต่างชาติและคนไทยที่มีความสามารถในต่างประเทศให้มาสร้างและพัฒนา เทคโนโลยีและนวัตกรรมให้กับประเทศ

๕. การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี ครอบคลุมทั้งด้านกาย ใจ สติปัญญา และสังคม
โดย (๑) การสร้างความรอบรู้ด้านสุขภาวะ (๒) การป้องกันและควบคุมปัจจัยเสี่ยงที่คุกคามสุขภาวะ (๓) การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีสุขภาวะที่ดี (๔) การพัฒนาระบบบริการสุขภาพที่ทันสมัยสนับสนุน การสร้างสุขภาวะที่ดี และ (๕) การส่งเสริมให้ชุมชนเป็นฐานในการสร้างสุขภาวะที่ดีในทุกพื้นที่

๖. การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์
โดย (๑) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทย (๒) การส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ครอบครัวและชุมชนในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (๓) การปลูกฝัง และพัฒนาทักษะนอกห้องเรียน และ (๔) การพัฒนาระบบฐานข้อมูลเพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

๗. การเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนาประเทศ
โดย (๑) การส่งเสริมการออกกำลังกาย และกีฬาขั้นพื้นฐานให้กลายเป็นวิถีชีวิต (๒) การส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมออกกำลังกาย กีฬาและนันทนาการ (๓) การส่งเสริมการกีฬาเพื่อพัฒนาสู่ระดับอาชีพ และ (๔) การพัฒนาบุคลากรด้านการกีฬาและนันทนาการเพื่อรองรับการเติบโตของอุตสาหกรรมกีฬา

(๔) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญที่ให้ความสำคัญการดึงเอาพลังของภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภาคเอกชนประชาสังคม ชุมชนท้องถิ่น มาร่วมขับเคลื่อน โดยการสนับสนุนการรวมตัวของประชาชนในการร่วมคิดร่วมทำเพื่อส่วนรวม การกระจายอำนาจและความรับผิดชอบไปสู่กลไกบริหารราชการแผ่นดินในระดับท้องถิ่น การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการจัดการตนเอง และการเตรียมความพร้อมของประชากรไทยทั้งในมิติสุขภาพ เศรษฐกิจ สังคม และสภาพแวดล้อมให้เป็นประชากรที่มีคุณภาพ สามารถพึ่งตนเองและทำประโยชน์แก่ครอบครัว ชุมชน และสังคมให้นานที่สุด โดยรัฐให้หลักประกันการเข้าถึงบริการและสวัสดิการที่มีคุณภาพอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง

ตัวชี้วัด ประกอบด้วย (๑) ความแตกต่างของรายได้และการเข้าถึงบริการภาครัฐระหว่างกลุ่มประชากร (๒) ความก้าวหน้าของการพัฒนาคน (๓) ความก้าวหน้าในการพัฒนาจังหวัดในการเป็นศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี และ (๔) คุณภาพชีวิตของประชากรสูงอายุ โดยประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ประกอบด้วย ๔ ประเด็น ได้แก่

๑. การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ โดย (๑) ปรับโครงสร้างเศรษฐกิจฐานราก (๒) ปฏิรูประบบภาษีและการคุ้มครองผู้บริโภค (๓) กระจายการถือครองที่ดินและการเข้าถึงทรัพยากร (๔) เพิ่มผลิตภาพและคุ้มครองแรงงานไทยให้เป็นแรงงานฝีมือที่มีคุณภาพและความริเริ่มสร้างสรรค์ มีความปลอดภัยในการทำงาน (๕) สร้างหลักประกันทางสังคมที่ครอบคลุมและเหมาะสมกับคนทุกช่วงวัยทุกเพศภาวะและทุกกลุ่ม (๖) ลงทุนทางสังคมแบบมุ่งเป้าเพื่อช่วยเหลือกลุ่มคนยากจนและกลุ่มผู้ด้อยโอกาสโดยตรง (๗) สร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการสาธารณสุขและการศึกษา โดยเฉพาะสำหรับผู้มีรายได้น้อยและกลุ่มผู้ด้อยโอกาส และ (๘) สร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างทั่วถึง

๒. การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยี โดย (๑) พัฒนาศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยีในภูมิภาค (๒) กำหนดแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของแต่ละกลุ่มจังหวัดในมิติต่าง ๆ (๓) จัดระบบเมืองที่เอื้อต่อการสร้างชีวิตและสังคมที่มีคุณภาพและปลอดภัยให้สามารถตอบสนองต่อสังคมสูงวัยและแนวโน้มของการขยายตัวของเมืองในอนาคต (๔) ปรับโครงสร้างและแก้ไขกฎหมายระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อวางระบบและกลไกการบริหารงานในระดับภาค กลุ่มจังหวัด (๕) สนับสนุนการพัฒนาพื้นที่บนฐานข้อมูลความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม และ (๖) การพัฒนากำลังแรงงานในพื้นที่

๓. การเสริมสร้างพลังทางสังคม โดย (๑) สร้างสังคมเข้มแข็งที่แบ่งปันไม่ทอดทิ้งกัน และมีคุณธรรม โดยสนับสนุนการรวมตัวและดึงพลังของภาคส่วนต่าง ๆ (๒) การรองรับสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ (๓) สนับสนุนความร่วมมือระหว่างภาครัฐภาคเอกชน ภาควิชาการ ภาคประชาสังคมและภาคประชาชน (๔) ส่งเสริมความเสมอภาคทางเพศและบทบาทของสตรีในการสร้างสรรค์สังคม (๕) สนับสนุนการพัฒนาทุนทางสังคมและวัฒนธรรม และ (๖) สนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและสื่อสร้างสรรค์เพื่อรองรับสังคมยุคดิจิทัล

๔. การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเอง โดย (๑) ส่งเสริมการปรับพฤติกรรมในระดับครัวเรือนให้มีขีดความสามารถในการจัดการวางแผนชีวิต สุขภาพครอบครัว การเงินและอาชีพ (๒) เสริมสร้างศักยภาพของชุมชนในการพึ่งตนเองและการพึ่งพากันเอง (๓) สร้างการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่าง ๆ เพื่อสร้างประชาธิปไตยชุมชน และ (๔) สร้างภูมิคุ้มกันทางปัญญาให้กับชุมชน

(๕) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร ต่อสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร ต่อสิ่งแวดล้อม มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกมิติ ทั้งมิติด้านสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติ และความเป็นหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างกันทั้งภายในและภายนอกประเทศอย่างบูรณาการ ใช้พื้นที่เป็นตัวตั้งในการกำหนดกลยุทธ์และแผนงาน และการให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในแบบทางตรงให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ โดยเป็นการดำเนินการบนพื้นฐานการเติบโตร่วมกันไม่ว่าจะเป็นทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิตโดยให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลทั้ง ๓ ด้าน อันจะนำไปสู่ความยั่งยืนเพื่อคนรุ่นต่อไปอย่างแท้จริง

ตัวชี้วัด ประกอบด้วย (๑) พื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (๒) สภาพแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติที่เสื่อมโทรมได้รับการฟื้นฟู (๓) การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ (๔) ปริมาณก๊าซเรือนกระจก มูลค่าเศรษฐกิจฐานชีวภาพโดยประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย ๖ ประเด็น ได้แก่

๑. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว โดย (๑) เพิ่มมูลค่าของเศรษฐกิจฐานชีวภาพให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (๒) อนุรักษ์และฟื้นฟูความหลากหลายทางชีวภาพในและนอกถิ่นกำเนิด (๓) อนุรักษ์และฟื้นฟูแม่น้ำลำคลองและแหล่งน้ำธรรมชาติทั่วประเทศ (๔) รักษาและเพิ่มพื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ (๕) ส่งเสริมการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน

๒. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล โดย (๑) เพิ่มมูลค่าของเศรษฐกิจฐานชีวภาพทางทะเล (๒) ปรับปรุง ฟื้นฟู และสร้างใหม่ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งทั้งระบบ

(ก) ฟื้นฟูชายหาดที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว ชายฝั่งทะเลได้รับการป้องกันและแก้ไขทั้งระบบ และมีนโยบายการจัดการชายฝั่งแบบบูรณาการอย่างเป็นองค์รวม และ (ข) พัฒนาและเพิ่มสัดส่วนกิจกรรมทางทะเลที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๓. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ โดย (๑) ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก (๒) มีการปรับตัวเพื่อลดความสูญเสียและเสียหายจากภัยธรรมชาติและผลกระทบที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (๓) มุ่งเป้าสู่การลงทุนที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของภาครัฐและภาคเอกชน และ (๔) พัฒนาและสร้างระบบรับมือปรับตัวต่อโรคอุบัติใหม่และโรคอุบัติซ้ำที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ

๔. พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง โดย (๑) จัดทำแผนผังภูมินิเวศเพื่อการพัฒนาเมือง ชนบท พื้นที่เกษตรกรรมและอุตสาหกรรม รวมถึงพื้นที่อนุรักษ์ตามศักยภาพและความเหมาะสมทางภูมินิเวศอย่างเป็นเอกภาพ (๒) พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบทเกษตรกรรม และ อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ที่มีการบริหารจัดการตามแผนผังภูมินิเวศอย่างยั่งยืน (๓) จัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสารเคมีในภาคเกษตรทั้งระบบ ให้เป็นไปตามมาตรฐานสากลและค่ามาตรฐานสากล (๔) สงวนรักษา อนุรักษ์ฟื้นฟู และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ มรดกทางสถาปัตยกรรมและศิลปวัฒนธรรมอัตลักษณ์ และวิถีชีวิตพื้นถิ่นบนฐานธรรมชาติ และฐานวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน (๕) พัฒนาเครือข่ายองค์กรพัฒนาเมืองและชุมชน รวมทั้งกลุ่มอาสาสมัคร ด้วยกลไกการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในท้องถิ่น และ (๖) เสริมสร้างระบบสาธารณสุขและอนามัยสิ่งแวดล้อมและยกระดับความสามารถในการป้องกันโรคอุบัติใหม่และอุบัติซ้ำ

๕. พัฒนาความมั่นคงน้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดย (๑) พัฒนาการจัดการน้ำเชิงลุ่มน้ำทั้งระบบเพื่อเพิ่มความมั่นคงด้านน้ำของประเทศ (๒) เพิ่มผลิตภาพของน้ำทั้งระบบในการใช้น้ำอย่างประหยัด รู้คุณค่า และสร้างมูลค่าเพิ่มจากการใช้น้ำให้ทัดเทียมกับระดับสากล (๓) พัฒนาความมั่นคงพลังงานของประเทศและส่งเสริมการใช้พลังงานที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (๔) เพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานโดยลดความเข้มข้นของการใช้พลังงาน และ (๕) พัฒนาความมั่นคงด้านการเกษตรและอาหารของประเทศและชุมชน ในมิติปริมาณ คุณภาพ ราคาและการเข้าถึงอาหาร

๖. ยกระดับกระบวนการทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ โดย (๑) ส่งเสริมคุณลักษณะและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ด้านสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิตที่ดีของคนไทย (๒) พัฒนาเครื่องมือ กลไกและระบบยุติธรรมและระบบประชาธิปไตยสิ่งแวดล้อม (๓) จัดโครงสร้างเชิงสถาบันเพื่อจัดการประเด็นร่วม ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่สำคัญ และ (๔) พัฒนาและดำเนินโครงการที่ยกระดับกระบวนการทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม บนหลักของการมีส่วนร่วม และธรรมาภิบาล

(๖) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อปรับเปลี่ยนภาครัฐที่ยึดหลัก “ภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม” โดยภาครัฐต้องมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ แยกแยะบทบาทหน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่ในการกำกับหรือในการให้บริการยึดหลักธรรมาภิบาล ปรับวัฒนธรรมการทำงานให้มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม มีความทันสมัย และพร้อมที่จะปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำนวัตกรรม เทคโนโลยีข้อมูลขนาดใหญ่ ระบบการทำงานที่เป็นดิจิทัลเข้ามาประยุกต์ใช้อย่างคุ้มค่า

และปฏิบัติงานเทียบได้กับมาตรฐานสากล รวมทั้งมีลักษณะเปิดกว้าง เชื่อมโยงถึงกันและเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็วและโปร่งใส โดยทุกภาคส่วนในสังคมต้องร่วมกันปลูกฝังค่านิยมความซื่อสัตย์สุจริตความมัธยัสถ์ และสร้างจิตสำนึกในการปฏิเสธไม่ยอมรับการทุจริตประพฤติมิชอบอย่างสิ้นเชิง นอกจากนี้ กฎหมายต้องมีความชัดเจน มีเพียงเท่าที่จำเป็น มีความทันสมัยมีความเป็นสากล มีประสิทธิภาพ และนำไปสู่การลดความเหลื่อมล้ำและเอื้อต่อการพัฒนา โดยกระบวนการยุติธรรมมีการบริหารที่มีประสิทธิภาพ เป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติและการอำนวยความสะดวกตามหลักนิติธรรม

ตัวชี้วัด ประกอบด้วย (๑) ระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการสาธารณะของภาครัฐ (๒) ประสิทธิภาพของการบริการภาครัฐ (๓) ระดับความโปร่งใสการทุจริต ประพฤติมิชอบและ (๔) ความเสมอภาคในกระบวนการยุติธรรม โดยประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐประกอบด้วย ๘ ประเด็น ได้แก่

๑. ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส โดย (๑) การให้บริการสาธารณะของภาครัฐได้มาตรฐานสากลและเป็นระดับแนวหน้าของภูมิภาค และ (๒) ภาครัฐมีความเชื่อมโยงในการให้บริการสาธารณะต่าง ๆ ผ่านการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้

๒. ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายและเชื่อมโยงการพัฒนาในทุกระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่ โดย (๑) ให้ยุทธศาสตร์ชาติเป็นกลไกขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ (๒) ระบบการเงินการคลังประเทศสนับสนุนการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ และ (๓) ระบบติดตามประเมินผลที่สะท้อนการบรรลุเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติในทุกระดับ

๓. ภาครัฐมีขนาดเล็ก gọn เหมาะสมกับภารกิจ ส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ โดย (๑) ภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสม (๒) ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ และ (๓) ส่งเสริมการกระจายอำนาจและสนับสนุนบทบาทชุมชนท้องถิ่นให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานที่มีสมรรถนะสูง ตั้งอยู่บนหลักธรรมาภิบาล

๔. ภาครัฐมีความทันสมัย โดย (๑) องค์กรภาครัฐมีความยืดหยุ่นเหมาะสมกับบริบทการพัฒนาประเทศ และ (๒) พัฒนาและปรับระบบวิธีการปฏิบัติราชการให้ทันสมัย

๕. บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึกมีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ โดย (๑) ภาครัฐมีการบริหารกำลังคนที่มีความคล่องตัว ยึดระบบคุณธรรม และ (๒) บุคลากรภาครัฐยึดค่านิยมในการทำงานเพื่อประชาชน มีคุณธรรม และมีการพัฒนาตามเส้นทางความก้าวหน้าในอาชีพ

๖. ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ โดย(๑) ประชาชนและภาคีต่าง ๆ ในสังคมร่วมมือกันในการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ (๒) บุคลากรภาครัฐยึดมั่นในหลักคุณธรรม จริยธรรมและความซื่อสัตย์สุจริต(๓) การปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบมีประสิทธิภาพมีความเด็ดขาดเป็นธรรมและตรวจสอบได้ และ (๔) การบริหารจัดการการป้องกันและปราบปรามการทุจริตอย่างเป็นระบบแบบบูรณาการ

๗. กฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ และมีเท่าที่จำเป็น โดย (๑) ภาครัฐจัดให้มีกฎหมายที่สอดคล้องและเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลง(๒) มีกฎหมายเท่าที่จำเป็น และ(๓) การบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ เท่าเทียมมีการเสริมสร้างประสิทธิภาพการใช้กฎหมาย

๘. กระบวนการยุติธรรมเคารพสิทธิมนุษยชนและปฏิบัติต่อประชาชนโดยเสมอภาค โดย ๑) บุคลากรและหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเคารพและยึดมั่นในหลักประชาธิปไตย เคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ที่พึงได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียม (๒) ทุกหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม มีบทบาทเชิงรุก ร่วมกันในทุกขั้นตอนของการค้นหาความจริง (๓) หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมทั้งทางแพ่ง อาญาและปกครองมีเป้าหมายและยุทธศาสตร์ร่วมกัน (๔) ส่งเสริมระบบยุติธรรมทางเลือกระบบยุติธรรมชุมชน และการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการยุติธรรม และ(๕) พัฒนามาตรการอื่นแทนโทษทางอาญา

๒.๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔)

หลักการพัฒนาประเทศที่สำคัญในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ยึดหลัก “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” “การพัฒนาที่ยั่งยืน” และ “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” ที่ต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙-๑๑ และยึดหลักการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ลดความเหลื่อมล้ำและขับเคลื่อนการเจริญเติบโตจากการเพิ่มผลิตภาพการผลิตบนฐานการใช้ภูมิปัญญาและนวัตกรรม สำหรับการกำหนดวิสัยทัศน์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับนี้ ยึดวิสัยทัศน์ของกรอบยุทธศาสตร์ชาติที่กำหนดว่า “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ในขณะที่การกำหนดเป้าหมายและตัวชี้วัดในด้านต่างๆ ของแผนพัฒนาฯ ได้ยึดเป้าหมายอนาคตประเทศไทยปี ๒๕๗๙ ที่เป็นเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี มาเป็นกรอบในการกำหนดเป้าหมายที่จะบรรลุใน ๕ ปี โดยที่เป้าหมายและตัวชี้วัดต้องสอดคล้องกับกรอบเป้าหมายการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ที่องค์การระหว่างประเทศกำหนดขึ้น อาทิ การพัฒนาที่ยั่งยืน (sustainable development goals : SDGs) ที่องค์การสหประชาชาติกำหนดขึ้น เป็นต้น ส่วนแนวทางการพัฒนา ได้บูรณาการนโยบายหรือประเด็นพัฒนาที่สำคัญของประเด็นการปฏิรูปประเทศ ๓๗ วาระ และ ไทยแลนด์ ๔.๐

การจัดทำแผน ขับเคลื่อน และการติดตามประเมินผล เน้นกระบวนการมีส่วนร่วม ทั้งจากภาครัฐ เอกชน ประชาชน และภาคการศึกษา ในทุกพื้นที่ของประเทศ เป็นกลไกประชารัฐที่รวมพลัง ให้สามารถกำหนดเป้าหมาย แนวทางการพัฒนารวมทั้งแผนงานโครงการสำคัญที่ตอบสนองความต้องการและแก้ไขปัญหาให้กับประชาชนได้อย่างสอดคล้องกับภูมิสังคมและเกิดผลสัมฤทธิ์อย่างจริงจังใน ๕ ปี

ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ ยุทธศาสตร์ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ มีทั้งหมด ๑๐ ยุทธศาสตร์ โดยมี ๖ ยุทธศาสตร์ตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และอีก ๔ ยุทธศาสตร์ที่เป็นปัจจัยสนับสนุน ดังนี้

๑. การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ ทุนมนุษย์ของประเทศไทยยังมีปัญหาในด้านคุณภาพคนในแต่ละช่วงวัย โดยผลลัพธ์ทางการศึกษาของเด็กวัยเรียนค่อนข้างต่ำ การพัฒนาความรู้และทักษะของแรงงานไม่ตรงกับตลาดงาน ในขณะที่คนไทยจำนวนไม่น้อยยังไม่สามารถคัดกรองและเลือกรับวัฒนธรรมได้อย่างเหมาะสม ซึ่งส่งผลต่อวิกฤตค่านิยม ทักษะคน และพฤติกรรมในการดำเนินชีวิต การพัฒนาในระยะต่อไปจึงต้องให้ความสำคัญกับการวางรากฐานการพัฒนาคนให้มีความสมบูรณ์ เพื่อให้คนไทยมีทัศนคติและพฤติกรรมตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม ได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพสูงตามมาตรฐานสากล และสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง มีสุขภาพที่ดีขึ้น คนทุกช่วงวัยมีทักษะ ความรู้ และความสามารถเพิ่มขึ้น รวมทั้งสถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งและมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศเพิ่มขึ้น

แนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ประกอบด้วย (๑) ปรับเปลี่ยนค่านิยมคนไทยให้มีคุณธรรม จริยธรรม มีวินัย จิตสาธารณะ และพฤติกรรมที่พึงประสงค์ อาทิ ส่งเสริมให้มีกิจกรรมการเรียนการสอนทั้งในและนอกห้องเรียนที่สอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม ความมีระเบียบวินัย และจิตสาธารณะ (๒) พัฒนาศักยภาพคนให้มีความรู้ ความรู้ และความสามารถในการดำรงชีวิตอย่างมีคุณค่า อาทิ ส่งเสริมเด็กปฐมวัยให้มีการพัฒนา

ทักษะทางสมองและทางสังคมที่เหมาะสม เด็กวัยเรียนและวัยรุ่นมีทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ (๓) ยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต อาทิ ปรับระบบบริหารจัดการสถานศึกษาขนาดเล็ก ให้มีการจัดทรัพยากรร่วมกันให้มีขนาดและจำนวนที่เหมาะสม ปรับปรุงแหล่งเรียนรู้ในชุมชนให้เป็นแหล่งเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์และมีชีวิต (๔) ลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพและให้ทุกภาคส่วนคำนึงถึงผลกระทบต่อสุขภาพ อาทิ ส่งเสริมให้มีกิจกรรมทางสุขภาพและโภชนาการที่เหมาะสมกับวัย ปรับปรุงมาตรการทางกฎหมายและภาษีในการควบคุมผลิตภัณฑ์ที่ส่งผลเสียต่อสุขภาพ (๕) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการระบบสุขภาพภาครัฐและปรับระบบการเงินการคลังด้านสุขภาพ อาทิ ปรับระบบบริหารจัดการทรัพยากรร่วมกันระหว่างสถานพยาบาลทุกสังกัดในเขตพื้นที่สุขภาพ (๖) พัฒนาระบบการดูแลและสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับสังคมสูงวัย อาทิ ผลักดันให้มีกฎหมายการดูแลผู้สูงอายุระยะยาว และ (๗) ผลักดันให้สถาบันทางสังคมมีส่วนร่วมพัฒนาประเทศอย่างเข้มแข็ง อาทิ กำหนดมาตรการการดูแลครอบครัวที่เปราะบาง และส่งเสริมสถาบันการศึกษาให้เป็นแหล่งบริการความรู้ทางวิชาการที่ทุกคนเข้าถึงได้

๒. ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม การพัฒนาในช่วงที่ผ่านมาทำให้สังคมไทยก้าวหน้าไปหลายด้าน แต่การแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมในสังคมไทยมีความคืบหน้าช้า ทั้งเรื่องความแตกต่างของรายได้ระหว่างกลุ่มประชากร ความแตกต่างของคุณภาพการบริการภาครัฐ รวมทั้งข้อจำกัดในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมและเทคโนโลยีของกลุ่มผู้ด้อยโอกาสและกลุ่มที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกล ดังนั้น การพัฒนาในระยะต่อไป จึงจำเป็นต้องมุ่งลดปัญหาความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ของกลุ่มคนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสังคมที่แตกต่างกัน แก้ไขปัญหาความยากจน เพิ่มโอกาสการเข้าถึงบริการพื้นฐานทางสังคมของภาครัฐ รวมทั้งเพิ่มศักยภาพชุมชนและเศรษฐกิจฐานรากให้มีความเข้มแข็ง เพื่อให้ชุมชนพึ่งพาตนเองและได้รับส่วนแบ่งผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจมากขึ้น

แนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย (๑) การเพิ่มโอกาสให้กับกลุ่มเป้าหมายประชากรร้อยละ ๔๐ ที่มีรายได้ต่ำที่สุดสามารถเข้าถึงบริการที่มีคุณภาพของรัฐและมีอาชีพ อาทิ ขยายโอกาสการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพให้แก่เด็กและเยาวชนที่ด้อยโอกาสทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง โดยให้การดูแลนักเรียนที่ครอบครัวยากจนตั้งแต่การสร้างรายได้ของครัวเรือน สนับสนุนค่าเดินทางไปยังสถานศึกษา ให้ทุนการศึกษาต่อระดับสูง (๒) การกระจายการให้บริการภาครัฐทั้งด้านการศึกษา สาธารณสุข และสวัสดิการที่มีคุณภาพให้ครอบคลุมและทั่วถึง อาทิ บริหารจัดการการให้บริการสาธารณสุขที่มีคุณภาพให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ ผ่านการพัฒนาระบบส่งต่อผู้ป่วยทั้งในระดับจังหวัด ภาค และระดับประเทศให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น และ (๓) เสริมสร้างศักยภาพชุมชน การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนและการสร้างความเข้มแข็งการเงินฐานรากตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อให้ชุมชนสามารถพึ่งพาตนเองได้ มีสิทธิในการจัดการที่ดินและทรัพยากรภายในชุมชน อาทิ สนับสนุนการให้ความรู้ในการบริหารจัดการทางการเงินแก่ชุมชนและครัวเรือน การปรับองค์กรการเงินของชุมชนให้ทำหน้าที่เป็นสถาบันการเงินในระดับหมู่บ้าน/ตำบลที่ทำหน้าที่ทั้งการให้กู้ยืมและการออม และจัดตั้งโครงการเงินฐานรากโดยมีธนาคารออมสินและธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์เป็นแม่ข่าย

๓. ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน เศรษฐกิจไทยขยายตัวต่ำกว่าศักยภาพอย่างต่อเนื่องเป็นเวลากว่าหลายปี ทั้งจากผลกระทบของเศรษฐกิจโลกซบเซาและข้อจำกัดภายในประเทศเองที่เป็นอุปสรรคต่อการเพิ่มผลิตภาพและขีดความสามารถในการแข่งขัน รวมทั้งฐานเศรษฐกิจภายในประเทศขยายตัวช้า

การพัฒนา ๕ ปีต่อจากนี้ไป จึงเน้นให้เศรษฐกิจเติบโตได้ตามศักยภาพและมีเสถียรภาพ ภาคส่งออกมีการพัฒนาจนสามารถขยายตัวและเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทย ผลิตภาพการผลิตของ

ประเทศเพิ่มขึ้น การลงทุนภาครัฐและเอกชนมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่องและมาจากความร่วมมือกันมากขึ้น ประชาชนและผู้ประกอบการเข้าสู่ระบบภาษีมากขึ้น และประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันทาง เศรษฐกิจสูงขึ้น นอกจากนี้ ยังเน้นให้เศรษฐกิจรายสาขามีการเติบโตอย่างเข้มแข็ง ภาคการเกษตรเน้น เกษตรกรรมยั่งยืนและให้เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้น มีการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมนิเวศ การท่องเที่ยวสามารถ ทหารรายได้และแข่งขันได้มากขึ้น วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีบทบาทต่อระบบเศรษฐกิจมากขึ้น ภาค การเงินมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

โดยมีแนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ประกอบด้วย (๑) การบริหารจัดการเศรษฐกิจส่วนรวม ทั้งในด้าน การคลัง อาทิ เพิ่มประสิทธิภาพการจัดแผนงานโครงการ การจัดสรรงบประมาณ การบริหาร และการ ตรวจสอบกระบวนการงบประมาณ และด้านการเงิน อาทิ เพิ่มประสิทธิภาพของระบบการเงินและสถาบัน การเงินทั้งในตลาดเงินและตลาดทุนให้สามารถสนับสนุนการขยายตัวของเศรษฐกิจ และ (๒) การเสริมสร้าง และพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการ มุ่งเน้นการสร้างเชื่อมโยง ของห่วงโซ่มูลค่าระหว่างภาคเกษตร อุตสาหกรรม บริการ และการค้าการลงทุน เพื่อยกระดับศักยภาพ ในการแข่งขันของประเทศ โดยยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรและอาหารเข้าสู่ระบบมาตรฐาน ต่อยอดความ เข้มแข็งของอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพปัจจุบันเพื่อยกระดับไปสู่อุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง วางอนาคต รากฐานการพัฒนาอุตสาหกรรม เสริมสร้างขีดความสามารถการแข่งขันในเชิงธุรกิจของภาคบริการ ปรับปรุงร ุ่แก้ไขกฎหมายและกฎระเบียบเพื่อส่งเสริมการค้าที่เป็นธรรมและอำนวยความสะดวกด้านการค้าการลงทุน

๔. ยุทธศาสตร์การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ปัจจุบันสภาพ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมกำลังเป็นจุดอ่อนสำคัญต่อการรักษาฐานการผลิตและการให้บริการ รวมทั้ง การดำรงชีวิตของคนไทย ซึ่งปัญหาดังกล่าวเกิดจากการลดลงของพื้นที่ป่าไม้ ทรัพยากรดินเสื่อมโทรม ความหลากหลายทางชีวภาพถูกคุกคาม ความเสี่ยงในการขาดแคลนทรัพยากรน้ำในอนาคต ปัญหาสิ่งแวดล้อม เพิ่มสูงขึ้นตามการขยายตัวของเศรษฐกิจและชุมชนเมือง การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทาง ธรรมชาติมีความผันผวนและรุนแรงมากขึ้น และข้อตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพ ภูมิอากาศทวีความเข้มข้น ซึ่งจะส่งผลต่อแนวทางการพัฒนาประเทศในอนาคต

ดังนั้น การพัฒนาในระยะต่อไป จึงมุ่งเน้นการรักษาและฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติ การสร้างความ มั่นคงด้านน้ำ และการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำให้มีประสิทธิภาพ การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี ลดมลพิษ และลดผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนและระบบนิเวศ การเพิ่มประสิทธิภาพการลดก๊าซเรือนกระจก และขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหาร จัดการเพื่อลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ และลดความสูญเสียในชีวิตและทรัพย์สินที่เกิดจากสาธารณภัย

แนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย (๑) การรักษาฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ สร้างสมดุลของการ อนุรักษ์และใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม (๒) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำเพื่อให้ เกิดความมั่นคง สมดุล และยั่งยืน (๓) การแก้ไขปัญหาวิกฤตสิ่งแวดล้อม (๔) ส่งเสริมการผลิตและการบริโภค ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (๕) สนับสนุนการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และเพิ่มขีดความสามารถใน การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (๖) การบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ (๗) การพัฒนาระบบการบริหารจัดการและกลไกแก้ไขปัญหาความขัดแย้งด้านทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม และ (๘) การพัฒนาความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ

๕. ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่ง และยั่งยืน
กระแสโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในปัจจุบัน มีแนวโน้มส่งผลกระทบต่อความมั่นคงและเสถียรภาพของประเทศไทยในหลายมิติ ทั้งภัยคุกคามภายนอก ในเรื่องการขยายอิทธิพลและการเพิ่มบทบาทของประเทศมหาอำนาจในภูมิภาคต่างๆ ของโลก อาชญากรรมข้ามชาติและการก่อการร้าย และภัยคุกคามภายในประเทศ ได้แก่ ความเห็นต่างทางความคิดและอุดมการณ์ของคนในชาติ การสร้างสถานการณ์ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ และการคุกคามทางเศรษฐกิจ โดยอาชญากรรมคอมพิวเตอร์

ดังนั้น การพัฒนาในระยะต่อไป จึงเน้นในเรื่องการปกป้องและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์ให้เป็นสถาบันหลักของประเทศ สังคมมีความสมานฉันท์ ประชาชนมีส่วนร่วมป้องกันแก้ไขปัญหาความมั่นคงประชาชนในจังหวัดชายแดนภาคใต้มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีโอกาสในการศึกษาและการประกอบอาชีพที่สร้างรายได้เพิ่มขึ้น ประเทศไทยมีความสัมพันธ์และความร่วมมือด้านความมั่นคงกับนานาประเทศในการป้องกันภัยคุกคามในรูปแบบต่างๆ ควบคู่ไปกับการรักษาผลประโยชน์ของชาติ มีความพร้อมต่อการรับมือภัยคุกคามทั้งภัยคุกคามทางทหารและภัยคุกคามอื่นๆ และแผนงานด้านความมั่นคงมีการบูรณาการสอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย (๑) การรักษาความมั่นคงภายใน เพื่อให้เกิดความสงบในสังคมและธำรงไว้ซึ่งสถาบันหลักของชาติ (๒) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการป้องกันประเทศเพื่อเตรียมความพร้อมในการรับมือภัยคุกคามทั้งการทหารและภัยคุกคามอื่นๆ (๓) การส่งเสริมความร่วมมือกับต่างประเทศด้านความมั่นคง เพื่อบูรณาการความร่วมมือกับมิตรประเทศเพื่อผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ สังคม และการป้องกันภัยคุกคามข้ามชาติ (๔) การรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ของชาติทางทะเลเพื่อคงไว้ซึ่งอำนาจอธิปไตยและสิทธิอธิปไตยในเขตทะเล และ (๕) การบริหารจัดการความมั่นคงเพื่อการพัฒนา เพื่อให้เกิดความสอดคล้องกันระหว่างแผนงานที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงการพัฒนาภายใต้การมีส่วนร่วมของภาคประชาชน

๖. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบ และธรรมาภิบาลในสังคมไทย ระบบการบริหารจัดการในภาครัฐที่ขาดประสิทธิภาพเป็นอุปสรรคที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศมาอย่างต่อเนื่อง ทั้งการให้บริการประชาชนยังไม่ได้มาตรฐานสากล การบังคับใช้กฎหมายที่ขาดประสิทธิภาพ การบริหารจัดการและการให้บริการของท้องถิ่นขาดความโปร่งใส ระบบและกระบวนการยุติธรรมไม่สามารถอำนวยความสะดวกได้อย่างเสมอภาคและเป็นธรรม รวมทั้งการทุจริตประพฤติมิชอบในสังคมไทย

การพัฒนาในระยะต่อไป จึงต้องเร่งปฏิรูปการบริหารจัดการภาครัฐให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างจริงจัง โดยมุ่งเน้นในเรื่องการลดสัดส่วนค่าใช้จ่ายด้านบุคลากร และเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการให้บริการของภาครัฐ รวมทั้งประสิทธิภาพการประกอบธุรกิจของประเทศ การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การปรับคณะแนวดชนีการรับรู้การทุจริตให้อยู่ในระดับที่ดีขึ้น และการลดจำนวนการดำเนินคดีกับผู้มิได้กระทำความผิด

แนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย (๑) ปรับปรุงโครงสร้างหน่วยงาน บทบาท ภารกิจ และคุณภาพบุคลากรภาครัฐ ให้มีความโปร่งใส ทันสมัย คล่องตัว มีขนาดที่เหมาะสม เกิดความคุ้มค่า (๒) ปรับปรุงกระบวนการงบประมาณ และสร้างกลไกในการติดตามตรวจสอบการเงินการคลังภาครัฐ เพื่อให้การจัดสรรและการใช้จ่ายมีประสิทธิภาพ (๓) เพิ่มประสิทธิภาพและยกระดับการให้บริการสาธารณะให้ได้มาตรฐานสากล เพื่อให้ประชาชนและภาคธุรกิจได้รับบริการที่มีคุณภาพ ได้มาตรฐาน และอำนวยความสะดวก ตรงตามความต้องการ (๔) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ประชาชนได้รับการบริการอย่างมีประสิทธิภาพและทั่วถึง (๕) ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ เพื่อให้

สังคมไทยมีวินัย โปร่งใส และยุติธรรม และ (๖) ปฏิรูปกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมให้มีความทันสมัย เป็นธรรม และสอดคล้องกับข้อบังคับสากลหรือข้อตกลงระหว่างประเทศ

๗. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ ที่ผ่านมาการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ของประเทศประสบปัญหาด้านความต่อเนื่องในการดำเนินการ และปัญหาเชิงปริมาณ คุณภาพ และการบริหารจัดการการให้บริการที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล ทำให้มีข้อจำกัดในการสนับสนุนการพัฒนาประเทศให้มีประสิทธิภาพ

การพัฒนาในระยะต่อไป จึงมุ่งเน้นในเรื่องการลดความเข้มของการใช้พลังงานและลดต้นทุนโลจิสติกส์ของประเทศ การพัฒนาระบบขนส่งทางรางและทางน้ำ เพิ่มปริมาณการเดินทางด้วยระบบขนส่งสาธารณะในเขตเมือง และขยายขีดความสามารถในการรองรับปริมาณผู้โดยสารของท่าอากาศยานในกรุงเทพมหานครและท่าอากาศยานในภูมิภาค การเพิ่มความสามารถในการแข่งขันด้านโลจิสติกส์และการอำนวยความสะดวกทางการค้า การพัฒนาด้านพลังงานเพื่อเพิ่มสัดส่วนการใช้พลังงานทดแทนต่อปริมาณการใช้พลังงานขั้นสุดท้าย และลดการพึ่งพาทักษะธรรมชาติในการผลิตไฟฟ้า การพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล และการพัฒนาด้านสาธารณสุขการ (น้ำประปา)

แนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย (๑) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านขนส่ง อาทิ พัฒนาระบบรถไฟให้เป็นโครงข่ายหลักในการเดินทางและขนส่งของประเทศ พัฒนาโครงข่ายถนน พัฒนาระบบขนส่งทางอากาศ และพัฒนาระบบขนส่งทางน้ำ (๒) การสนับสนุนการพัฒนาระบบขนส่ง อาทิ การพัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่เกิดจากการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน และพัฒนาการบริหารจัดการในสาขาขนส่ง (๓) พัฒนาระบบโลจิสติกส์ อาทิ พัฒนาและยกระดับมาตรฐานระบบการบริหารจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทานให้ได้มาตรฐานสากล และพัฒนาและยกระดับมาตรฐานการอำนวยความสะดวกทางการค้า (๔) พัฒนาด้านพลังงาน อาทิ จัดหาพลังงานให้เพียงพอและสร้างความมั่นคงในการผลิตพลังงาน เพิ่มศักยภาพการบริหารจัดการ การผลิต และใช้พลังงานทดแทนและพลังงานสะอาด (๕) พัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล อาทิ พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานโทรคมนาคมของประเทศให้ทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ และส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการสร้างมูลค่าเพิ่มทางธุรกิจ และ (๖) พัฒนาระบบน้ำประปา อาทิ พัฒนาระบบน้ำประปาให้ครอบคลุมและทั่วถึง และการบริหารจัดการการใช้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพและการสร้างนวัตกรรม

๘. ยุทธศาสตร์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา อาศัยการเพิ่มประสิทธิภาพจากปัจจัยความได้เปรียบด้านแรงงาน ทักษะกรรมชาติ และการนำเข้าเทคโนโลยีสำเร็จรูปจากต่างประเทศมากกว่าการสะสมองค์ความรู้เพื่อพัฒนาเทคโนโลยีของตนเอง ทำให้ส่วนแบ่งผลประโยชน์ทางด้านเทคโนโลยีซึ่งมีมูลค่าเพิ่มสูงตกอยู่กับประเทศผู้เป็นเจ้าของเทคโนโลยี อีกทั้งการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาอย่างไม่เพียงพอที่จะขับเคลื่อนประเทศสู่สังคมนวัตกรรมได้

การพัฒนาจึงเน้นในเรื่องการเพิ่มความเข้มแข็งด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของประเทศ และการเพิ่มความสามารถในการประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อยกระดับความสามารถการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการ และคุณภาพชีวิตของประชาชน

แนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย (๑) เร่งส่งเสริมการลงทุนวิจัยและพัฒนาและผลักดันสู่การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์และเชิงสังคม อาทิ ลงทุนวิจัยและพัฒนาในกลุ่มเทคโนโลยีที่ประเทศไทยมีศักยภาพพัฒนาได้เอง และกลุ่มเทคโนโลยีที่นำสู่การพัฒนาแบบก้าวกระโดด ลงทุนวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางสังคมเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน (๒) พัฒนาผู้ประกอบการให้เป็นผู้ประกอบการทางเทคโนโลยี อาทิ ส่งเสริมผู้ประกอบการให้มีบทบาทหลักด้านนวัตกรรมเทคโนโลยีและ

ร่วมกำหนดทิศทางการพัฒนานวัตกรรม ส่งเสริมการสร้างสรรค่นวัตกรรมด้านการออกแบบและการจัดการธุรกิจที่ผสมผสานการใช้เทคโนโลยีให้แพร่หลายในกลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจของไทย และ (๓) พัฒนาสภาวะแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ด้านบุคลากรวิจัย อาชีพ การเร่งการผลิตบุคลากรสายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่มีคุณภาพและสอดคล้องกับความต้องการโดยเฉพาะในสาขา STEM และพัฒนาศักยภาพนักวิจัยให้มีความรู้และความเข้าใจในเทคโนโลยี

๙. ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ประเทศไทยต้องใช้ประโยชน์จากศักยภาพและภูมิสังคมเฉพาะของพื้นที่ และการดำเนินยุทธศาสตร์เชิงรุกเพื่อเสริมจุดเด่นในระดับภาคและจังหวัดในการเป็นฐานการผลิตและบริการที่สำคัญ ประกอบกับการขยายตัวของประชากรในเขตเมืองจะเป็นโอกาสในการกระจายความเจริญและยกระดับรายได้ของประชาชนโดยการพัฒนาเมืองให้เป็นเมืองน่าอยู่และมีศักยภาพในการรองรับการค้ำการลงทุน รวมทั้งลดแรงกดดันจากการกระจุกตัวของการพัฒนาในกรุงเทพฯ และภาคกลางไปสู่ภูมิภาค นอกจากนี้ การเป็นส่วนหนึ่งของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนยังเป็นโอกาสในการเปิดพื้นที่เศรษฐกิจใหม่บริเวณชายแดนเชื่อมโยงการค้าการลงทุนในภูมิภาคของไทยกับประเทศเพื่อนบ้านอีกด้วย

ดังนั้น การพัฒนาจึงมุ่งเน้นในเรื่องการลดช่องว่างรายได้ระหว่างภาคและมีการกระจายรายได้ที่เป็นธรรมมากขึ้น การเพิ่มจำนวนเมืองศูนย์กลางของจังหวัดเป็นเมืองน่าอยู่สำหรับคนทุกกลุ่มในสังคม พื้นที่ฐานเศรษฐกิจหลักมีระบบการผลิตที่มีประสิทธิภาพสูงและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และการเพิ่มมูลค่าการลงทุนในพื้นที่เศรษฐกิจใหม่บริเวณชายแดน

แนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย (๑) การพัฒนาภาคเพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กระจายตัวอย่างทั่วถึง พัฒนาภาคเหนือให้เป็นฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์มูลค่าสูง พัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือให้หลุดพ้นจากความยากจนสู่เป้าหมายการพึ่งตนเอง พัฒนาภาคกลางเป็นฐานเศรษฐกิจชั้นนำ พัฒนาภาคใต้เป็นฐานการสร้างรายได้ที่หลากหลาย (๒) การพัฒนาเมือง อาชีพ พัฒนาสภาพแวดล้อมเมืองศูนย์กลางของจังหวัดให้เป็นเมืองน่าอยู่ ส่งเสริมการจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองอย่างมีบูรณาการภายใต้การมีส่วนร่วมของส่วนกลาง ส่วนท้องถิ่น ภาคประชาสังคม และภาคเอกชน พัฒนาระบบขนส่งสาธารณะในเขตเมือง และ (๓) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจ อาชีพ พัฒนาพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออกให้เป็นฐานการผลิตอุตสาหกรรมหลักของประเทศที่ขยายตัวอย่างมีสมดุล มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ พัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจใหม่บริเวณชายแดนเป็นประตูเศรษฐกิจเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านให้เจริญเติบโตอย่างยั่งยืนและเกิดผลที่เป็นรูปธรรม

๑๐. ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา การพัฒนาความร่วมมือระหว่างประเทศของไทยในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ยึดหลักคิดเสรี เปิดเสรี และเปิดโอกาส โดยมุ่งเน้นการพัฒนาและขยายความร่วมมือทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม ความมั่นคง และอื่นๆ กับมิตรประเทศ และเป็นการขับเคลื่อนเนื่องจากการดำเนินการภายใต้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ โดยกำหนดเป็นแนวทางการดำเนินนโยบายการค้า และการลงทุนที่เสรี เปิดกว้าง และเป็นธรรม ดำเนินยุทธศาสตร์เชิงรุกในการแสวงหาตลาดใหม่ๆ ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการไทยไปลงทุนในต่างประเทศ และส่งเสริมความร่วมมือเพื่อการพัฒนา กับประเทศในอนุภูมิภาค และภูมิภาค รวมทั้งประเทศนอกภูมิภาค

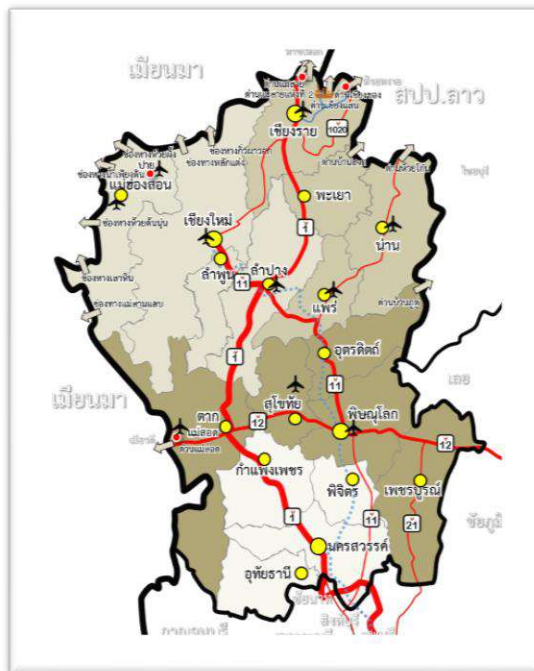
ดังนั้น การพัฒนาจึงมุ่งเน้นในเรื่องการมีเครือข่ายการเชื่อมโยงตามแนวระเบียงเศรษฐกิจที่ครอบคลุม และมีการใช้ประโยชน์ได้เต็มศักยภาพ การเพิ่มระบบห่วงโซ่มูลค่าในอนุภูมิภาคและภูมิภาคอาเซียน ประเทศไทยเป็นฐานเศรษฐกิจ การค้าและการลงทุนที่สำคัญในภูมิภาคอนุภูมิภาค อาเซียน และเอเชีย

รวมทั้งมีการพัฒนาส่วนขยายจากแนวระเปียงเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคให้ครอบคลุมภูมิภาคอาเซียน เอเชียตะวันออกเฉียง และเอเชียใต้ และประเทศไทยเป็นหุ้นส่วนการพัฒนาที่สำคัญทั้งในระดับ

แนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย (๑) ขยายความร่วมมือทางการค้าและการลงทุนกับมิตรประเทศ และแสวงหาตลาดใหม่สำหรับสินค้าและบริการของไทย (๒) พัฒนาความเชื่อมโยงด้านการคมนาคมขนส่ง โลจิสติกส์ และโทรคมนาคมในกรอบความร่วมมืออนุภูมิภาคภายใต้แผนงาน GMS, ACMECS, IMT-GT, BIMSTEC ,และ JDS และภูมิภาคอาเซียนเพื่ออำนวยความสะดวกและลดต้นทุนด้านโลจิสติกส์ (๓) พัฒนาและส่งเสริมให้ไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจ การบริการ และการลงทุนที่โดดเด่นในภูมิภาค (๔) ส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศของผู้ประกอบการไทย (๕) เปิดประตูการค้าและพัฒนาความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในลักษณะหุ้นส่วนทางยุทธศาสตร์ทั้งในระดับอนุภูมิภาคและภูมิภาคที่มีความเสมอภาคกัน (๖) สร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา กับประเทศในอนุภูมิภาค ภูมิภาค และนานาชาติประเทศ (๗) เข้าร่วมเป็นภาคีความร่วมมือระหว่างประเทศโดยมีบทบาทที่สร้างสรรค์ (๘) ส่งเสริมความร่วมมือกับภูมิภาคและนานาชาติในการสร้างความมั่นคงในทุกด้านที่เกี่ยวกับเรื่องความอยู่ดีมีสุขของประชาชน (๙) บูรณาการภารกิจด้านความร่วมมือระหว่างประเทศและด้านการต่างประเทศ และ (๑๐) ส่งเสริมให้เกิดการปรับตัวภายในประเทศที่สำคัญ

๒.๑.๓ แผนพัฒนาภาค แผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

แผนพัฒนาภาคเหนือ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)

เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ : พัฒนาเป็นฐานเศรษฐกิจสร้างมูลค่าสูง เชื่อมโยงเศรษฐกิจกับประเทศในกลุ่มอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อยกระดับการผลิตและการสร้างมูลค่าเพิ่มแก่สินค้าและบริการ โดยใช้ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีอัตลักษณ์

๒. เพื่อเชื่อมโยงห่วงโซ่คุณค่าของระบบเศรษฐกิจภาคเข้ากับระบบเศรษฐกิจของประเทศและภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

๓. เพื่อดูแลช่วยเหลือคนจน และผู้สูงอายุ ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี พึ่งพาตนเอง พึ่งพาครอบครัว และพึ่งพากันในชุมชนได้

๔. เพื่อแก้ไขปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้แก่ การบริหารจัดการน้ำ ป่าต้นน้ำ และปัญหาหมอกควัน

เป้าหมาย

๑. อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคเหนือขยายตัวเพิ่มขึ้น
๒. สัมประสิทธิ์ ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ในการกระจายรายได้ภาคเหนือลดลง

ยุทธศาสตร์

แผนพัฒนาภาคเหนือ (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕) ประกอบด้วยยุทธศาสตร์ ๕ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาการท่องเที่ยวและธุรกิจบริการต่อเนื่องให้มีคุณภาพ สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มอย่างยั่งยืน และกระจายประโยชน์อย่างทั่วถึง รวมทั้งต่อยอดการผลิตสินค้าและบริการ ที่มีศักยภาพสูงด้วยภูมิปัญญาและนวัตกรรม

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนากลุ่มท่องเที่ยวที่มีศักยภาพตามแนวทางการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม ได้แก่ (๑) กลุ่มท่องเที่ยวอารยธรรมล้านนาและกลุ่มชาติพันธุ์ ในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ ลำพูน ลำปาง แม่ฮ่องสอน เชียงราย พะเยา แพร่ น่าน (๒) กลุ่มท่องเที่ยวมรดกโลก (ทางประวัติศาสตร์) ในพื้นที่จังหวัดสุโขทัย และกำแพงเพชร (๓) กลุ่มท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ ในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย แม่ฮ่องสอน น่าน เพชรบูรณ์ อุทัยธานี (๔) กลุ่มท่องเที่ยวที่มีเป้าหมายเฉพาะ ได้แก่ MICE ในจังหวัดเชียงใหม่ ท่องเที่ยวเชิงผจญภัย/กีฬาเพื่อการพักผ่อน/เชิงสุขภาพ และการพำนักระยะยาว ในจังหวัดเชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน น่าน โดยมีแนวทางดำเนินการดังนี้

(๑) พัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกที่มีมาตรฐานและสอดคล้องกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย

(๒) พัฒนาปัจจัยแวดล้อมให้เอื้อต่อการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์เพื่อนำมาพัฒนาต่อยอดสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยว อาทิ การวิจัย การพัฒนานวัตกรรม การออกแบบ การสื่อสาร ตลอดจนส่งเสริมการตลาดแบบยั่งยืน การคุ้มครอง การใช้ทรัพย์สินทางปัญญา เพื่อสนับสนุน การพัฒนาต่อยอดไปสู่การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์

(๓) สนับสนุน Community Based Tourism/Local Tourism เพื่อกระจายประโยชน์ จากการท่องเที่ยวสู่ชุมชน รวมทั้งให้ความสำคัญกับการฟื้นฟูสืบสานวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นและนำมาประยุกต์สร้างสรรค์สินค้าและบริการท่องเที่ยวที่มีอัตลักษณ์เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม

(๔) สนับสนุนการเชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยวทั้งระหว่างแหล่งท่องเที่ยวในภาค เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน อาทิ เส้นทางสายธรรมชาติ เส้นทางสายวัฒนธรรม เส้นทางท่องเที่ยวแหล่งมรดกโลก และส่งเสริมกิจกรรมท่องเที่ยวและบริการรูปแบบใหม่ๆ เพื่อสร้างรายได้ตลอดปี

(๕) เสริมสร้างศักยภาพผู้ประกอบการและบุคลากรในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว เพื่อให้มีทักษะและองค์ความรู้ในธุรกิจตลอดห่วงโซ่การผลิต การท่องเที่ยว ทั้งด้านการออกแบบ การวิจัยและพัฒนา การสร้างนวัตกรรมเทคโนโลยี เพื่อสร้างความแตกต่างและความโดดเด่นของสินค้าและบริการ ให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดท่องเที่ยว รวมทั้งสนับสนุนการบริหารจัดการธุรกิจและการตลาด ทั้งการรักษารูปร่างเดิม และขยายไปสู่ตลาดกลุ่มใหม่ที่มีศักยภาพและการสร้างตลาดในรูปแบบ e-tourism

(๖) รักษาอัตลักษณ์ของเมือง โดยให้ความสำคัญต่อการอนุรักษ์ สืบสานประเพณี วัฒนธรรม สถาปัตยกรรมพื้นบ้านและเมืองเก่า โดยเฉพาะเมืองเก่าเชียงใหม่ เชียงราย แพร่ ตาก พะเยา น่าน กำแพงเพชร

ลำปาง ลำพูน และแม่ฮ่องสอน การส่งเสริมการเรียนรู้ของชุมชน และการสร้าง“แบรนด์” หรือเอกลักษณ์ของเมือง รวมทั้งพัฒนาสภาพแวดล้อมเมืองศูนย์กลางของจังหวัด และเมืองท่องเที่ยวให้เป็นเมืองน่าอยู่เพื่อสนับสนุนการพัฒนาเมืองให้มีคุณค่าเอื้อต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างมีสมดุล

๒) พัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมและบริการเป้าหมายที่มีศักยภาพสูง ได้แก่ กลุ่มอาหารและสินค้าเพื่อสุขภาพ กลุ่มบริการทางการแพทย์และสุขภาพ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เชิงสร้างสรรค์ โดยให้จังหวัดเชียงใหม่เป็นศูนย์กลางและขยายสู่พื้นที่เครือข่ายที่มีศักยภาพ โดยมีแนวทางดำเนินการดังนี้

(๑) สนับสนุนสถาบันการศึกษาในการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม และส่งเสริมการนำมาใช้เชิงพาณิชย์ ตามแนวคิดการสร้าง Food Valley เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าและบริการ ให้ตอบสนองต่อตลาดเป้าหมายเฉพาะ อาทิ กลุ่มสินค้าเพื่อสุขภาพผู้สูงอายุ กลุ่มอาหารเสริมสุขภาพและความงาม

(๒) ขยายเครือข่ายการพัฒนาธุรกิจบริการทางการแพทย์และสุขภาพให้มี ความหลากหลาย สอดคล้องกับตลาดเป้าหมาย โดยเฉพาะกลุ่มผู้สูงอายุ และกลุ่มท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ มุ่งสู่การเป็น Medical & Wellness Hub ระดับอนุภูมิภาค

(๓) สนับสนุนการพัฒนาเชียงใหม่เป็น Creative City พร้อมทั้งสนับสนุนการวิจัยและพัฒนา เพื่อสร้างนวัตกรรมผนวกกับความโดดเด่นของวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้ามีความแตกต่างโดดเด่นสามารถตอบสนองต่อตลาดเป้าหมายเฉพาะ อาทิ สินค้า Life Style สินค้าหัตถกรรม และของที่ระลึกต่างๆ ที่เน้นคุณภาพทั้งการออกแบบและการใช้งาน

(๔) เสริมสร้างความเข้มแข็งของกลุ่มธุรกิจ ขยายเครือข่ายเพื่อให้เกิดพลัง ในการขับเคลื่อน และพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจตลอด Value Chain

(๕) เพิ่มศักยภาพผู้ประกอบการกลุ่มอุตสาหกรรมและบริการเป้าหมาย กลุ่มเศรษฐกิจสร้างสรรค์ กลุ่มวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และวิสาหกิจชุมชน ในการดำเนินธุรกิจด้วยเทคโนโลยี และนวัตกรรมดิจิทัล

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ใช้โอกาสจากเขตเศรษฐกิจพิเศษ และการเชื่อมโยงกับอนุภูมิภาค GMS BIMSTEC และ AEC เพื่อขยายฐานเศรษฐกิจของภาค

แนวทางการพัฒนา

๑) เสริมศักยภาพของโครงสร้างพื้นฐาน และวางผังเมืองทั้งเมืองหลักและเมืองชายแดนให้สอดคล้องและสมดุลระหว่างการอนุรักษ์กับการขยายตัวทางเศรษฐกิจ พัฒนาโครงข่ายเส้นทางและระบบขนส่งย่อยที่เชื่อมต่อกับระบบหลักของประเทศและอนุภูมิภาคตามแนวระเบียงเศรษฐกิจเหนือ-ใต้ และแนวตะวันออก-ตะวันตก โดยครอบคลุมพื้นที่ตามแนวเส้นทางทางหลวงหมายเลข ๑๒ พัฒนาเป็นเส้นทางท่องเที่ยว (Tourism Corridor) และเส้นทางทางหลวงหมายเลข ๒๒๕ พัฒนาเป็นเส้นทางขนส่ง (Logistic Corridor) รวมทั้งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านขนส่งและสิ่งอำนวยความสะดวก ซึ่งจะรองรับการเป็นพื้นที่เศรษฐกิจสำคัญ เชื่อมโยงอนุภูมิภาค GMS BIMSTEC และ AEC

๒) พัฒนาเชียงใหม่เป็นเมืองศูนย์กลางเศรษฐกิจ ให้มีศักยภาพในการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจ เทียบเท่าเมืองขนาดใหญ่ในระดับนานาชาติและมีความน่าอยู่ โครงสร้างพื้นฐานและระบบขนส่งมวลชนขนาดใหญ่ และส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล จัดทำแผนการใช้ประโยชน์ที่ดินของศูนย์เศรษฐกิจ แหล่งที่อยู่อาศัยและพื้นที่เฉพาะในเมือง เช่น เขตอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ พื้นที่อนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรม และพื้นที่เปิดโล่งตามหลักการจัดทำแผนผังภูมินิเวศ โดยเฉพาะเร่งรัดการดำเนินงานตามผลการศึกษาเกี่ยวกับระบบขนส่งสาธารณะของ สนข. โดยพิจารณาขยายขีดความสามารถของระบบท่าอากาศยาน พัฒนาเครือข่าย

เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพสูงเพื่อรองรับสังคมดิจิทัล พัฒนาระบบบริหารจัดการ
สิ่งแวดล้อมเมืองอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อการพัฒนาเมืองอย่างยั่งยืน

๓) พัฒนาเมืองสถานีขนส่งระบบรางที่นครสวรรค์ แพร่ (อำเภอเด่นชัย) เชียงราย (อำเภอเชียงของ)
และเมืองในพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษชายแดน ได้แก่ อำเภอแม่สอด อำเภอแม่สาย อำเภอเชียงแสน อำเภอเชียง
ของ โดยจัดทำแผนแม่บทพื้นที่และแผนการใช้ประโยชน์ที่ดินตามความเหมาะสมของการใช้พื้นที่ของแต่ละ
เมือง พัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งและระบบโลจิสติกส์ให้ทั่วถึงสามารถเชื่อมโยงกับพื้นที่โดยรอบและ
ประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งส่งเสริมกิจกรรมเศรษฐกิจที่เหมาะสมกับพื้นที่

๔) พัฒนาผู้ประกอบการและบุคลากรให้มีความรู้ มีทักษะฝีมือ เข้าถึงข้อมูล ภาวะเทียบการค้าเงิน
ธุรกิจ ในธุรกิจระดับภูมิภาค และสากล รวมถึงเงื่อนไขทางด้านสิ่งแวดล้อมและมนุษยธรรมที่ถูกลำบากเป็นข้อกีด
กันทางการค้า รวมทั้งสนับสนุนให้องค์กรภาคธุรกิจเอกชนที่มีความเข้มแข็งร่วมพัฒนาเครือข่ายกับธุรกิจ
ท้องถิ่นที่มีศักยภาพ เพื่อยกระดับขีดความสามารถให้เข้าสู่ Supply Chain ของธุรกิจใหญ่ได้

๕) พัฒนาลิขสิทธิ์ที่มีศักยภาพสามารถแข่งขันได้ รวมทั้งสินค้าที่ตอบสนองตลาดในกลุ่มประเทศเพื่อน
บ้าน และ AEC โดยให้ความสำคัญกับการใช้ประโยชน์ความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบอย่างการเกี่ยวคู่กัน บน
ความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนทั้งไทยและเพื่อนบ้าน ซึ่งจะสอดคล้องกับการเป็นเขตพัฒนาเศรษฐกิจ
พิเศษของพื้นที่อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก และจังหวัดเชียงราย

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยกฐานะเป็นฐานการผลิตเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัยเชื่อมโยงสู่อุตสาหกรรมเกษตร แปรรูปที่สร้างมูลค่าเพิ่มสูง

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาฐานการผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์ในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน และเกษตรปลอดภัยในพื้นที่
ภาคเหนือตอนล่าง โดยสนับสนุนการทำเกษตรยั่งยืนอย่างครบวงจร เกษตรปลอดภัย เกษตรอินทรีย์ สนับสนุน
การรวมกลุ่มและสร้างเครือข่ายเกษตรกรเพื่อพัฒนาทั้งด้านการผลิตและการตลาดอย่างมีประสิทธิภาพ ให้
ความรู้กับเกษตรกรในการใช้สารอินทรีย์แทนสารเคมี ฝ้าระวังผลกระทบจากการใช้สารเคมีที่มีต่อดินและน้ำ
ส่งเสริมช่องทางการกระจายผลผลิต สร้างพฤติกรรมและค่านิยมการบริโภคอาหารเพื่อสุขภาพ สนับสนุนการ
ตรวจสอบคุณภาพผลผลิต และการตรวจสอบย้อนกลับอย่างเป็นระบบเพื่อสร้างความมั่นใจให้ผู้บริโภค

๒) สนับสนุนการเชื่อมโยงผลผลิตเกษตรสู่อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปที่มีศักยภาพ ได้แก่ (๑) การแปรรูป
พืชผัก ผลไม้ สมุนไพร (โพล คาวตอง ยอ มะขามป้อม คำฝอย) ในจังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย ลำปาง ลำพูน
(๒) การแปรรูปข้าว พืชไร่ พืชพลังงาน ในจังหวัดพิจิตร กำแพงเพชร นครสวรรค์ โดยสนับสนุนการพัฒนาสินค้า
เกษตรตลอดห่วงโซ่คุณค่า ส่งเสริมการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต
พัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ที่ตอบสนองความต้องการของตลาดเฉพาะ และสนับสนุนการนำผลผลิตและวัสดุเหลือใช้
ทางการเกษตรจากพืชและสัตว์มาผลิตพลังงานทดแทน

๓) พัฒนาอุตสาหกรรมชีวภาพอย่างบูรณาการตลอดห่วงโซ่คุณค่า และเชื่อมโยงกับอุตสาหกรรม
เกษตรชีวภาพ อุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร และแปรรูปชีวมวล ในจังหวัดนครสวรรค์ และกำแพงเพชร โดย
สนับสนุนการนำผลผลิตและวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรจากพืชและสัตว์ พัฒนาเป็นพลังงานทดแทน สนับสนุน
การพัฒนาและเผยแพร่องค์ความรู้ในการนำพืช/วัสดุชีวภาพ มาใช้ประโยชน์ตลอดห่วงโซ่คุณค่า อาทิ ใช้
ประโยชน์ในการเป็นอาหารสัตว์ แปรรูปเพื่อเป็นสินค้า นำกากมาใช้ในการผลิตพลังงานชีวมวลเป็นการเพิ่ม
มูลค่าผลผลิตการเกษตรที่ได้ประโยชน์สูงสุดและช่วยลดปัญหาสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา
ตลอดจนพัฒนาคลัสเตอร์อุตสาหกรรมชีวภาพในพื้นที่ที่เหมาะสม

๔) สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาทางการเกษตรทั้งระบบ ส่งเสริมการใช้ปัจจัยการผลิตและเทคโนโลยีที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ รวมทั้งเสริมสร้างความรู้ การให้ข้อมูลเพื่อการตัดสินใจการผลิตแก่เกษตรกร เช่นการ โชนนึ่งพื้นที่ปลูกพืช การเกษตรแปลงใหญ่ซึ่งเป็นการบริหารจัดการที่ดินให้เกิดประโยชน์สอดคล้องกับศักยภาพ และให้ผลตอบแทนที่เหมาะสม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและลดต้นทุนการผลิต

๕) สร้างและพัฒนาเกษตรกรรุ่นใหม่ให้เป็นเกษตรกรอัจฉริยะ (Smart Farmer) ที่มีขีดความสามารถ ในการแข่งขันโดยยกระดับให้เกษตรกรเป็นผู้ประกอบการเกษตรบนฐานทรัพยากรชีวภาพแผนพัฒนาภาคเหนือ และภูมิภาคอื่น ๆ รวมทั้งพัฒนาศักยภาพเกษตรกรในการเข้าถึงองค์ความรู้ด้านการผลิตและการตลาด การใช้ประโยชน์จากข้อมูล แหล่งเงินทุน และเทคโนโลยี

๖) พัฒนาช่องทางตลาดออนไลน์และระบบโลจิสติกส์สำหรับสินค้าเกษตรจากชุมชน พัฒนานวัตกรรม สำหรับการสร้างระบบโลจิสติกส์สินค้าเกษตรจากชุมชนเพื่อส่งเสริมการขายสินค้าเกษตรออนไลน์โดยเกษตรกร

๗) พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรอย่างเป็นระบบเครือข่ายที่เชื่อมโยง เพื่อใช้ประโยชน์ได้อย่าง เหมาะสมและเต็มประสิทธิภาพ รวมถึงการพัฒนาแหล่งเก็บกักน้ำนอกเขตพื้นที่ชลประทานเพื่อเพิ่มประสิทธิ ภาพการกักเก็บน้ำไว้ใช้ในพื้นที่เกษตรกรรม แก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำของเกษตรกรในพื้นที่นอกเขต ชลประทาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาคุณภาพชีวิตและแก้ไขปัญหาความยากจน พัฒนาระบบดูแลผู้สูงอายุอย่างมีส่วนร่วมของครอบครัวและชุมชน ยกย่องทักษะฝีมือแรงงานภาคบริการ

แนวทางการพัฒนา

๑) ส่งเสริมการสร้างรายได้และการมีงานทำของผู้สูงอายุและผู้มีรายได้น้อย โดยดำเนินการในรูปแบบของ กลุ่มอาชีพและกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ส่งเสริมการนำภูมิปัญญาผู้สูงอายุไปใช้ในการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน เพื่อให้มี รายได้และได้พัฒนาศักยภาพของตัวเองอย่างต่อเนื่อง สามารถพึ่งพาตนเองได้ และมีคุณภาพชีวิตดีขึ้น

๒) พัฒนาระดับรายได้และคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ที่มีข้อจำกัดทางกายภาพและมีปัญหา ความยากจน ตามแนวทางแม่ฮ่องสอนโมเดล

๓) พัฒนาระบบการดูแลผู้สูงอายุระยะยาวสำหรับผู้สูงอายุที่มีภาวะพึ่งพิง โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน และการบูรณาการจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อบริการเพิ่มขึ้นของผู้สูงอายุที่ไม่สามารถดูแลตนเองได้ รวมทั้งแก้ไขปัญหาการขาดแคลนผู้ดูแลผู้สูงอายุ ตลอดจนสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดบริการ ด้านสวัสดิการให้กับผู้สูงอายุและผู้ด้อยโอกาสในชุมชน

๔) พัฒนาแรงงานให้มีความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน ควบคู่ไปกับการยกระดับทักษะฝีมือให้สูงขึ้น สอดคล้องกับโครงสร้างการผลิตและบริการบนฐานความรู้และ เศรษฐกิจสร้างสรรค์

๕) สร้างความเข้มแข็งและสร้างสภาพแวดล้อมในการพัฒนาให้กับสถาบันครอบครัวและชุมชน เพื่อให้ ชุมชนเข้ามามีบทบาทในการพัฒนาคนทุกช่วงวัย ตลอดจนการจัดสวัสดิการชุมชนได้อย่างยั่งยืน และเป็น โครงข่ายการคุ้มครองทางสังคมให้กับผู้สูงอายุและผู้ด้อยโอกาสในชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ อนุรักษ์และฟื้นฟูป่าต้นน้ำให้คงความสมบูรณ์ จัดระบบบริหารจัดการน้ำอย่างเหมาะสม และเชื่อมโยงพื้นที่เกษตรให้ทั่วถึง ป้องกันและแก้ไขปัญหาหมอกควันอย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

๑) อนุรักษ์และฟื้นฟู ระบบนิเวศและป่าไม้ในพื้นที่ป่าต้นน้ำในพื้นที่ ๘ จังหวัด ภาคเหนือตอนบน โดยเฉพาะจังหวัดน่าน โดยให้ความสำคัญกับการฟื้นฟูป่าต้นน้ำที่เสื่อมโทรมให้มีความอุดมสมบูรณ์ เพื่อให้เป็น

ฐานทรัพยากรที่มั่นคงและเป็นแหล่งดูดซับน้ำฝนและเพิ่มปริมาณน้ำต้นทุนในแต่ละลุ่มน้ำควบคู่ไปกับการป้องกันแก้ไขปัญหาการบุกรุกทำลายพื้นที่ป่า ตลอดจนส่งเสริมการปลูกป่าเพื่อเพิ่มพื้นที่ป่าต้นน้ำ

๒) พัฒนาการจัดการน้ำเชิงลุ่มน้ำทั้งระบบในลุ่มน้ำหลักของภาค ได้แก่ ลุ่มน้ำปิง วัง ยม และน่าน และพัฒนาแหล่งกักเก็บน้ำธรรมชาติขนาดใหญ่ที่สำคัญ ได้แก่ บึงบอระเพ็ด จังหวัดนครสวรรค์ บึงสีไฟ จังหวัดพิจิตร และกว๊านพะเยา จังหวัดพะเยา เพื่อให้เกิดความสมดุลทั้งในด้านการจัดหา การใช้ และการอนุรักษ์

๓) แก้ไขปัญหาหมอกควันในพื้นที่ภาคเหนือตอนบนและจังหวัดตาก โดยส่งเสริมการปรับเปลี่ยนการทำเกษตรจากการปลูกพืชเชิงเดี่ยวไปสู่การปลูกพืชในระบบวนเกษตร สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและระบบจัดการพื้นที่เกษตรที่เหมาะสม การส่งเสริมให้นำเศษวัสดุทางการเกษตรไปใช้ประโยชน์เพื่อลดการเผาวัสดุทางการเกษตร และส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน ประชาชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันแก้ไขปัญหาหมอกควัน

๒.๑.๔ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕)

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ประกอบไปด้วย ๔ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดแม่ฮ่องสอน จังหวัดลำปาง และจังหวัดลำพูน

เป้าหมายการพัฒนาพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑

“พัฒนาพื้นที่บนพื้นฐานวัฒนธรรมสร้างสรรค์ เศรษฐกิจมูลค่าสูงอย่างทั่วถึง”

ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑

- (๑) ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด (Gross Provincial Cluster Product: GPCP) ภาพรวมเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๕ (ในปี ๒๕๖๕)
- (๒) ค่าสัมประสิทธิ์จินี (GINI Coefficient) ลดลง ๐.๓๘ (ในปี ๒๕๖๕)
- (๓) รายได้ครัวเรือนเฉลี่ยกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ เพิ่มขึ้นเป็น ๒๗๖,๐๐๐ บาทต่อปี (ในปี ๒๕๖๕)

ประเด็นการพัฒนาของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑

- (๑) การพัฒนาเศรษฐกิจท่องเที่ยวและการค้าในพื้นที่
- (๒) การพัฒนาเศรษฐกิจมูลค่าสูงด้วยการส่งออกสินค้าและบริการนอกพื้นที่
- (๓) การพัฒนาเศรษฐกิจเกษตรสร้างสรรค์
- (๔) การพัฒนาเศรษฐกิจสิ่งแวดล้อมเพื่อลดฝุ่นควัน

๒.๑.๕ แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดเชียงใหม่ (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕)

เป้าหมายการพัฒนาจังหวัดเชียงใหม่
“นครแห่งชีวิตและความมั่งคั่ง”
 (City of Life and Prosperity)

(เมืองที่ให้ความสุขและชีวิตที่มีคุณค่าแก่ผู้อยู่อาศัยและผู้มาเยือนในฐานะเมืองที่น่าอยู่และน่าท่องเที่ยวในระดับโลก)

พันธกิจ

- (๑) ส่งเสริมและพัฒนาให้เป็นเมืองศูนย์กลางท่องเที่ยวและบริการสากล
- (๒) ส่งเสริมและพัฒนาให้เป็นเมืองศูนย์กลางการค้าการลงทุนและการคมนาคมขนส่ง
- (๓) ส่งเสริมและพัฒนาให้เป็นเมืองแห่งเกษตรปลอดภัย
- (๔) ส่งเสริมและพัฒนาให้เป็นเมืองศูนย์กลางการศึกษาระดับภูมิภาค
- (๕) ส่งเสริมและพัฒนาให้เป็นเมืองศูนย์กลางการแพทย์และบริการสุขภาพ
- (๖) ส่งเสริมและพัฒนาให้เป็นเมืองแห่งความหลากหลายทางธรรมชาติและวัฒนธรรม

ตำแหน่งการพัฒนา (Positioning)

- (๑) เมืองศูนย์กลางท่องเที่ยวและบริการสากล : MICE CITY, Wellness City, SMART CITY
- (๒) เมืองศูนย์กลางการค้าการลงทุนและการคมนาคมขนส่ง : Northern Landport
- (๓) เมืองแห่งเกษตรปลอดภัย : Northern Food Valley
- (๔) เมืองศูนย์กลางการศึกษาระดับภูมิภาค: Education Hub
- (๕) เมืองศูนย์กลางการแพทย์และบริการสุขภาพ : Medical and Health Hub
- (๖) เมืองแห่งความหลากหลายทางธรรมชาติและวัฒนธรรม : Diversity of Nature and Cultur

ประเด็นการพัฒนาจังหวัดเชียงใหม่

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การส่งเสริมการท่องเที่ยวเพิ่มมูลค่าเชื่อมโยงธรรมชาติ วัฒนธรรม สุขภาพ และเศรษฐกิจท้องถิ่น

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางการท่องเที่ยว สินค้า และบริการ
๒. เพื่อสร้างการเชื่อมโยงของธุรกิจการท่องเที่ยวสู่ชุมชนและท้องถิ่น

เป้าหมายและตัวชี้วัด

๑. รายได้จากการท่องเที่ยวจังหวัดเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓
๒. จำนวนแหล่งท่องเที่ยว/สายทางเชื่อมโยงการท่องเที่ยวได้รับการพัฒนาเพิ่มขึ้น(สายทาง/แหล่ง)

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพบุคลากรและผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว สินค้า และบริการ
๒. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยวในชุมชนและท้องถิ่น เชื่อมโยงสู่ระดับสากล
๓. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพโครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว
๔. ส่งเสริมยกระดับมาตรฐานและสร้างนวัตกรรมเพื่อเพิ่มมูลค่าการท่องเที่ยวบนฐานการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน
๕. ส่งเสริมและเชื่อมโยงการประชาสัมพันธ์และการตลาดทางการท่องเที่ยว

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การขับเคลื่อนเกษตรปลอดภัย เกษตรแปรรูปมูลค่าสูงตลอดห่วงโซ่คุณค่า และพัฒนาวัตกรรมการเกษตรแห่งอนาคต ภายใต้ BCG Model

วัตถุประสงค์

๑. ยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรให้มีคุณภาพได้รับการรับรองมาตรฐาน
๒. เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของเกษตรกรและผู้ประกอบการ
๓. สินค้า/ผลิตภัณฑ์เกษตร เกษตรแปรรูป และอาหาร มีมูลค่าเพิ่มขึ้น

เป้าหมายและตัวชี้วัด

๑. อัตราการขยายตัวของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) เพิ่มขึ้น
๒. จำนวนแปลง/ฟาร์มที่ขอรับการรับรองและผ่านการตรวจรับรองมาตรฐาน GAP หรือ Organic เพิ่มขึ้น
๓. จำนวนผู้ประกอบการ/ด้านเกษตรแปรรูปและอาหาร ที่ได้รับการพัฒนาแนวคิดเศรษฐกิจใหม่ (BCG Model) เพิ่มขึ้น (ราย/ผลิตภัณฑ์)

๔. มูลค่าเพิ่มจากการจำหน่ายสินค้าเกษตร เกษตรแปรรูปมูลค่าสูงและอาหารที่ได้รับการพัฒนาด้านนวัตกรรมโดยภายใต้แนวคิดเศรษฐกิจใหม่ (BCG Model) เพิ่มขึ้น (ล้านบาท)

แนวทางการพัฒนา

๑. การส่งเสริมเกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์
๒. ส่งเสริมเกษตรแปรรูปมูลค่าสูงและนวัตกรรมอาหารแห่งอนาคต
๓. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพเกษตรกรและผู้ประกอบการให้มีความสามารถในการแข่งขันธุรกิจ
๔. ส่งเสริมและพัฒนาการเกษตรในพื้นที่โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ
๕. ส่งเสริมและพัฒนาการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการยกระดับการผลิตและการประกอบธุรกิจ ภายใต้แนวคิดเศรษฐกิจใหม่ (BCG Model)

ประเด็นการพัฒนาคำที่ ๓ การผลักดันเชียงใหม่สู่การเป็นเมืองอัจฉริยะ เมืองแห่งไมซ์ เมืองแห่งสตาร์ทอัพ และเมืองนวัตกรรมการแพทย์และสุขภาพ (SMS & Medicopolis: Smart City, MICE City, Startup City, Medicopolis) ให้สามารถรองรับการเป็นศูนย์กลางทางการค้า การลงทุน ของภาคเหนือ

วัตถุประสงค์

เพื่อผลักดันเชียงใหม่สู่เป็นเมืองอัจฉริยะ เมืองแห่งไมซ์ เมืองแห่งสตาร์ทอัพ และเมืองนวัตกรรม การแพทย์และสุขภาพ ให้สามารถรองรับการเป็นศูนย์กลางทางการค้า การลงทุน ของภาคเหนือ

เป้าหมายและตัวชี้วัด

๑. อัตราการขยายตัวของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) เพิ่มขึ้น
๒. จำนวน Startup/SME/OTOP ได้รับการพัฒนาศักยภาพเพิ่มขึ้น

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาการความรู้ สร้างขีดความสามารถให้แก่ Startup SMEs OTOP ให้มีศักยภาพพร้อมขับเคลื่อนสู่ตลาดในและต่างประเทศเพิ่มขึ้น
๒. พัฒนาสถานประกอบการ ด้านบริการสุขภาพ เพื่อเป็นศูนย์บริการทางการแพทย์และการดูแลสุขภาพของประชาชนในพื้นที่ และนักท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศ
๓. พัฒนาเมืองให้สามารถใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ทันสมัยและชาญฉลาด สามารถช่วยในการบริหารจัดการทรัพยากรของเมืองเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด
๔. พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการด้าน MICE และเชื่อมโยงธุรกิจ MICE อย่างต่อเนื่อง

ประเด็นการพัฒนาคำที่ ๔ การพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (Creative Economy) โดยใช้ความคิดสร้างสรรค์ ภูมิปัญญา และอัตลักษณ์ล้านนา

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อยกระดับอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ด้วย ความคิดสร้างสรรค์ ภูมิปัญญาอัตลักษณ์ล้านนา วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม
๒. เพื่อเสริมสร้างศักยภาพและขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการในอุตสาหกรรม สร้างสรรค์พัฒนาความรู้เกี่ยวกับการตลาด ช่องทางการจำหน่าย ในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่สู่ตลาดในประเทศและต่างประเทศ
๓. เพื่อส่งเสริมการพัฒนาผลิตภัณฑ์และสร้างฐานความรู้ให้แก่ผู้ประกอบการหัตถอุตสาหกรรมให้เป็นไปตามมาตรฐานไทย และมาตรฐานสากล
๔. เพื่อส่งเสริมและเชื่อมโยงประชาสัมพันธ์ และสร้างการตลาดสินค้าอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่

เป้าหมายและตัวชี้วัด

๑. อัตราการขยายตัวของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) เพิ่มขึ้น
๒. จำนวนผู้ประกอบการ/ผลิตภัณฑ์และบริการที่ได้รับการพัฒนาโดยใช้ความคิดสร้างสรรค์ ภูมิปัญญา และอัตลักษณ์ล้านนาเพิ่มขึ้น (ราย/ผลิตภัณฑ์)
๓. รายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์และบริการที่ได้รับการพัฒนาโดยใช้ความคิดสร้างสรรค์ ภูมิปัญญา และอัตลักษณ์ล้านนา (ล้านบาท)

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของบุคคลากร และผู้ประกอบการในชุมชน
๒. ส่งเสริมการพัฒนาผลิตภัณฑ์ และการบริการด้วยความคิดสร้างสรรค์ ภูมิปัญญา และอัตลักษณ์ล้านนา
๓. ส่งเสริมการพัฒนาผลิตภัณฑ์ และการบริการด้วยเทคโนโลยี นวัตกรรม และดิจิทัล

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ การจัดการปัญหาฝุ่นควัน (PM๒.๕) พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อการจัดการปัญหาฝุ่นควัน (PM๒.๕) อย่างมีส่วนร่วม
๒. เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการใช้ประโยชน์และแก้ไขปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๓. การสร้างจิตสำนึกสาธารณะ เพิ่มพื้นที่สีเขียว
๔. พัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการของเสียและพลังงาน

เป้าหมายและตัวชี้วัด

๑. จำนวนวันที่มีค่าคุณภาพอากาศ (PM ๒.๕) อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานเพิ่มขึ้นปีละ ๕ วัน
๒. จำนวนพื้นที่การเผาไหม้ลดลงปีละ ๑๐,๐๐๐ ไร่
๓. อัตราการเปลี่ยนแปลงของพื้นที่ป่าไม้ในจังหวัดเพิ่มขึ้น
๕. สัดส่วนขยะมูลฝอย/ของเสียที่นำกลับมาใช้ประโยชน์เพิ่มขึ้น
๖. ทรัพยากรธรรมชาติได้รับการป้องกันและฟื้นฟู เพิ่มขึ้น

แนวทางการพัฒนา

๑. ป้องกันทรัพยากรธรรมชาติและฟื้นฟูให้อยู่ในสภาพสมบูรณ์ สามารถอำนวยประโยชน์ได้ทั้งทางตรงและทางอ้อม
๒. บริหารจัดการสิ่งแวดล้อมที่เกิดมลพิษทางน้ำ ดิน อากาศ ขยะและของเสียอันตรายให้มีคุณภาพดีขึ้น และพร้อมในการรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยธรรมชาติ
๓. ส่งเสริมความเข้าใจและจิตสำนึกของชุมชนในการอนุรักษ์ หวงแหน ลดข้อขัดแย้ง และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรอย่างคุ้มค่าในรูปแบบเครือข่าย
๔. พัฒนาเทคโนโลยีนวัตกรรมและการเพิ่มประสิทธิภาพการอนุรักษ์พลังงาน และการใช้พลังงานทดแทนให้เหมาะสมและยั่งยืน
๕. ส่งเสริมการปรับเปลี่ยนอาชีพเพื่อลดฝุ่นควันและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ประเด็นการพัฒนาที่ ๖ การจัดการสาธารณสุข การสร้างความมั่นคง และยกระดับคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง

วัตถุประสงค์

๑. ชุมชนเข้มแข็ง สังคมเมืองปลอดภัยและสงบสุข
๒. พื้นที่ชายแดนมีความมั่นคง สงบสุข
๓. พัฒนาคุณภาพชีวิตของคนทุกกลุ่มวัย
๔. การสร้างความเป็นธรรมลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม
๕. ส่งเสริมและขับเคลื่อนโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ

เป้าหมายและตัวชี้วัด

๑. หมู่บ้าน/ชุมชนที่ไม่มีปัญหาเสพติด (หมู่บ้านสีขาว) เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕
๒. รายได้ครัวเรือนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑
๓. จำนวนผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนนต่อแสนประชาชนลดลงร้อยละ ๑
๔. ชุมชนในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่มีความพร้อมในการจัดการสาธารณสุขเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓
๕. อัตราการว่างงานลดลง
๖. ร้อยละของอำเภอผ่านเกณฑ์การประเมินพัฒนาคุณภาพชีวิตที่มีคุณภาพ

แนวทางการพัฒนา

๑. เพิ่มประสิทธิภาพด้านความมั่นคงภายใน มุ่งเน้นการบูรณาการความร่วมมือของทุกภาคส่วนเพื่อรับมือกับปัญหาภัยคุกคามด้านความมั่นคงทุกรูปแบบ
๒. เพิ่มประสิทธิภาพและความพร้อมด้านความมั่นคงตามแนวชายแดน
๓. ป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด โดยใช้กลไกประชารัฐ
๔. เพิ่มประสิทธิภาพและเตรียมความพร้อมเพื่อป้องกันและบรรเทาสาธารณสุข และความปลอดภัยทางถนนโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน
๕. เสริมสร้างความพร้อมการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างมีคุณภาพ
๖. พัฒนาคุณภาพคนและสุขภาพให้เหมาะสมตามช่วงวัย และความหลากหลายของประชากร
๗. ส่งเสริมและขับเคลื่อนโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ

๒.๑.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) รอ อบจ.

๑. วิสัยทัศน์การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเชียงใหม่

“เป็นองค์กรหลักในการพัฒนาท้องถิ่น บนพื้นฐานของความเข้าใจในปัญหาและศักยภาพของท้องถิ่นโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน”

๒. พันธกิจ

๑. เสริมสร้างการมีส่วนร่วมทุกภาคส่วนในการบริหารจัดการท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพ
๒. พัฒนาบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีความทันสมัยมีคุณธรรมจริยธรรมตามกฎหมายบัญญัติ
๓. ส่งเสริมบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น วัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
๔. ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมของท้องถิ่น

๓. ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางการเกษตรเพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๓. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๔. ยุทธศาสตร์การอนุรักษ์ ฟื้นฟูและสืบสาน ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน
๖. ยุทธศาสตร์การป้องกัน บรรเทาสาธารณภัยและการรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อยในชุมชน
๗. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

๔. ยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ กลยุทธ์ และแนวทางการพัฒนา

สามารถแสดงได้ดังตารางต่อไปนี้

ยุทธศาสตร์ ๑ : การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางการเกษตรเพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดเป้าประสงค์	กลยุทธ์	แนวทางการพัฒนา
<p>๑.๑ ระบบสาธารณสุขภาคทางการเกษตรโดยเฉพาะการคมนาคมขนส่งมีประสิทธิภาพ สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนอย่างทั่วถึง</p>	<p>๑.๑.๑ ร้อยละของการกระจายงบประมาณและโครงการด้านการคมนาคมขนส่งในแต่ละพื้นที่ทางภูมิศาสตร์</p> <p>๑.๑.๒ ร้อยละของระดับความพึงพอใจเฉลี่ยของประชาชนต่อระดับความพึงพอใจสูงสุดของระบบสาธารณสุขภาคทางการเกษตรของประชาชน</p>	<p>๑. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่งที่จำเป็น</p> <p>๒. พัฒนาการบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐานทางการเกษตรเพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม</p>	<p>๑. พัฒนาโครงสร้างทางการเกษตร เช่น การพัฒนาแหล่งน้ำ แหล่งน้ำธรรมชาติ ระบบชลประทานเพื่อการเกษตรที่เหมาะสม สามารถตอบสนองความจำเป็นและความต้องการของคนในท้องถิ่น มีความสอดคล้องและเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม การสร้างงานและกระจายรายได้อย่างทั่วถึง</p> <p>๒. ปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพของถนนหรือสะพานข้ามแม่น้ำให้ได้มาตรฐานที่ดี มีความปลอดภัยในการเดินทางและขนส่งสินค้าทางการเกษตรได้อย่างสะดวกสบาย จัดให้มีป้ายเส้นทาง ระบบไฟฟ้าส่องสว่างที่เหมาะสมเพียงพอ รวมถึงการปรับปรุงคุณภาพการคมนาคมขนส่งทางน้ำ</p> <p>๑. พัฒนาโครงสร้างทางการเกษตร เช่น การพัฒนาแหล่งน้ำ แหล่งน้ำธรรมชาติ ระบบชลประทานเพื่อการเกษตรที่เหมาะสม สามารถตอบสนองความจำเป็นและความต้องการของคนในท้องถิ่น มีความสอดคล้องและเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม การสร้างงานและกระจายรายได้อย่างทั่วถึง</p> <p>๒. ปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพของถนนหรือสะพานข้ามแม่น้ำให้ได้มาตรฐานที่ดี มีความปลอดภัยในการเดินทางและขนส่งสินค้าทางการเกษตรได้อย่างสะดวกสบาย จัดให้มีป้ายเส้นทาง ระบบไฟฟ้าส่องสว่างที่เหมาะสมเพียงพอ รวมถึงการปรับปรุงคุณภาพการคมนาคมขนส่งทางน้ำ</p> <p>๓. ผลักดันให้เกิดระบบการให้บริการขนส่งสาธารณะทางการเกษตร และขนส่งมวลชนที่เชื่อมโยงกับท้องถิ่นอื่นอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถรองรับการใช้งานของประชาชนในท้องถิ่น และนักท่องเที่ยวทั้งจากในประเทศและต่างประเทศ</p>

ยุทธศาสตร์ ๑ : การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางการเกษตรเพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม (ต่อ)

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดเป้าประสงค์	กลยุทธ์	แนวทางการพัฒนา
<p>๑.๒ ภาคเกษตรกรรมสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มและมีการกระจายรายได้ที่เหมาะสม</p>	<p>๑.๒.๑ ร้อยละของมูลค่าเพิ่มของสินค้าเกษตร</p> <p>๑.๒.๒ ร้อยละของการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคเกษตรของจังหวัดเชียงใหม่</p>	<p>๓. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางการเกษตรเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ผลผลิตทางการเกษตร</p>	<p>๑. ปรับปรุงและพัฒนาระบบสาธารณูปโภคทางการเกษตรในทุกๆด้าน เพื่อให้สามารถป้องกันและบรรเทา ผลกระทบจากภัยแล้งที่มีต่อภาคเกษตรกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>๒. ปรับปรุงและพัฒนาระบบสาธารณูปโภคทางการเกษตร เพื่อเพิ่มศักยภาพและสร้างความเข้มแข็งให้กับประชาชนในท้องถิ่น โดยเฉพาะการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต สร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตร และลดค่าใช้จ่ายในการกระจายสินค้า เช่น การจัดตั้งและดูแลตลาดกลางรับซื้อ-ขาย ในชุมชน หรือร่วมมือกับชุมชนข้างเคียง</p> <p>๓. สร้างความร่วมมือกับหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน ในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางการเกษตรอย่างมีส่วนร่วม ตลอดจนติดตามประเมินผลความก้าวหน้าอย่างต่อเนื่อง</p>

ยุทธศาสตร์ ๒ : การพัฒนาเศรษฐกิจตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดเป้าประสงค์	กลยุทธ์	แนวทางการพัฒนา
<p>๒.๑ ชุมชนยึดถือและปฏิบัติตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เกิดภูมิคุ้มกันทางเศรษฐกิจ</p>	<p>๒.๑.๑ ร้อยละของชุมชนที่มีความรู้และปฏิบัติตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงต่อชุมชนทั้งหมด</p>	<p>๑. ส่งเสริมและพัฒนาการเกษตรตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและสร้างภูมิคุ้มกันให้กับระบบเศรษฐกิจในท้องถิ่น</p>	<p>๑. ส่งเสริมการใช้ทรัพยากรธรรมชาติในท้องถิ่นเพื่อเป็นฐานการผลิตทางการเกษตรอย่างคุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด โดยใช้แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ผสมผสานกับวิถีชีวิตดั้งเดิม บนพื้นฐานวัฒนธรรมของชุมชนเป็นสำคัญ ตลอดจนการสนับสนุน ต่อยอด และขยายผลความสำเร็จการพัฒนาโครงการหลวง เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ภูมิปัญญาและนวัตกรรมเกษตร ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง</p> <p>๒. การนาเทคโนโลยีเข้ามาใช้ เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพและสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับภาคการเกษตรในท้องถิ่น เช่น การพัฒนาเมล็ดพันธุ์ การจัดเก็บรักษาผลผลิต การแปรรูปผลิตภัณฑ์และการให้บริการวิชาการด้านการเกษตร เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งให้เกษตรกรอย่างเป็นระบบ ตลอดจนรณรงค์และส่งเสริมเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย เพื่อการบริโภคและการผลิตเพื่อจำหน่ายในชุมชน</p> <p>๓. ส่งเสริมให้มีการประกอบอาชีพเสริมต่อยอดจากอาชีพเกษตรกร โดยอาจสร้างกลุ่มอาชีพหรือสหกรณ์ที่มีความเข้มแข็ง เพื่อเป็นการสร้างรายได้เสริม และผลักดันให้เกิดการกระจายรายได้อย่างทั่วถึง</p> <p>๔. ส่งเสริมการออมในทุกระดับชุมชนบนพื้นฐานของความเข้าใจ และความพร้อมของชุมชน</p> <p>๕. เสริมสร้างค่านิยมในการบริโภคสินค้าชุมชน และสินค้าที่ผลิตภายในประเทศ</p>

ยุทธศาสตร์ ๒ : การพัฒนาเศรษฐกิจตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (ต่อ)

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดเป้าประสงค์	กลยุทธ์	แนวทางการพัฒนา
<p>๒.๒ ท้องถิ่นมีการพัฒนาด้านการท่องเที่ยว วิสาหกิจชุมชน ให้มีความพร้อมแข่งขันและรองรับผลกระทบจากการเข้าร่วมประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน</p>	<p>๒.๒.๑ ร้อยละของท้องถิ่นที่มีการพัฒนาด้านการท่องเที่ยว หรือวิสาหกิจในชุมชนเพิ่มขึ้น ๒.๒.๒ ร้อยละของผู้ประกอบการที่ได้รับการส่งเสริมพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน</p>	<p>๒. ส่งเสริมให้ท้องถิ่นมีการพัฒนาศักยภาพด้านการท่องเที่ยวในชุมชน มีความพร้อมแข่งขันในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน</p> <p>๓. พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการและวิสาหกิจชุมชน เพื่อยกระดับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนและบริการเพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน</p>	<p>๑. ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวในชุมชน ทั้งกิจกรรมทางการท่องเที่ยวเดิมและเพิ่มกิจกรรมใหม่ เช่น การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เชิงสุขภาพ และเชิงนิเวศ ที่สอดคล้องกับวิถีชีวิต ชนบทธรรมนิยมประเพณี บนพื้นฐานของการมีส่วนร่วม เหมาะสมกับศักยภาพและเกิดประโยชน์ต่อคนในท้องถิ่น</p> <p>๒. ศึกษา รวบรวม และเผยแพร่ข้อมูล เพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับผลกระทบที่จะเกิดขึ้นจากการรวมกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เพื่อให้สามารถเตรียมความพร้อมและรับมือกับการเปลี่ยนแปลงด้านการท่องเที่ยวและวิสาหกิจชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>๓. สร้างการมีส่วนร่วมและเชื่อมโยงระหว่างหน่วยงานภาครัฐ เอกชนและท้องถิ่นที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการพัฒนาการท่องเที่ยว หรือวิสาหกิจชุมชน ในการพัฒนาและประชาสัมพันธ์ เผยแพร่กิจกรรมทางการท่องเที่ยวหรือสินค้าชุมชน ให้เป็นที่รู้จักทั้งในระดับประเทศและต่างประเทศ</p> <p>๑. พัฒนาความรู้ผู้ประกอบการในท้องถิ่น ในด้านการบริหารจัดการธุรกิจ ประกอบด้วย การตลาด การผลิต/การบริการ การบริหารจัดการและการเงิน โดยมุ่งเน้นการพัฒนาบุคลากร ทักษะแรงงาน การศึกษาและพัฒนาเพื่อเพิ่มมูลค่า ยกย่องการค้าและบริการให้ได้มาตรฐาน สามารถแข่งขันได้ในตลาดการค้าอาเซียน</p> <p>๒. เสริมสร้างความเข้มแข็งในชุมชนมีอำนาจในการต่อรองการจัดหาปัจจัยการผลิต เพื่อลดต้นทุนในการผลิต ตลอดจนแสวงหาโอกาสทางการตลาดทั้งในและต่างประเทศร่วมกัน ในลักษณะกลุ่มเครือข่าย โดยความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน</p> <p>๓. ส่งเสริมการนาระบบเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาใช้ในการบริหารจัดการธุรกิจเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต การออกแบบเพื่อเพิ่มคุณภาพ สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้า/บริการ การตลาดและการขายที่เชื่อมโยงสู่ตลาดภายนอก</p>

ยุทธศาสตร์ ๓ : การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดเป้าประสงค์	กลยุทธ์	แนวทางการพัฒนา
<p>๓.๑ ชุมชนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติเพื่อป้องกันและแก้ปัญหาในด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและการอนุรักษ์ระบบนิเวศ</p>	<p>๓.๑.๑ ร้อยละของชุมชนที่มีส่วนร่วมในการปฏิบัติเพื่อป้องกันและแก้ปัญหาในด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและการอนุรักษ์ระบบนิเวศต่อชุมชนทั้งหมด</p>	<p>๑. อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยชุมชน</p>	<p>๑. พัฒนานวัตกรรมด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม*</p> <p>๒. ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมการเพิ่มพื้นที่สีเขียวในชุมชน เช่น ปลูกป่าในพื้นที่ต้นน้ำ พื้นที่สาธารณะ สร้างฝายต้นน้ำลำธาร โดยให้ชุมชนเป็นผู้มีบทบาทหลักในการริเริ่มดำเนินการและโดยภาครัฐ</p> <p>๓. กำหนดบทบัญญัติข้อบังคับและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ปรับปรุงกฎระเบียบด้านสิ่งแวดล้อมให้สอดคล้องกับแต่ละพื้นที่ การกำหนดขอบเขตพื้นที่ (Zoning) อย่างเป็นทางการ และนำกฎระเบียบมาบังคับใช้อย่างจริงจัง ตลอดจนนำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดเก็บ รวบรวมข้อมูล การครอบครองพื้นที่</p> <p>๔. รณรงค์ประชาสัมพันธ์ให้ชุมชนตระหนักในคุณค่าของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการผลิตและบริโภคที่ส่งผล กระทบต่อสิ่งแวดล้อม</p> <p>๕. จัดกิจกรรมส่งเสริม สนับสนุนให้ประชาชนกลุ่มต่างๆ มีความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้อง ในการป้องกัน แก้ไขปัญหาและฟื้นฟูทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p> <p>* เป็นนวัตกรรมที่เกิดขึ้นในการจัดการกับปัญหาเหล่านี้จะดำเนินการแก้ไขในนามของส่วนรวม (Collective action) ทั้งผ่านการใช้กระบวนการเวทีประชาคมเพื่อสร้างความตระหนักถึงปัญหาร่วมกันและเพื่อระดมความคิดเห็นในการหาทางแก้ไข ทั้งใช้การลงมือลงแรงร่วมกันเพื่อแก้ไขปัญหา เช่น การปลูกป่า การทำแนวกันไฟป่า การรวมกลุ่มเป็นอาสาสมัครเพื่อลาดตระเวนและป้องกันการกระทำการที่เป็นต้นเหตุของปัญหา หรือใช้การทำสัญญาประชาคมในชุมชนโดยการกำหนดเป็นกฎกติกาของชุมชนหรือกฎบ้าน ฯลฯ เป็นต้น)</p>

ยุทธศาสตร์ ๓ : การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (ต่อ)

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดเป้าประสงค์	กลยุทธ์	แนวทางการพัฒนา
	<p>๓.๑.๒ จำนวนชุมชนที่มีความรู้เกี่ยวกับการใช้พลังงานทดแทน และนำมาใช้ในท้องถิ่นอย่างเหมาะสมกับบริบทของพื้นที่</p>	<p>๒. ป้องกัน แก้ปัญหาขยะและมลภาวะในชุมชน</p> <p>๓. ส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนและการอนุรักษ์พลังงาน</p>	<p>๑. พัฒนาระบบการบริหารจัดการขยะและสิ่งแวดล้อม เช่น ปัญหาน้ำเสีย ขยะมูลฝอย ปัญหาหมอกควันให้อยู่ในเกณฑ์ที่กำหนด โดยส่งเสริมให้ชุมชนสามารถดำเนินการด้วยตนเองมากขึ้น อย่างต่อเนื่อง</p> <p>๒. ส่งเสริมให้มีการบูรณาการร่วมกับหน่วยงานอื่น ทั้งภาครัฐ เอกชนในการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม</p> <p>๓. ส่งเสริมการจัดตั้งกลุ่มและเครือข่ายในการบริหารจัดการทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยชุมชน เช่น การแก้ปัญหาหมอกควัน ไฟป่า</p> <p>๔. การให้ความรู้เกี่ยวกับการบริหารจัดการขยะมูลฝอยในชุมชน เพื่อลดปริมาณขยะมีการคัดแยกที่เหมาะสม มีการกำจัดขยะอย่างถูกวิธี และสร้างประโยชน์จากขยะในชุมชน รวมถึงการดูแลรักษาแม่น้ำลำคลองไม่ให้เน่าเสีย</p> <p>๕. สร้างองค์ความรู้จากการศึกษาดูงานการหาต้นแบบที่ดีในการบริหารจัดการขยะและมลภาวะเพื่อนำมาเป็นแบบอย่างแนวทางปฏิบัติ ขยายผลสู่ชุมชนและท้องถิ่นอื่น โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน องค์กรภาคเอกชน เช่น การพัฒนาระบบการกำจัดขยะมูลฝอย การแก้ไขปัญหาหมอกควันและไฟป่า</p> <p>๑. ส่งเสริม สนับสนุนและนางานวิจัยเกี่ยวกับพลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือกมาใช้ปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมเพื่อการอนุรักษ์พลังงานอย่างยั่งยืน โดยเริ่มจากหน่วยงานภาครัฐและขยายไปยังภาคอุตสาหกรรม เกษตรกรรม ที่อยู่อาศัยและอื่นๆ</p> <p>๒. ให้ความรู้ ปลุกจิตสำนึกและสร้างแรงจูงใจของคนในท้องถิ่นด้านการอนุรักษ์พลังงาน การใช้พลังงานทดแทน โดยเปรียบเทียบให้เห็นถึงประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นต่อตนเองและท้องถิ่นอย่างยั่งยืน</p>

ยุทธศาสตร์ ๔ : การอนุรักษ์ ฟื้นฟูและสืบสาน ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดเป้าประสงค์	กลยุทธ์	แนวทางการพัฒนา
<p>๔.๑ ชุมชนและองค์กรภาคสังคมในท้องถิ่น สามารถอนุรักษ์ ฟื้นฟูและสืบสาน ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาอันเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่นให้ดำรงอยู่ได้อย่างยั่งยืน</p>	<p>๔.๑.๑ จำนวนกิจกรรมอนุรักษ์และส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นในชุมชนที่มีการฟื้นฟูและสืบสาน</p> <p>๔.๑.๒ จำนวนครั้งในการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นสู่ภายนอก</p>	<p>๑. พัฒนาองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นในเชิงองค์รวม</p> <p>๒. อนุรักษ์และส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นในชุมชน</p>	<p>๑. สร้างแหล่งเรียนรู้เพื่อการสืบค้นภูมิปัญญา/อัตลักษณ์ท้องถิ่น เชื่อมโยงแหล่งการเรียนรู้ในชุมชน เช่น การใช้วัด สถานศึกษา พิพิธภัณฑ์ หรือสถานที่ที่เหมาะสมในการจัดการเรียนการสอน ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เยาวชนและผู้สนใจ โดยมุ่งเน้นการปรับปรุงและใช้งานแหล่งเรียนรู้เดิมที่มีอยู่ให้สามารถใช้งานได้และมีความน่าสนใจ</p> <p>๒. สร้างเครือข่ายบุคลากรหรือกลุ่มบุคคลเกี่ยวกับการสร้างสรรค์ผลงานทางด้านศิลปวัฒนธรรมให้เป็นแกนหลักในการศึกษา รวบรวมภูมิปัญญาในท้องถิ่น และสร้างการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นของตน</p> <p>๓. ส่งเสริม สนับสนุนให้เกิดกิจกรรมการพัฒนาและสร้างสรรค์งานศิลปะ ภูมิปัญญาท้องถิ่น สาขาต่างๆ เช่น การจัดนิทรรศการ การเสวนา การประชุมในชุมชน เพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และสร้างกลุ่มกิจกรรมศิลปะที่เกี่ยวข้องกับภูมิปัญญาท้องถิ่น</p> <p>๑. ส่งเสริมให้มีกิจกรรมปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ตามคำสอนของศาสนา</p> <p>๒. ปลูกจิตสำนึกการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่นในระดับครอบครัว ซึ่งเป็นสถาบันรากฐานให้เด็กและเยาวชนในชุมชน นอกเหนือจากสถาบันการศึกษา เช่น รมรงค์การใช้ภาษา/ การแต่งกายล้านนา การอนุรักษ์อักษรเมือง ดนตรีพื้นบ้าน ส่งเสริมวัฒนธรรมประเพณีในโรงเรียนฯ รวมถึงการอนุรักษ์ด้านสถาปัตยกรรมต่างๆ แห่งล้านนา มีการออกแบบหรือก่อสร้างโดยคงเอกลักษณ์ทางด้านศิลปะ</p> <p>๓. ส่งเสริมชุมชนในการสร้างกลุ่มส่งเสริมวัฒนธรรมล้านนาและคุณธรรมจริยธรรมในชุมชน</p> <p>๔. ส่งเสริมและจัดกิจกรรมการอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณีของชนเผ่าในท้องถิ่น</p> <p>๕. สร้างการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน ในการเฝ้าระวังและป้องกันผลกระทบจากการเข้ามาของวัฒนธรรมต่างชาติที่มีต่อวิถีชีวิตชุมชน</p> <p>๖. สนับสนุนยกย่องเชิดชูเกียรติให้แก่บุคคลที่สร้างคุณประโยชน์ ในด้านอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น</p>

ยุทธศาสตร์ ๔ : การอนุรักษ์ ฟื้นฟูและสืบสาน ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น (ต่อ)

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดเป้าประสงค์	กลยุทธ์	แนวทางการพัฒนา
		๓. เผยแพร่ศิลป วัฒนธรรม ท้องถิ่นสู่ภายนอก	๑. จัดทำสื่อประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นในรูปแบบต่างๆ เช่น เอกสาร รายการโทรทัศน์ สื่อ online เป็นต้น เพื่อเผยแพร่ให้เกิดการรับรู้ในวงกว้าง โดยมุ่งเน้นความคุ้มค่าและมีประสิทธิภาพ ๒. พัฒนาและเปิดพื้นที่ทางวัฒนธรรมเพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม จัดกิจกรรมเพื่อเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นไปยังสถานที่ต่างๆ ภายนอก เช่น การจัดกิจกรรม Roadshow การเข้าร่วมงานแสดงสินค้าเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว เพื่อให้เกิดการรับรู้ในวงกว้างและเป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้

ยุทธศาสตร์ ๕ : การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดเป้าประสงค์	กลยุทธ์	แนวทางการพัฒนา
<p>๕.๑ กลุ่มเด็ก เยาวชน และผู้ใหญ่ ได้รับการส่งเสริม การศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต</p>	<p>๕.๑.๑ ร้อยละของประชาชน กลุ่มเป้าหมายต่อการได้รับการส่งเสริม การศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต</p>	<p>๑. ส่งเสริมการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต</p>	<p>๑. จัดให้มีศูนย์การเรียนรู้ด้านต่างๆ ที่เป็นการศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบ และ การศึกษาตามอัธยาศัยที่มีคุณภาพ พร้อมทั้งเสริมสร้างสภาพแวดล้อมแหล่งแลกเปลี่ยน เรียนรู้ ที่เหมาะสมและเพียงพอสำหรับประชาชน กลุ่มอาชีพและการรวมกลุ่มตามอัธยาศัย</p> <p>๒. ส่งเสริม พัฒนาและยกระดับคุณภาพมาตรฐานบริการทางการศึกษา และการศึกษาวิจัย ของสถานศึกษาในสังกัดและสถาบันอื่นๆที่เกี่ยวข้อง ลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงบริการ ทางการศึกษาและสร้างโอกาสทางการศึกษาสำหรับประชาชนทุกระดับ พัฒนาความพร้อม ต่อการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน</p>
<p>๕.๒ กลุ่มผู้สูงอายุ คนพิการและ ผู้ประสบปัญหาทางสังคม ได้รับ บริการและสวัสดิการอย่างทั่วถึง รวดเร็วและเป็นธรรม บน พื้นฐานของการพึ่งพาตนเอง</p>	<p>๕.๒.๑ ร้อยละของคนในชุมชนมีสุขภาพที่ดี</p>	<p>๒. ส่งเสริมสุขภาพที่ดีของคนในชุมชน</p>	<p>๑. พัฒนาระบบสวัสดิการและบริการสุขภาพทางด้านสร้างเสริมสุขภาพ ป้องกันโรค รักษาพยาบาลและฟื้นฟูสมรรถภาพ ยกระดับคุณภาพมาตรฐานบริการสุขภาพที่มีคุณภาพ มาตรฐาน โดยให้ประชาชนในชุมชนสามารถเข้าถึงบริการได้สะดวกและทั่วถึง (๓ คະແນນ)</p> <p>๒. ส่งเสริมเครือข่ายด้านสาธารณสุขในการ เฝ้าระวัง ควบคุมโรคที่เป็นปัญหาสำคัญ โรค อุบัติใหม่และภัยสุขภาพ พัฒนาศักยภาพภาคีเครือข่ายในการป้องกันโรคและสร้างเสริม สุขภาพเชิงรุกในชุมชน (๓ คະແນນ)</p> <p>๓. สนับสนุนการศึกษา พัฒนาและการถ่ายทอดองค์ความรู้ภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย และสมุนไพรให้เป็นที่ยอมรับในชุมชน (๒ คະແນນ)</p> <p>๔. ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนมีทักษะในการดูแลสุขภาพของตนเอง รวมถึงการจัด กิจกรรมเสริมสร้างความเข้มแข็งทั้งร่างกายและจิตใจของคนในชุมชน</p>

ยุทธศาสตร์ ๕ : การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน (ต่อ)

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดเป้าประสงค์	กลยุทธ์	แนวทางการพัฒนา
	<p>๕.๒.๒ ร้อยละของระดับความพึงพอใจของประชาชนกลุ่มเป้าหมายต่อการเข้าถึงสวัสดิการทางสังคม</p>	<p>๓. พัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก เยาวชน สตรี คนชราและ ผู้ด้อยโอกาส</p>	<p>๑. สสำรวจรวบรวมข้อมูลเด็ก เยาวชน สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาสในท้องถิ่น เพื่อจัดทำแผน กำหนดแนวทางในการจัดสวัสดิการทางสังคม ทั้งในด้านการศึกษา การพัฒนาอาชีพ และการเข้าถึงปัจจัยการยังชีพ</p> <p>๒. พัฒนาการให้บริการและโครงสร้างพื้นฐานที่เหมาะสมกับกลุ่มประชาชนเป้าหมาย เช่น การจัดทหะเบียนเพื่ออำนวยความสะดวกในการรับบริการด้านต่างๆ การสร้างทางลาดสำหรับผู้พิการ การรักษาพยาบาล เป็นต้น</p> <p>๓. ส่งเสริมการเข้าถึงสวัสดิการสังคม ความเสมอภาคและพัฒนาศักยภาพแก่กลุ่มประชาชนเป้าหมาย สนับสนุนกองทุนเพื่อส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมคุ้มครองเด็ก ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ และผู้สูงอายุ</p> <p>๔. ส่งเสริม และพัฒนาอาชีพให้แก่กลุ่มประชาชนเป้าหมายในชุมชน/ท้องถิ่นตามศักยภาพ รวมทั้งสนับสนุนด้านการตลาด เพื่อให้มีงานทำ มีรายได้สามารถพึ่งพาตนเองได้</p>

ยุทธศาสตร์ ๖. การป้องกัน บรรเทาสาธารณ ภัยและการรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อยในชุมชน

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดเป้าประสงค์	กลยุทธ์	แนวทางการพัฒนา
<p>๖.๑ ประชาชนมีความสามัคคีและความสมานฉันท์ในหมู่คณะสามารถป้องกันและรับมือกับสาธารณภัยต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p>	<p>๖.๑.๑ ร้อยละของระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการป้องกันและรับมือกับสาธารณภัยต่างๆ ในชุมชน</p>	<p>๑. รักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชุมชน</p> <p>๒. ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย</p>	<p>๑. ส่งเสริมให้มีการสร้างเครือข่ายอาสาสมัครชุมชน ตารวจบ้าน กลุ่มจิตอาสา , อปพร. , อสม. เพื่อเฝ้าระวังและรักษาความสงบเรียบร้อยของชุมชน</p> <p>๒. รมรงค์ประชาสัมพันธ์ , ให้ความรู้ จัดกิจกรรมส่งเสริมการมีส่วนร่วม เพื่อป้องกันภัยที่อาจเกิดขึ้นในชุมชน</p> <p>๓. พัฒนาบทบาทความร่วมมือ และบูรณาการระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัดกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ รวมทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการป้องกันและแก้ไขปัญหา</p> <p>๑. ส่งเสริมการสร้างเครือข่ายอาสาสมัครป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย (อปพร.) กลุ่มอาสาสมัครดับไฟป่า</p> <p>๒. พัฒนา ปรับปรุงระบบเพิ่มประสิทธิภาพงานการป้องกันบรรเทาสาธารณภัยและรักษาความสงบปลอดภัยในชุมชนอย่างพอเพียง</p> <p>๓. สนับสนุนและส่งเสริมการจัดการและป้องกันปัญหาภัยแล้ง อุทกภัย สาธารณภัย รวมถึงการเตรียมความพร้อมให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ประสบภัยอย่างทันทั่วถึง</p> <p>๔. นวัตกรรมเทคโนโลยีมาใช้ในการป้องกันและแก้ปัญหาคารเฝ้าระวังการแจ้งเตือนด้านสาธารณภัย</p>

ยุทธศาสตร์ ๖. การป้องกัน บรรเทาสาธารณ ภัยและการรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อยในชุมชน (ต่อ)

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดเป้าประสงค์	กลยุทธ์	แนวทางการพัฒนา
<p>๖.๒ ชุมชนมีส่วนร่วมในการป้องกันแก้ไขลดปัญหาอาเสพติดและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินในชุมชน</p>	<p>๖.๒.๑ ร้อยละของระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการแก้ไขลดปัญหาอาเสพติดและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินในชุมชน</p>	<p>๓. ป้องกันและแก้ไขปัญหาอาเสพติด อบายมุขและปัญหาแรงงานต่างด้าว</p>	<p>๑. บูรณาการความร่วมมือระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งส่งเสริมการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน ในการแก้ไขปัญหาอาเสพติด อบายมุข ปัญหาแรงงานต่างด้าว อย่างมีระบบ เช่น โรงเรียน วัด องค์กรภาคเอกชน ผู้ประกอบการ และประชาชนในท้องถิ่น ฯลฯ เพื่อกำหนดมาตรการเฝ้าระวัง ป้องกันและแก้ไขปัญหาที่จะเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องและดำเนินการตามกฎหมายอย่างจริงจัง</p> <p>๒. ส่งเสริม สนับสนุน กิจกรรมด้านกีฬาและนันทนาการแก่เด็ก และเยาวชน เพื่อป้องกันปัญหาอาเสพติด</p> <p>๓. พัฒนาระบบการคุ้มครองแรงงานต่างด้าวและการให้สิทธิของคนพื้นที่สูง ให้มีสิทธิตามที่กฎหมายกำหนด ตลอดจนเตรียมความพร้อม เฝ้าระวังผลกระทบ และป้องกัน ปัญหาที่อาจเกิดขึ้นจากแรงงานต่างด้าวทั้งในระบบและนอกระบบตามกฎหมาย</p>

ยุทธศาสตร์ ๗ : การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดเป้าประสงค์	กลยุทธ์	แนวทางการพัฒนา
๗.๑ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีกระบวนการบริหารจัดการภายใต้หลักธรรมาภิบาล	๗.๑.๑ ร้อยละของระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการต่อการทำงานของบุคลากรองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น	๑. พัฒนาระบบ การบริหารจัดการภายใต้หลักธรรมาภิบาล	๑. เสริมสร้างจิตสำนึกด้านคุณธรรม จริยธรรม รักชาตินิยมและธรรมาภิบาลที่ยึดประโยชน์ส่วนรวมเป็นหลัก สร้างขวัญ กำลังใจและทัศนคติที่ดีของบุคลากรท้องถิ่นทุกระดับในการให้บริการประชาชน ๒. พัฒนาศักยภาพของบุคลากรท้องถิ่นให้มีความรู้ความสามารถ ทักษะและสมรรถนะพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง ในการปฏิบัติงาน การบริการประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพ เช่น ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านระเบียบที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติงาน การจัดอบรมในด้านการบริหารจัดการธรรมาภิบาล
๗.๒ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีการจัดบริการสาธารณะแก่ประชาชนภายใต้หลักธรรมาภิบาล	๗.๒.๑ จำนวนข้อร้องเรียนเกี่ยวกับการบริหารจัดการภายใต้หลักธรรมาภิบาลลดลง	๒. พัฒนาประสิทธิ- ภาพในการบริหารจัดการภายใต้หลักธรรมาภิบาล ๓. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการตรวจสอบควบคุม	๑. พัฒนากลไกการทำงานที่เข้มแข็งและโปร่งใส โดยอาศัยความร่วมมือเป็นภาคีหรือข้อตกลงความร่วมมือ และการบูรณาการระหว่างหน่วยงานอย่างเป็นรูปธรรมโดยคำนึงถึงผลประโยชน์สาธารณะของผู้รับบริการเป็นหลัก ภายใต้การตัดสินใจที่ ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม การรับผิดชอบต่อส่วนรวม การพร้อมรับการตรวจสอบจากประชาชน และปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง มีการเปิดเผยข้อมูลหน่วยงานตามกฎหมาย ๒. จัดหาเครื่องมือและประยุกต์ใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการให้บริการ ตลอดจนพัฒนานวัตกรรมการให้บริการเพื่อเตรียมความพร้อมการพัฒนาท้องถิ่นสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ๓. พัฒนาและปรับปรุงประสิทธิภาพระบบงานและการให้บริการประชาชน โดยมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์และความคุ้มค่าในการปฏิบัติภารกิจ คำนึงถึงความต้องการของประชาชน ๑. ส่งเสริมสนับสนุนกระบวนการรับฟังความคิดเห็นจากชุมชน กลุ่มองค์กร หน่วยงานและผู้มีส่วนได้เสียจากการดำเนินงานในการพัฒนาของท้องถิ่น และเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมในการเสนอแนะความคิดเห็นในการกำหนดทบทวนบัญญัติ กฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง เพื่อประสานประโยชน์ของภาคส่วนต่างๆ ให้เสมอภาคและมีความสมดุล ๒. ส่งเสริมและจัดให้มีระบบการควบคุมภายในองค์กรภาครัฐตามที่กฎหมายกำหนด และการเปิดเผยข้อมูลการดำเนินงานเพื่อความสะดวกในการตรวจสอบจากทุกภาคส่วน

Thailand ๔.๐ หรือประเทศไทย ๔.๐ เป็นวิสัยทัศน์เชิงนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยของรัฐบาล หรือเป็นโมเดลการพัฒนาประเทศไทย เพื่อให้ประเทศไทยสามารถรับมือกับโอกาสและภัยคุกคามแบบใหม่ๆ ที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วได้ ในอดีตประเทศไทยได้มีการปรับโมเดลการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยอยู่หลายครั้ง เริ่มตั้งแต่ยุคแรก “ประเทศไทย ๑.๐” เน้นภาคการเกษตรเป็นหลัก เช่น ผลิตและขายสินค้าทางการเกษตร หมู ไก่ กุ้ง ปลา เป็นต้น ต่อมายุคที่สอง “ประเทศไทย ๒.๐” เน้นอุตสาหกรรมเบา เช่น การผลิตและขายเครื่องนุ่งห่ม เครื่องหนัง เครื่องดื่ม เครื่องประดับ เป็นต้น และปัจจุบันจัดอยู่ในยุคที่สาม “ประเทศไทย ๓.๐” เน้นอุตสาหกรรมหนักและการส่งออก เช่น ผลิตและขาย ส่งออกเหล็ก รถยนต์ ปูนซีเมนต์ เป็นต้น แต่ปรากฏว่าประเทศไทยในสามยุคที่ผ่านมา จนถึงปัจจุบันก็ยังคงเป็นประเทศที่กำลังพัฒนาและมีรายได้ของประเทศอยู่ในระดับปานกลางเหมือนเดิม รัฐบาลภายใต้การนำของพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา จึงได้กำหนดทิศทางหรือโมเดลการพัฒนาประเทศไทยไปสู่ยุคที่สี่ โดยเรียกว่า “Thailand ๔.๐” หรือ “ประเทศไทย ๔.๐” เพื่อให้ประเทศไทยหลุดพ้นจากประเทศกำลังพัฒนา กลายเป็นประเทศพัฒนาแล้ว และมีรายได้สูง ไม่ใช่รายได้ปานกลางอีกต่อไป ภายใต้โมเดลประเทศไทย ๔.๐ จะต้องมีการปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่ “Value – Based Economy” หรือเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม

การพัฒนาประเทศไทยภายใต้โมเดล “ประเทศไทย ๔.๐” ใช้แนวทาง “สานพลังประชารัฐ” เป็นตัวการขับเคลื่อน โดยมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของภาคเอกชน ภาคการเงินการธนาคาร ภาคประชาชน ภาคสถาบันการศึกษา มหาวิทยาลัยและสถาบันวิจัยต่าง ๆ ร่วมกันระดมความคิด ผนึกกำลังกันขับเคลื่อน ผ่านโครงการ บัณฑิตอาสาสมัคร กิจกรรม หรืองานวิจัยต่าง ๆ โดยการดำเนินงานของ “ประชารัฐ” กลุ่มต่าง ๆ อันได้แก่

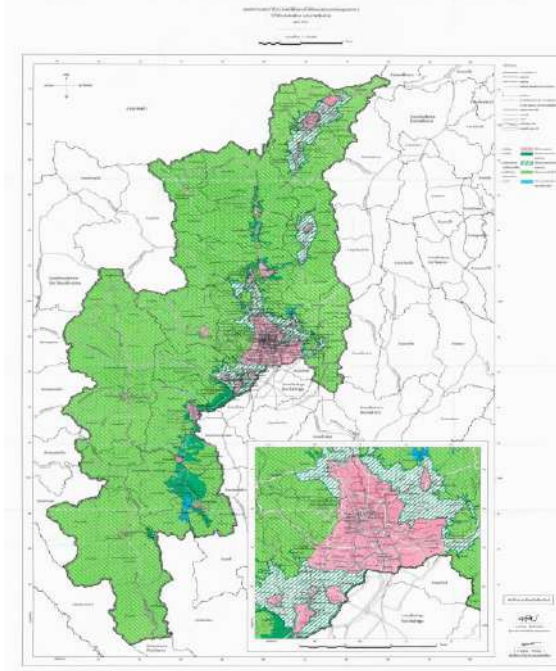
กลุ่มที่ ๑ การยกระดับนวัตกรรมและผลิตภัณฑ์ การปรับแก้กฎหมายและกลไกภาครัฐ พัฒนา คลัสเตอร์ภาคอุตสาหกรรมแห่งอนาคต และการดึงดูดการลงทุน และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

กลุ่มที่ ๒ การพัฒนาการเกษตรสมัยใหม่และการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากและประชารัฐ

กลุ่มที่ ๓ การส่งเสริมการท่องเที่ยวและไมล์ การสร้างรายได้ และการกระตุ้นการใช้จ่ายภาครัฐ

กลุ่มที่ ๔ การศึกษาพื้นฐานและพัฒนาผู้นำ (โรงเรียนประชารัฐ) รวมทั้งการยกระดับคุณภาพวิชาชีพ

กลุ่มที่ ๕ การส่งเสริมการส่งออกและการลงทุนในต่างประเทศ รวมทั้งการส่งเสริมกลุ่ม SMEs และผู้ประกอบการใหม่ (Start Up) ซึ่งแต่ละกลุ่มกำลังวางระบบและกำหนดแนวทางในการขับเคลื่อนนโยบายอย่างเข้มข้น

กฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. ๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ กำหนดให้ตำบลหนองหาร อยู่ในเขตที่ดินในบริเวณหมายเลข ๓.๑ ถึงหมายเลข ๓.๔ ที่กำหนดไว้เป็นสีชาวมีกรอบและเส้นทแยงสีเขียว ให้เป็นที่ดินประเภทอนุรักษ์ชนบทและเกษตรกรรม

ข้อ ๙ ที่ดินประเภทอนุรักษ์ชนบทและเกษตรกรรม ให้ใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อเกษตรกรรมหรือเกี่ยวข้องกับเกษตรกรรม การปศุสัตว์ การอยู่อาศัย สถาบันการศึกษา สถาบันศาสนา สถาบันราชการ การสาธารณสุขปศุสัตว์และสาธารณสุข และการอนุรักษ์และส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม สำหรับการให้ประโยชน์ที่ดินเพื่อกิจการอื่น ให้ดำเนินการหรือประกอบกิจการได้ในอาคารที่ไม่ใช่อาคารขนาดใหญ่ที่ดินประเภทนี้ ห้ามใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อกิจการตามที่กำหนด ดังต่อไปนี้

(๑) โรงงานทุกจำพวกตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน เว้นแต่โรงงานตามประเภท ชนิดและจำพวกที่กำหนดให้ดำเนินการได้ตามบัญชีท้ายกฎกระทรวงนี้

(๒) คลังน้ำมันเชื้อเพลิงและสถานที่ที่ใช้ในการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง ที่ไม่ใช่ก๊าซปิโตรเลียมเหลว และก๊าซธรรมชาติ เพื่อจำหน่ายที่ต้องขออนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิงเว้นแต่เป็นสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง

(๓) สถานที่บรรจุก๊าซ สถานที่เก็บก๊าซ และห้องบรรจุก๊าซ สำหรับก๊าซปิโตรเลียมเหลวตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง แต่ไม่หมายความรวมถึงสถานีบริการ ร้านจำหน่ายก๊าซ สถานที่ใช้ก๊าซ และสถานที่จำหน่ายอาหารที่ใช้ก๊าซ

(๔) โรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม เว้นแต่โรงแรมที่มีลักษณะเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ที่ไม่ส่งผลกระทบต่อศิลปวัฒนธรรม หรือที่เป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่นและไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติและทางวัฒนธรรม

(๕) จัดสรรที่ดินเพื่อประกอบอุตสาหกรรม

(๖) จัดสรรที่ดินเพื่อประกอบพาณิชยกรรม

(๗) จัดสรรที่ดินเพื่อการอยู่อาศัย

(๘) การอยู่อาศัยประเภทอาคารขนาดใหญ่

(๙) สนามกอล์ฟ

ที่ดินประเภทนี้ในเขตปฏิรูปที่ดิน ให้ใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อเกษตรกรรมตามกฎหมายว่าด้วยการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม การสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ หรือสาธารณประโยชน์เท่านั้น

การใช้ประโยชน์ที่ดินริมฝั่งแม่น้ำ ลำคลอง หรือแหล่งน้ำสาธารณะ ให้มีที่ว่างตามแนวนานริมฝั่งตามสภาพธรรมชาติของแม่น้ำ ลำคลอง หรือแหล่งน้ำสาธารณะไม่น้อยกว่า ๖ เมตร เว้นแต่เป็นการก่อสร้างเพื่อการคมนาคมทางน้ำหรือการสาธารณูปโภค และที่ดินริมฝั่งแม่น้ำปิง แม่น้ำฝาง แม่น้ำแม่แตง แม่น้ำแม่จัด และแม่น้ำแม่ขาน ในระยะ ๑๕ เมตร ตามแนวนานริมฝั่งตามสภาพธรรมชาติของแม่น้ำปิง แม่น้ำฝาง แม่น้ำแม่แตง แม่น้ำแม่จัด และแม่น้ำแม่ขาน เฉพาะที่ดินซึ่งเป็นของรัฐ ให้ใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อนันทนาการหรือเกี่ยวข้องกับนันทนาการ การรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมหรือสาธารณประโยชน์เท่านั้น สำหรับที่ดินซึ่งเอกชนเป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายให้ใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อนันทนาการหรือเกี่ยวข้องกับนันทนาการ การรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมเกษตรกรรมหรือเกี่ยวข้องกับเกษตรกรรม การอยู่อาศัยที่ไม่ใช่การจัดสรรที่ดิน และการสาธารณูปโภคและสาธารณูปการเท่านั้น

๒.๒ ยุทธศาสตร์ของเทศบาลตำบลหนองหาร

-วิสัยทัศน์ (Vision) การพัฒนาของเทศบาลตำบลหนองหาร

“ เมืองสวยงามน่าอยู่ มุ่งสู่ตำบลแห่งคุณภาพชีวิต เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้คู่คุณธรรม ”

-พันธกิจ (Mission) (ขอบเขตของบทบาทหน้าที่หลักของ อปท.ที่จำเป็นต่อการบรรลุวิสัยทัศน์)

๑. จัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกด้านโครงสร้างพื้นฐาน การคมนาคมขนส่ง การสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน และสะดวกครบทุกด้าน
๒. ให้ความสำคัญกับเศรษฐกิจชุมชน การลงทุน การท่องเที่ยว ทั้งระบบ และครบวงจร
๓. มุ่งสร้างความเป็นเลิศทางการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม โดยส่งเสริม และบริหารด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม แก่เด็ก และเยาวชนในพื้นที่ อย่างทั่วถึง
๔. มุ่งเน้นการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๕. ส่งเสริมการพัฒนาคน และสังคม
๖. พัฒนาการป้องกันบรรเทาสาธารณภัย และการจัดระเบียบชุมชน สังคม
๗. เน้นส่งเสริมการพัฒนาการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี
๘. พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวภายในตำบล
๙. ส่งเสริมวิถีชีวิตตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๑๐. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาตำบล
๑๑. พัฒนาสังคมและส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชนทุกกลุ่มสู่ความเข้มแข็งอย่างยั่งยืน

- เป้าประสงค์ หรือ จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น (Goals)

หมายถึง การระบุสภาพการณ์ให้สำเร็จ (ทำเพื่อให้เกิดอะไร ถึงจะบรรลุวิสัยทัศน์) เทศบาลตำบลหนองหาร ได้กำหนดจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาไว้ดังนี้

๑. เพื่อให้ตำบลหนองหารเป็นเมืองน่าอยู่ มีสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานที่ครอบคลุมทั่วถึง
๒. มีการจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างเหมาะสมและมีความปลอดภัยในการดำเนินชีวิตประจำวัน
๓. ประชาชนในตำบลทุกกลุ่มมีคุณภาพชีวิตที่ดีและสังคมน่าอยู่
๔. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการการท่องเที่ยวภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล
๕. เพื่อส่งเสริม สนับสนุนการศึกษา อนุรักษ์ขนบธรรมเนียม ภูมิปัญญา ประเพณีวัฒนธรรมอันดีของตำบล

๖. ชุมชนมีความเข้มแข็ง ร่วมคิด ร่วมทำ และแก้ไขปัญหาภายในชุมชนของตนเอง ได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นรูปธรรม
๗. ทฤษฎีการธรรมชาติภายในตำบลหนองหารได้รับการอนุรักษ์ พื้นฟู
๘. ประชาชนมีความอยู่ดีกินดี พึ่งพาตนเองได้ภายใต้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๙. ประสิทธิภาพการบริหารจัดการองค์กรเป็นไปอย่างถูกต้อง รวดเร็ว สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างตรงตามวัตถุประสงค์

- ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนา เพื่อให้การพัฒนาเทศบาลตำบลหนองหารบรรลุผลตามวิสัยทัศน์ข้างต้น จึงกำหนดให้มียุทธศาสตร์การพัฒนาและกลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา หรือวิธีการดำเนินงานที่จะต้องมุ่งเน้นเพื่อเป็นกรอบชี้แนะในการจัดทำแผนพัฒนาเทศบาลตำบลหนองหารสามปี โดยแบ่งยุทธศาสตร์เป็น ๗ ด้าน และ ๒๙ แนวทางการพัฒนา ได้แก่

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๑.๑ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่ง สาธารณูปโภค และสาธารณูปการ

การดำเนินการเกี่ยวกับโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่งทั้งทางบกและทางน้ำรวมถึงการจัดการจราจรในพื้นที่ให้มีประสิทธิภาพ การพัฒนาและบำรุงรักษาแหล่งน้ำ ระบบประปา ระบบไฟฟ้า การวางและปรับปรุงผังเมือง ควบคุมอาคาร

๑.๑.๑ ก่อสร้าง ปรับปรุง ถนน และรางระบายน้ำ

๑.๑.๒ ติดตั้ง ปรับปรุง พัฒนาระบบจราจร

๑.๑.๓ ก่อสร้าง ปรับปรุง พัฒนาระบบประปา

๑.๑.๔ ติดตั้ง ปรับปรุง พัฒนางานไฟฟ้าสาธารณะ

๑.๑.๕ การวาง และปรับปรุงผังเมือง การควบคุมอาคาร และใช้ที่ดิน

๑.๑.๖ บำรุงรักษา และปรับปรุง ที่ดินและสิ่งก่อสร้าง

๑.๒ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางการเกษตร

การศึกษาและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่จะสามารถเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางการเกษตรในท้องถิ่น ทั้งในด้านการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตการลดค่าใช้จ่าย การกระจายสินค้า

๑.๒.๑ ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม บำรุงรักษา พัฒนาแหล่งกักเก็บน้ำทางการเกษตร

๑.๒.๒ การจัดตั้งตลาดกลาง โรงสีชุมชน โรงปุ๋ยอินทรีย์ โกดัง ห้องเย็น ฯลฯ

๑.๒.๓ พัฒนาพลังงานทางเลือก

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ การลงทุน และการท่องเที่ยว

๒.๑ พัฒนาเครือข่ายความร่วมมือในการขับเคลื่อนแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง

พัฒนาเครือข่ายความร่วมมือในการขับเคลื่อนแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง เช่น สร้างการมีส่วนร่วม การเรียนรู้ประชาชนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง ส่งเสริมการตลาดสำหรับสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ของตำบลหนองหาร

๒.๒ พัฒนาการสร้าง และพัฒนาการรวมกลุ่ม (Cluster)

ดำเนินการแบบบูรณาการในลักษณะการรวมกลุ่ม (Cluster) เช่น จัดตั้งกลุ่มอาชีพ กลุ่มเกษตรกร ฯลฯ เพื่อร่วมกันพัฒนาระดับสินค้า/บริการ ทั้งในด้านการท่องเที่ยว การเกษตร ผลิตภัณฑ์ชุมชนตามศักยภาพของพื้นที่ให้ได้มาตรฐาน และมีการใช้เทคโนโลยี ระบบการควบคุมการผลิตที่ช่วยลดต้นทุน เพิ่มคุณภาพ และมูลค่าสินค้า/บริการ รวมถึงการพัฒนาบุคลากร อันจะส่งผลให้สามารถตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคได้อย่างมี

ประสิทธิภาพ มีการรับประกันคุณภาพสินค้า มีการส่งเสริมการตลาดร่วมกัน และก่อให้เกิดการแสวงหาโอกาสทางการตลาดใหม่

๒.๓ สร้างภูมิคุ้มกันของระบบเศรษฐกิจ

การส่งเสริมให้เกิดการออมในทุกระดับ (กลุ่ม/หมู่บ้าน/ตำบล) ส่งเสริมการขยายธุรกิจ บนพื้นฐาน และความพร้อมของตนเอง และกลุ่ม เพื่อพัฒนาและสนับสนุนให้เกิดการกระจายผลประโยชน์อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม

๒.๔ พัฒนา และส่งเสริมศักยภาพผู้ประกอบการ

การพัฒนา และส่งเสริมศักยภาพผู้ประกอบการรายใหม่ และผู้ประกอบการเดิม (SMEs) ให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันทางการตลาด และการผลิต แก่ กลุ่มสินค้า และอาชีพ ไม่ว่าจะเป็นสินค้าหัตถกรรม สินค้าทางการเกษตร อาหาร เครื่องดื่ม สมุนไพร ฯลฯ ในพื้นที่

๒.๕ ส่งเสริมพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตและการกระจายสินค้าผลิตภัณฑ์ชุมชน การพัฒนาเพิ่มมูลค่าทาง

การตลาด โดยจัดหาจัดตั้งตลาดสด ร้านค้าชุมชนเพื่อกระจายสินค้าผลิตภัณฑ์ชุมชน

๒.๖ สร้างความเข้มแข็งให้กับภาคการเกษตร

ส่งเสริม และสนับสนุนให้เกษตรกรสามารถประกอบอาชีพเกษตรกรรมได้อย่างมีคุณภาพ สามารถแข่งขันได้ในตลาด ป้องกันและแก้ไขปัญหาทางการเกษตรเป็น

๒.๗ การพัฒนา และสร้างมาตรฐานการท่องเที่ยว และสร้างการเรียนรู้ และประสบการณ์ร่วม

สร้างการมีส่วนร่วม และเชื่อมโยงคนในท้องถิ่น พัฒนากิจกรรมใหม่ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวตลอดถึงการบูรณาการการดำเนินงานระหว่างหน่วยงานภาครัฐ และเอกชนในพื้นที่ เพื่อสร้างประสบการณ์ และการเรียนรู้ร่วมกัน พร้อมสร้างความเข้าใจในเรื่องของการท่องเที่ยว

๒.๘ สร้างภาพลักษณ์ด้านการท่องเที่ยว การประชาสัมพันธ์เชิงรุก และการตลาด

พัฒนาการท่องเที่ยวในภาพรวมของตำบลเป็นที่รู้จักมากขึ้นทั้งในระดับจังหวัด และระดับชาติ

๒.๙ พัฒนา และปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยว และบริการทางการท่องเที่ยว

เน้นพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์คงเอกลักษณ์เดิมของท้องถิ่น เป็นธรรมชาติ สวย และสะอาด มีมาตรฐาน และคนในพื้นที่มีส่วนร่วม

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

๓.๑ บริหารและจัดการศึกษาของศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียน

พัฒนาประสิทธิภาพ และคุณภาพได้มาตรฐานด้านการศึกษา โดยพัฒนาระบบการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียนในเขตเทศบาล กระจายการบริหาร และจัดการศึกษาของศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียน ให้ครอบคลุมพื้นที่ทั้งตำบล โดยการปรับปรุง และจัดตั้งศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียนเพิ่มเติม เหมาะสมกับบริบทของตำบลพร้อมจัดการทรัพยากร และสภาพแวดล้อมรวมถึงพัฒนาระบบนิเวศน์ภายใน และประกันคุณภาพทางการศึกษา เพื่อรองรับภารกิจถ่ายโอนในอนาคต

๓.๒ ส่งเสริมการศึกษา และเรียนรู้ตลอดชีวิต

ส่งเสริมการจัดการศึกษาในระบบ/ นอกระบบ และตามอัธยาศัยที่มีคุณภาพ ส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน และประชาชนทั่วไปในพื้นที่ เช่น จัดหาหนังสือพิมพ์รวมถึงปรับปรุงที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน อย่างทั่วถึง เสริมสร้างสภาพแวดล้อม แหล่งแลกเปลี่ยนเรียนรู้และ/ หรือศูนย์เรียนรู้ด้านต่าง ๆ อาทิ ด้านดนตรี ด้านกีฬา ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาเรียนรู้ให้เหมาะสม และเพียงพอสำหรับประชาชนทุกระดับ อันเป็นการเสริมสร้างวิถีการเรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อก้าวสู่ชุมชน และสังคมแห่งการเรียนรู้

๓.๓ ขยายโอกาสทางการศึกษาแก่ เด็ก เยาวชน

สนับสนุนทุนการศึกษาแก่ เด็ก เยาวชน ที่ด้อยโอกาสทางการศึกษา ให้ได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึง เพื่อเสริมสร้างสังคมคุณธรรม ภูมิปัญญา และการเรียนรู้

๓.๔ การจัดการองค์ความรู้ทางศาสนา และวัฒนธรรม แก่ เด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไป

การจัดการองค์ความรู้ทางวัฒนธรรม และต้นทุนทางสังคม การสร้างแหล่งการเรียนรู้ เพื่อการสืบค้น ภูมิปัญญา รวมถึงอัตลักษณ์ของคนในตำบล พัฒนาระบบข้อมูล บูรณะ ปรับปรุง พื้นฟู แหล่งสืบทอดศาสนา วัฒนธรรม รวมถึงประวัติศาสตร์ในพื้นที่

๓.๕ การเชื่อมโยงวิถีชุมชนกับศาสนา ประเพณี และวัฒนธรรม แก่ เด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไป

จัดกิจกรรม/การส่งเสริมสนับสนุนการจัดกิจกรรมของ สภาวัฒนธรรมระดับหมู่บ้าน และระดับตำบล คณะกรรมการหมู่บ้านด้านที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรม ส่งเสริมกิจกรรมด้านคุณธรรม จริยธรรม กิจกรรมทางศาสนา ให้เกิดการพัฒนา และสร้างสรรค์ในด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตของประชาชนเชื่อมโยงกับภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นสังคมที่คุณธรรมนำสังคม

๓.๖ พัฒนา และส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

สนับสนุนเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยว แลกเปลี่ยนเรียนรู้เชิงวัฒนธรรมในแต่ละหมู่บ้าน เป็นการนำ ศิลปวัฒนธรรม วิถีชีวิต ภูมิปัญญาท้องถิ่นมาเป็นจุดขายที่แตกต่าง และยั่งยืน ในขณะเดียวกันยังเป็นการกระตุ้น ให้ชุมชนมีความภูมิใจ และมีส่วนร่วมในการสืบทอดวัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต ภูมิปัญญาท้องถิ่นของตำบลหนองหารสืบไป

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๔.๑ การปลูกจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ส่งเสริม สนับสนุน และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เสริมสร้างความเข้าใจจิตสำนึก และความตระหนักในคุณค่าของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แก่ ชุมชน เพื่อให้ชุมชนปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ในการผลิต และบริโภคเพื่อลดผลกระทบที่มีต่อสิ่งแวดล้อม โดยการอบรมให้ความรู้ วรรณคดีประชาสัมพันธ์ ฯลฯ

๔.๒ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

พัฒนาระบบการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม เช่น ปัญหามลพิษทางอากาศ อาทิ การก่อสร้างเมรุมาปนกิจศพ ฯลฯ ปัญหาหมอกควัน น้ำเสีย ขยะมูลฝอย การกำหนด บทบัญญัติ ข้อบังคับ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อควบคุมกิจกรรมที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิต และส่งเสริมการจัดตั้ง เครือข่ายในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งมีชีวิต

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการพัฒนาคน และสังคม

๕.๑ การสังคมสงเคราะห์ผู้ด้อยโอกาส ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยโรคร้ายแรง

ส่งเสริมคุณภาพชีวิต ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยโรคเอดส์ ให้ได้รับปัจจัยในการยังชีพ เบี้ย ยังชีพอย่างทั่วถึง ตามแนวทางนโยบายแห่งรัฐ

๕.๒ เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน และสังคม

การเสริมสร้างการมีส่วนร่วมด้วยการส่งเสริมการร่วมคิด ร่วมทำ ในหลายรูปแบบตามแนวทาง ประชาธิปไตย โดยเป็นการจัดกิจกรรมอบรมให้ความรู้ พร้อมส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมด้าน ๆ ต่างๆ แก่ ชุมชน ชูรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน คณะกรรมการหมู่บ้าน ฯลฯ ในการสร้างสังคมให้ เข้มแข็ง โดยปลอดภัยจากปัญหายาเสพติด ครอบครัวยุบอุ่น และชุมชนน่าอยู่ ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงใน การดำรงชีวิตทำให้ประชาชนในพื้นที่มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น รวมถึงส่งเสริมความสามัคคีปรองดองในสังคม รวมถึง การการจัดสร้างหรือปรับปรุงหอกระจายข่าว หรือระบบเสียงตามสายภายในหมู่บ้าน

๕.๓ ส่งเสริมสุขภาพของชุมชน

พัฒนาให้มีระบบบริการสุขภาพทางด้านสร้างเสริมสุขภาพ ป้องกันโรค รักษาพยาบาล และฟื้นฟู สมรรถภาพที่มีคุณภาพมาตรฐาน ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนมีทักษะในการดูแลสุขภาพของตนเอง รวมถึง กิจกรรมเสริมสร้างความเข้มแข็งทั้งร่างกาย และจิตใจของคนในสังคม เช่น การจัดกิจกรรมด้านการกีฬา ให้สู่

ความเป็นเลิศในระดับตำบล /อำเภอ ไปจนถึงระดับจังหวัด

๕.๔ ส่งเสริมศักยภาพของเด็ก และเยาวชน

รณรงค์ /ส่งเสริม สนับสนุนกิจกรรมพัฒนาศักยภาพของเยาวชนให้เป็นผู้เป็นที่ดีในอนาคต โดยการสร้างจิตสำนึก คุณธรรม จริยธรรม ด้านที่เกี่ยวข้องที่ส่งผลต่อพฤติกรรม ที่ดีในการดำเนินชีวิต อาทิ การเสริมสร้างการมีส่วนร่วมด้วยการส่งเสริมการร่วมคิด ร่วมทำ ในหลายรูปแบบ โดยเป็นการจัดกิจกรรมเวทีแลกเปลี่ยนความคิดเห็น อบรมให้ความรู้ พร้อมส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมด้าน ๆ ของเด็ก และเยาวชนในพื้นที่

๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการป้องกันบรรเทาสาธารณภัย และการจัดระเบียบชุมชน สังคม

๖.๑ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันบรรเทาสาธารณภัย

โดยการสร้างความตระหนักในการมีส่วนร่วม และแสดงความคิดเห็น ความรับผิดชอบต่อส่วนรวม พัฒนาเครือข่ายชุมชน อาสาสมัครเฝ้าระวังป้องกันบรรเทาสาธารณภัยที่อาจเกิดขึ้นในพื้นที่ รวมถึงการประชาสัมพันธ์ และรณรงค์ป้องกัน การเกิดสาธารณภัยต่าง ๆ ซึ่งเป็นสาเหตุในภัยที่อาจเกิดขึ้นในพื้นที่

๖.๒ การป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย

ส่งเสริมสนับสนุนการแก้ไขปัญหา อุทกภัย ภัยแล้ง อุบัติภัย รวมถึงสาธารณภัยต่าง ๆ เช่น การก่อสร้างพนัง การขุดลอก คูคลอง ลำน้ำ เพื่อป้องกันน้ำท่วม ฯ รวมถึงการให้ความช่วยเหลือบรรเทาสาธารณภัยให้แก่พื้นที่ประสบภัยในพื้นที่

๖.๓ การเสริมสร้าง ปรับปรุง ประสิทธิภาพในการรักษาความสงบปลอดภัย งานป้องกัน

และบรรเทาสาธารณภัย

การพัฒนาระบบ และประสิทธิภาพในการรักษาความสงบปลอดภัยในชุมชนอย่างบูรณาการ ทั้งในด้านการพัฒนาบุคลากร การจัดหา/สนับสนุน เครื่องมืออุปกรณ์ เทคโนโลยี และการพัฒนาเครือข่ายในการป้องกัน และเฝ้าระวังภัยในรูปแบบต่าง ๆ เช่น กู้ชีพกู้ภัย มีสเตอร์เตือนภัย อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน ฯลฯ

๗. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

๗.๑ การสร้างจิตสำนึก และพัฒนาขีดความสามารถบุคลากรภาครัฐ และภาคประชาชน

การพัฒนาโดยเน้นกลยุทธ์ ทศนคติ วิธีคิด วิธีการทำงานของพนักงาน ไปสู่การเป็น “ข้าราชการยุคใหม่” โดดนำหลักธรรมาภิบาล ๖ ข้อมาปรับใช้ ตลอดจนพัฒนาขีดความสามารถของบุคลากรภาครัฐอาทิการส่งเสริมความรู้ทางการศึกษาอบรม เพื่อให้มีนวัตกรรมในการบริหารจัดการการทำงานที่จะมุ่งไปสู่ประโยชน์ของประชาชน โดยคู่ไปกับการอบรมให้ความรู้สร้างจิตสำนึก และพัฒนาขีดความสามารถด้านธรรมาภิบาล แก่บุคลากรภาคประชาชนในพื้นที่ เพื่อให้ได้รับความพึงพอใจ และสามารถสนับสนุนต่อการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ในการพัฒนาเทศบาล

๗.๒ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการบริหารจัดการ และการตรวจสอบควบคุม

โดยเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนมีโอกาสในการเสนอปัญหา ความต้องการ การกำหนดนโยบาย เสนอแนะ และกำหนดบัญญัติ รวมถึงระเบียบที่เกี่ยวข้อง เพื่อประสานประโยชน์ของประชาชน กับภาคส่วนต่างๆ ให้เสมอภาค และมีความสมดุล ส่งเสริมกิจกรรมในลักษณะพหุภาคีส่งเสริม และจัดให้มีระบบควบคุมภายในองค์กรตามที่กฎหมายกำหนด และส่งเสริมให้มีการตรวจสอบจากทุกภาคส่วน

๗.๓ จัดทำ และสร้างปัจจัยสนับสนุนในการบริหารงานขององค์กร

การพัฒนาโดยมุ่งเน้นความคุ้มค่าในการปฏิบัติภารกิจ เช่น การบริหารจัดการทรัพยากรในการปฏิบัติงาน วัสดุ อุปกรณ์ ครุภัณฑ์ ฯลฯ พร้อมปรับปรุงโครงสร้างการบริหารงาน รวมถึงการดำเนินการก่อสร้าง ปรับปรุง สถานที่ อาคารสำนักงาน อาคารปฏิบัติการต่าง ๆ ขององค์กร พร้อมรับกับภารกิจหน้าที่ตามกฎหมายกำหนด โดยคำนึงถึงความต้องการของประชาชนเป็นหลัก ตลอดจนพัฒนาบุคลากรกำกับดูแลที่เข้มแข็ง และโปร่งใสโดยคำนึงถึงผลประโยชน์ของผู้รับบริการควบคู่ไปกับการปลูกฝังจิตสำนึกข้าราชการให้ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม การรับผิดชอบต่อ

ต่อส่วนรวมการพร้อมรับการตรวจสอบจากประชาชน และปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยข้อมูลอย่าง
เคร่งครัดเพื่อให้เป็นองค์กรที่มีความพร้อมสำหรับการให้บริการสาธารณะแก่ประชาชน

๒.๓ การวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนา

ผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาในอนาคต
ด้วยเทคนิค SWOT

การวิเคราะห์ จุดอ่อน จุดแข็ง อันเป็นสภาวะแวดล้อมภายในท้องถิ่น โดยใช้เทคนิค SWOT
Analysis การพิจารณาถึงปัจจัยภายใน ได้แก่ จุดแข็ง (Strength = S) จุดอ่อน (Weakness = W)
และปัจจัยภายนอก ได้แก่ โอกาส (Opportunity = O) และอุปสรรค (Threat = T) เป็นเครื่องมือ โดย
ผ่านกระบวนการประชุมร่วมกันทุกภาคีทั้งภาครัฐและภาคประชาชน โดยสรุป ได้ดังนี้

ปัจจัยภายใน

จุดแข็ง (Strength = S)

๑. เป็นเทศบาลขนาดกลางที่มีความพร้อมทางด้านการบริการ โครงสร้างพื้นฐานที่ดี มีเครื่องมือวัสดุ
อุปกรณ์และยานพาหนะต่างๆสำหรับให้บริการประชาชนสามารถให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนได้อย่างมี
ประสิทธิภาพ

๒. มีทำเลที่ตั้งทางภูมิศาสตร์เหมาะแก่การเป็นจุดศูนย์กลางเชื่อมโยงการคมนาคมการค้า
การคมนาคมสะดวก ใกล้ศูนย์กลางขนส่ง ทำให้มีต้นทุนค่าขนส่งต่ำ

๓. ในเขตเทศบาลตำบลหนองหารมีแหล่งท่องเที่ยวทางศาสนาที่เป็นที่รู้จักกันทั้งในประเทศและ
ต่างประเทศ คือการจัดงานงานบุญทอดกฐินล้านนาหรืองานประเพณียี่เป็งสันทรายถวายเป็นพุทธบูชา ณ รุดงค์สถาน
ล้านนา หมู่ที่ ๘ บ้านวิเวก ตำบลหนองหาร

๔. ประชาชนมีทัศนคติในการแก้ไขปัญหาและดำเนินการโครงการต่างๆ ผ่านประชาคมหมู่บ้าน
ตำบล และคณะกรรมการหมู่บ้าน

๕. เป็นหน่วยงานที่มีความใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองความ
ต้องการของประชาชนได้มากที่สุด

๕. มีอัตลักษณ์เฉพาะด้าน ประเพณี วัฒนธรรมและแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติที่หลากหลายสามารถ
พัฒนาเพื่อสร้างรายได้ด้านการท่องเที่ยว

๖. อยู่ใกล้มหาวิทยาลัยแม่โจ้ สถานศึกษาชั้นนำที่มีความเป็นเลิศทางการเกษตรในระดับนานาชาติ
มีบุคลากรซึ่งเพียบพร้อมไปด้วยองค์ความรู้ทางด้านเกษตรที่สามารถสนับสนุนและส่งเสริมให้ความรู้กับเกษตรกรใน
พื้นที่ตำบลหนองหาร

๗. มีแผนพัฒนาเทศบาลที่ชัดเจน มีภูมิโนแคว้นที่เหมาะสมที่จะเป็นเมืองน่าอยู่ น่าอาศัย
น่าท่องเที่ยวทั้งเชิงอนุรักษ์ และเชิงวัฒนธรรม

๘. มีปราชญ์ชาวบ้าน ภูมิปัญญาท้องถิ่นและทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพในการแข่งขันสูง

๙. มีสายน้ำจากคลองชลประทานจากเขื่อนแม่งัดสมบูรณ์ชล ไหลผ่านตลอดทั้งปี

จุดอ่อน (Weakness = W)

๑. ปัญหาการจราจรติดขัดและเกิดอุบัติเหตุบ่อยครั้ง เนื่องจากหนทางแคบและมีไหล่ทางน้อย
๒. บริการด้านโครงสร้างพื้นฐานยังไม่ครอบคลุมทั้งพื้นที่
๓. บุคคลหรือเจ้าหน้าที่ยังไม่เพียงพอในการปฏิบัติงานได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ
๔. งบประมาณมีจำนวนจำกัดและขาดการสนับสนุนงบประมาณ ในการดำเนินโครงการขนาดใหญ่
๗. ปัญหาการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและการทำลายสิ่งแวดล้อมที่เพิ่มมากขึ้น
๘. จำนวนของพนักงานในสังกัดเทศบาลมีจำนวนน้อยเมื่อเทียบกับปริมาณงานและภารกิจของเทศบาลทำให้ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานไม่เป็นไปตามเป้าหมาย
๙. มีการเคลื่อนไหวเข้าอาศัยเข้าอาศัยของประชากรนอกพื้นที่ในอัตราที่เพิ่มสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว เนื่องจากการขยายตัวของชุมชนเมือง
๑๐. ปัญหาด้านมลภาวะสิ่งแวดล้อม เนื่องจากมีพื้นที่ที่เกิดไฟไหม้ป่าบ่อย
๑๑. เกษตรกรไม่มีเอกสารสิทธิ์ในที่ดินทำกิน
๑๒. ชุมชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการของท้องถิ่นน้อย
๑๓. ปัญหาความแตกแยกของคนในชุมชน

ปัจจัยภายนอก

โอกาส (Opportunity = O)

๑. การที่ประเทศไทยเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ เป็นผลให้องค์กรในระดับพื้นที่ต้องมีการเตรียมพร้อม และปรับตัวเพื่อรองรับกับภารกิจในหลายๆ ด้าน
๒. จังหวัดเชียงใหม่เป็นศูนย์กลางความเจริญทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของภูมิภาค เป็นทั้งศูนย์กลางเศรษฐกิจ การคมนาคม การศึกษา การท่องเที่ยว และการรักษาพยาบาล อีกทั้งรัฐบาลมีนโยบายพัฒนาจังหวัดเชียงใหม่ให้เป็นศูนย์กลางความเจริญต่อจากกรุงเทพฯ
๓. กระแสความนิยมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และเชิงวัฒนธรรม ซึ่งเทศบาลตำบลหนองหารมีพื้นที่อยู่ในเส้นทางการบินจักรยานเพื่อสุขภาพ
๔. กระแสแนวโน้มการบริโภคของผู้บริโภค ให้ความสนใจกับการดูแลสุขภาพมากขึ้น กระแสการบริโภคสินค้าเกษตรอินทรีย์เพื่อการดูแลสุขภาพจึงเป็นที่ต้องการของตลาดทั้งในและต่างประเทศ จึงเป็นโอกาสของเทศบาลตำบลหนองหารในการส่งเสริม พัฒนาเกษตรกร และผู้สนใจ ให้มีความรู้ความเข้าใจในการผลิตสินค้าการเกษตรอินทรีย์ และการส่งเสริมให้มีช่องทางการจัดจำหน่ายสินค้าเกษตรอินทรีย์สู่ผู้บริโภค
๕. จังหวัดเชียงใหม่ถูกเสนอให้เป็น Creative City ด้าน Folk and Handicraft ซึ่งจะสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กับจังหวัดเชียงใหม่ เทศบาลตำบลหนองหารสามารถส่งเสริมให้ประชาชนในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลหนองหารได้รับการอบรมอาชีพ ทางด้านหัตถกรรม (Folk and Handicraft) และส่งเสริมให้มีสถานที่จำหน่ายสินค้าหัตถกรรม
๖. การพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่รวดเร็ว ทำให้มีเทคโนโลยีทางเลือก สำหรับใช้ในการบริหารและบริการประชาชนที่หลากหลายและมีประสิทธิภาพ
๗. พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น โดยที่หน่วยงานราชการส่วนกลางและส่วนภูมิภาคส่งเสริมและสนับสนุนการถ่ายโอนภารกิจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๘. รัฐบาลสนับสนุนให้แต่ละท้องถิ่นมีบทบาทในการอนุรักษ์ ฟื้นฟู เผยแพร่ และถ่ายทอด วัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นมากขึ้น

อุปสรรค (Threat = T)

๑. การเมืองการปกครองของไทยมีปัญหาขาดเสถียรภาพมาหลายปี ส่งผลต่อการดำเนินนโยบายที่ขาดความต่อเนื่อง
๒. การที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ โดยประชากรวัยสูงอายุมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ประชากรวัยเด็กและวัยแรงงานมีแนวโน้มลดลง ส่งผลให้เกิดภาวะขาดแคลนแรงงาน และปัญหาสังคมในรูปแบบต่างๆ
๓. การเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียนส่งผลให้จังหวัดเชียงใหม่โดยเฉพาะเขตเทศบาลตำบลหนองหารเป็นเป้าหมายของผู้อพยพย้ายถิ่นจากต่างจังหวัดและจากประเทศเพื่อนบ้าน ส่งผลให้ประชากรแฝงเพิ่มขึ้น เสี่ยงต่อการเกิดโรคระบาด โรคติดต่อ และอาชญากรรม
๔. การพัฒนาเทคโนโลยีสื่อสารสมัยใหม่เป็นไปอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะปัญหาภัยด้าน Social Network ที่เป็นภัยรูปแบบใหม่ที่สามารถเข้าถึงได้ง่ายและยากต่อการกำกับควบคุม ส่งผลให้เด็กและเยาวชน ซึ่งเป็นกลุ่มผู้บริโภคกลุ่มหลัก มีพฤติกรรมต่อการเกิดปัญหาสังคมประจำวันมากขึ้นของมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นเด็กติดเกมส์การเสื่อมถอยทางวัฒนธรรม การเสพสื่อลามกอนาจาร การมีพฤติกรรมก้าวร้าว การติดการพนัน ฯลฯ
๕. การเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อม ภูมิอากาศ (Climate Change) หรือ สภาวะโลกร้อนส่งผลให้เกิดภัยพิบัติธรรมชาติในรูปแบบใหม่มากขึ้น
๖. ปัญหาวิกฤติหมอกควันของภาคเหนือ ส่งผลต่อปัญหาด้านเศรษฐกิจและสังคมในพื้นที่โดยเฉพาะปัญหาสุขภาพ และปัญหาด้านธุรกิจท่องเที่ยว
๗. ปัญหาราคาน้ำมันเชื้อเพลิงมีแนวโน้มสูงขึ้น ส่งผลกระทบต่อค่าครองชีพของประชาชนเพิ่มสูงขึ้น จากการสังเคราะห์ปัจจัยและสภาพแวดล้อมต่างๆ ข้างต้นที่มีผลต่อการกำหนดแนวทางการพัฒนาสามารถจะนำมาซึ่งการกำหนดวิสัยทัศน์การพัฒนาเทศบาลตำบลหนองหาร
๘. วิกฤติโลกร้อน ทำให้สภาพภูมิอากาศเปลี่ยนแปลงไป ส่งผลกระทบต่อการดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพด้านเกษตรกรรมที่ต้องพึ่งธรรมชาติ

จากการสังเคราะห์ปัจจัยและสภาพแวดล้อมต่างๆ ข้างต้นที่มีผลต่อการกำหนดแนวทางการพัฒนาสามารถจะนำมาซึ่งการกำหนดวิสัยทัศน์การพัฒนาเทศบาลตำบลหนองหาร

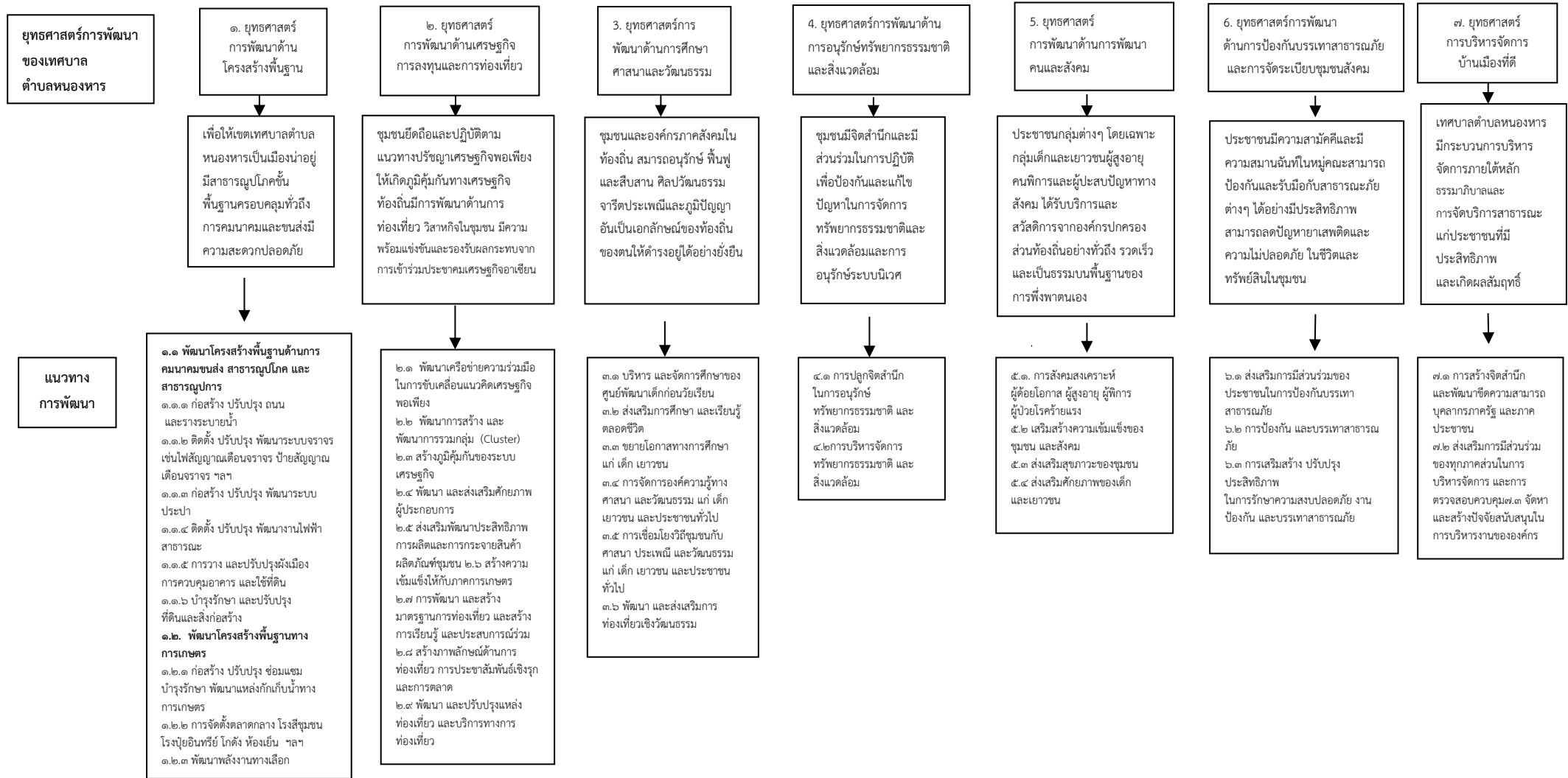
ข้อปัญหา (ลำดับความสำคัญ)	สภาพปัญหา/สาเหตุ	ความต้องการ/ แนวทางการแก้ไขปัญหา	การคาดการณ์แนวโน้มในอนาคต
๑. ปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐาน ๑.๑ ปัญหาการคมนาคม	- ถนนภายในตำบลส่วนใหญ่เป็นถนนหินคลุกและลูกรัง เป็นหลุมบ่อการคมนาคมไม่สะดวก	- ก่อสร้างถนนที่ได้มาตรฐานให้ครอบคลุม ทุกหมู่บ้าน รวมทั้งซ่อมแซมและปรับปรุงถนนเดิมให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้งานอยู่เสมอ	- ก่อสร้างถนน คสล./ ลาดยาง ในสายหลักของหมู่บ้าน และตำบล ปรับปรุงซ่อมแซมถนนลูกรัง, หินคลุก, คสล. ให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน
๑.๒ ปัญหาการขยายเขตไฟฟ้า	- การติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะของหมู่บ้านยังไม่เพียงพอต่อความต้องการ	- ดำเนินการขยายเขตไฟฟ้าให้ครบถ้วนทุกครัวเรือน - จัดให้มีไฟฟ้าสาธารณะเพิ่มขึ้นทุกหมู่บ้าน และปรับปรุงซ่อมแซมไฟฟ้าสาธารณะให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน	- ประชาชนทุกหมู่บ้านมีไฟฟ้าสาธารณะติดตั้งในจุดที่ต่อแหลมแก่การเกิดภัยอันตรายและในบริเวณชุมชน รวมทั้งมีการบำรุงรักษาให้อยู่ในสภาพใช้งานได้ดี
๑.๓ ปัญหาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค / บริโภค	- ระบบประปาหมู่บ้านยังไม่เพียงพอและทั่วถึง - การพัฒนาระบบประปาหมู่บ้านให้สะอาด	- ระบบประปาหมู่บ้านครอบคลุมทุกหมู่บ้าน - น้ำประปาสะอาด สามารถใช้ในการบริโภค	- ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลหนองหารมีระบบประปาหมู่บ้านอย่างเพียงพอและครอบคลุม
๑.๓ ปัญหาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค / บริโภค (ต่อ)	และสามารถบริโภคได้ยังไม่สามารถดำเนินการได้ในทุกระบบประปา - การมีภาชนะเก็บกักไม่เพียงพอในการบรรจุน้ำเพื่อการบริโภค - การก่อสร้างฝายหรือแหล่งกักเก็บน้ำยังมีไม่เพียงพอ	ได้ทุกระบบประปา - ภาชนะเก็บกักน้ำมีเพียงพอในการบรรจุน้ำเพื่อการบริโภค - การขุดสระเก็บกักน้ำ การขุดบ่อน้ำตื้นและบ่อบาดาล รวมทั้งการสร้างฝายเก็บกักน้ำมีเพิ่มมากขึ้น - พัฒนาและปรับปรุงแหล่งน้ำที่สร้างขึ้น และแหล่งน้ำตามธรรมชาติให้มีคุณภาพดีเพียงพอกับความต้องการของประชาชน	ทั่วถึง - พัฒนาระบบประปาหมู่บ้านให้สามารถใช้ในการบริโภคได้ - ภาชนะเก็บกักน้ำที่สร้างขึ้นเพียงพอต่อความต้องการใช้น้ำในการบริโภคของประชาชน - ประชาชนทุกหมู่บ้านในตำบล จะมีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคและเพื่อการเกษตรเพียงพอต่อทุกครัวเรือน - แหล่งเก็บกักน้ำตามธรรมชาติและได้รับการขุดลอกอย่างทั่วถึง

ข้อปัญหา (ลำดับ ความสำคัญ)	สภาพปัญหา/สาเหตุ	ความต้องการ/ แนวทางการแก้ไขปัญหา	การคาดการณ์แนวโน้มใน อนาคต
๑.๔ ปัญหาแหล่งน้ำ เพื่อการเกษตร	การก่อสร้างคลองส่งน้ำ และวางระบายน้ำไม่ทั่วถึง - แหล่งน้ำธรรมชาติ คูคลอง ตื้นเขิน - ไม่มีแหล่งน้ำสำรองไว้ใช้ ในฤดูแล้ง	- แหล่งน้ำเพื่อการเกษตรที่ สร้างขึ้นเองและแหล่งน้ำตาม ธรรมชาติมีน้ำเพียงพอต่อการ เกษตรกรรม	- มีการก่อสร้างวางระบายน้ำ เพิ่มขึ้น เพื่อการเกษตรที่เพียงพอ ทุกครัวเรือน - มีการขุดลอกคูคลองที่ตื้นเขิน เพื่อให้มีน้ำตามธรรมชาติช่วยใน การเพาะปลูกได้มากขึ้น
๒.ปัญหาด้าน เศรษฐกิจการลงทุน การท่องเที่ยว ๒.๑ ปัญหาการ รวมกลุ่มของ เกษตรกร	- เกษตรกรไม่มีความมั่นใจ ในการรวมกลุ่มเพื่อแก้ไข ปัญหา - เกษตรกรขาดเงินทุนใน การบริหารกิจกรรมของ กลุ่ม	- ผู้นำที่มีความรู้ความสามารถ ในด้านการเกษตรอย่างแท้จริง เพื่อสร้างความมั่นใจในการ รวมกลุ่มและร่วมกันแก้ไข ปัญหา - มีการสนับสนุนเงินทุนเพื่อใช้ ในการบริหารกิจการของกลุ่ม	- ให้การช่วยเหลือสนับสนุน ความรู้ทางด้านการเกษตรแก่ผู้นำ กลุ่มอาชีพเกษตรกรรม และ สนับสนุนงบประมาณในการ พัฒนาอาชีพของกลุ่มต่าง ๆ เพิ่มขึ้น
๒.๒ การประกอบ อาชีพเสริม	- การส่งเสริมกลุ่มอาชีพ เกษตรกรรมตาม แนว เศรษฐกิจพอเพียงยังน้อย - การขาดความรู้และการ ส่งเสริมการแปรรูปผลผลิต ทางการเกษตร - ราษฎรขาดเงินทุนในการ ประกอบอาชีพเสริม	- ส่งเสริมและสนับสนุนกลุ่ม อาชีพตามทฤษฎีใหม่ - พัฒนาความรู้ในการแปรรูป ผลผลิตทางการเกษตรให้มี ความหลากหลายและตรงกับ ความต้องการของตลาด - สนับสนุนเงินทุนในการ ประกอบอาชีพเสริม	- มีกลุ่มอาชีพตามทฤษฎีใหม่เพิ่ม มากขึ้น - ผลผลิตทางการเกษตรมีการแปร รูปเพื่อเพิ่มมูลค่าให้มากขึ้นและ เป็นที่ต้องการของตลาด - สนับสนุนงบประมาณในการ พัฒนาอาชีพเสริมเพิ่มมากขึ้น
๓. ปัญหาด้าน การศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม - ปัญหาการจัด กิจกรรมทาง ศาสนาและ วัฒนธรรม	- เยาวชนขาดการมี ส่วน ร่วม ในการดำเนินกิจกรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี อันดีงามของท้องถิ่น	- จัดกิจกรรมทางศาสนาและ วัฒนธรรมในท้องถิ่นอย่าง ต่อเนื่อง เพื่อส่งเสริมให้ ประชาชนและเยาวชน มีส่วน ร่วมในกิจกรรม และสร้างจิต สำนึกให้เห็นความสำคัญของ ขนบธรรมเนียมประเพณีอันดี งามของท้องถิ่น	- สามารถอนุรักษ์กิจกรรมทาง ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงาม ของท้องถิ่นให้คงอยู่สืบไป

ข้อปัญหา (ลำดับความสำคัญ)	สภาพปัญหา/สาเหตุ	ความต้องการ/ แนวทางการแก้ไขปัญหา	การคาดการณ์แนวโน้มในอนาคต
๔. ปัญหาด้าน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม - ปัญหาการบูรณาการ ความสำคัญในการ อนุรักษ์ฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	- การสร้างจิตสำนึกในการ อนุรักษ์ และ ฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม แก่ประชาชน ส่วนใหญ่ว่า ความ ต่อเนื่อง และประชาชนยังมี ทัศนคติที่ไม่ถูกต้องใน การขุดหน้าดินขาย เพื่อ นำไปถมที่และก่อสร้างใน พื้นที่ - ประชาชนยังมีทัศนคติที่ ไม่ถูกต้องการบุกรุกแผ้ว ถางที่สาธารณะประโยชน์	- สร้างจิตสำนึก/ทัศนคติ และให้ความรู้แก่ ประชาชน/เยาวชนใน หมู่บ้านได้ตระหนักและ เข้าใจในการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม อย่างต่อเนื่อง - รมรณรงค์ปลูกป่า ทดแทนพื้นที่ป่าที่ถูกทำลาย ทั้งในบริเวณที่สาธารณะ ประโยชน์และเขตชุมชน	- ประชาชนมีจิตสำนึกในการรักษา ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมที่เหลือน้อยมากยิ่งขึ้น เป็นการลดการสูญเสีย ทรัพยากรธรรมชาติได้อีกทางหนึ่ง
๕.ปัญหาด้านคน และ สังคม ๕.๑ ปัญหาด้านสังคม ๕.๑.๑ ปัญหาการให้ ข้อมูลข่าวสารแก่ ประชาชน	- การให้บริการข้อมูล ข่าวสารของรัฐยังไม่ทั่วถึง และเพียงพอ - ประชาชนยังขาดความ เข้าใจในการใช้ข้อมูล ข่าวสาร	- ราษฎรต้องการทราบ ข้อมูลข่าวสารของรัฐมาก ขึ้น - ประชาชนในตำบลมี ความรู้ความเข้าใจในการใช้ ข้อมูลข่าวสารมากขึ้น	- ราษฎรทราบข้อมูลข่าวสารของ รัฐผ่านหอกระจายข่าวและเสียง ตามสาย - ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจ และสามารถใช้ข้อมูลข่าวสารใน การพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น
๕.๑.๒ ปัญหาด้านการ กีฬาและนันทนาการ	- สนามกีฬามีไม่เพียงพอ ต่อความต้องการของ ชุมชน - อุปกรณ์กีฬายังไม่ เพียงพอต่อความต้องการ ของเยาวชน	- มีการก่อสร้าง/ปรับปรุง สนามกีฬาและจัดอุปกรณ์ กีฬาให้เพียงพอต่อความ ต้องการของเด็กและ เยาวชนในชุมชน	- ประชาชนและเยาวชนในหมู่บ้าน มีสนามกีฬาในการออกกำลังกาย และมีอุปกรณ์กีฬาเพียงพอ มี สุขภาพพลานามัยที่แข็งแรงยิ่งขึ้น

๓.๓ ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์จังหวัดกับยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลหนองหาร

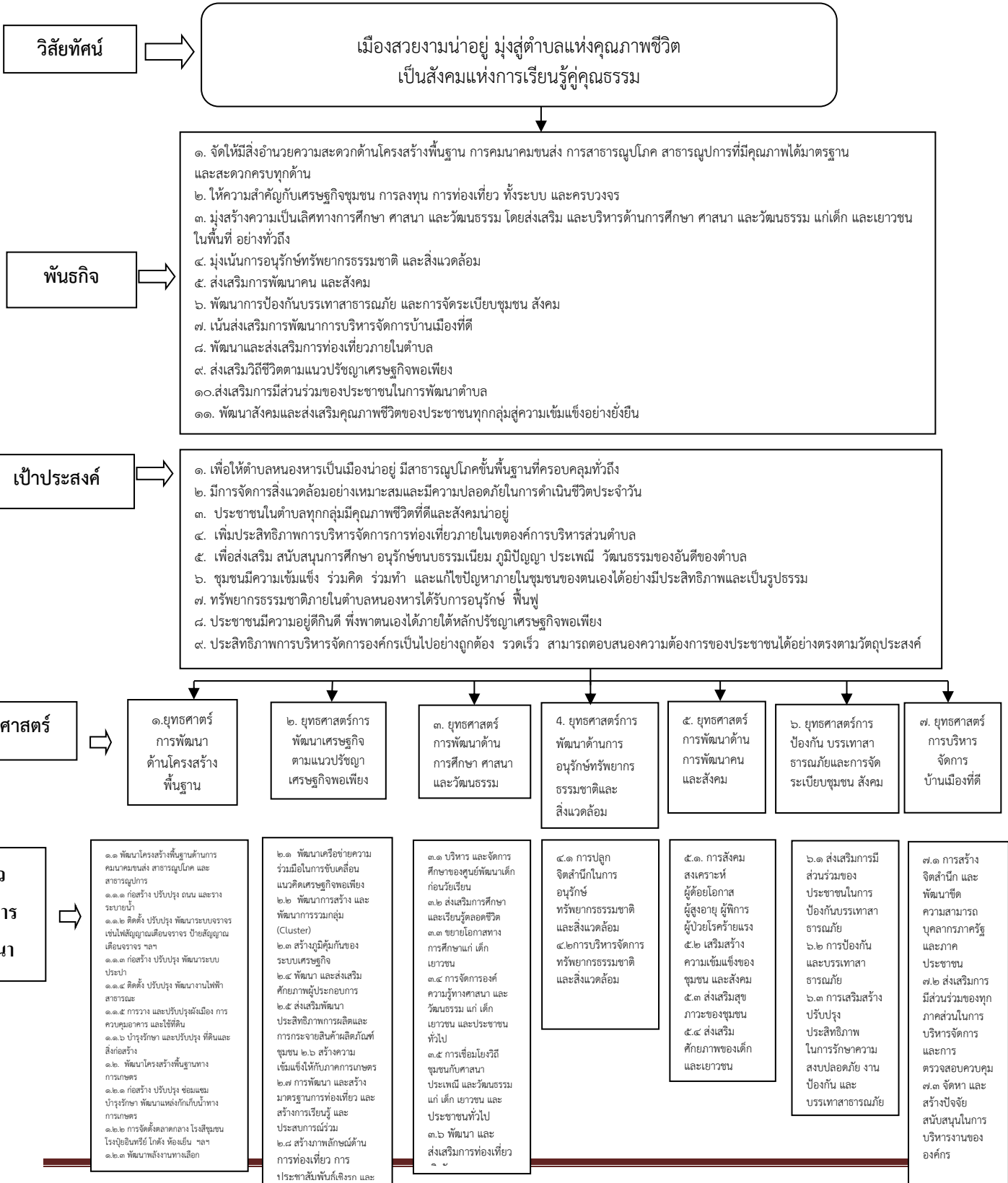
โครงสร้างความเชื่อมโยงแผนพัฒนาท้องถิ่นท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) ของเทศบาลตำบลหนองหาร

๓.๔ แผนผังยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลหนองหาร พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕

แผนที่ยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
Strategy Map

รายละเอียดแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์ (Strategy)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

พันธกิจ ๑. จัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกด้านโครงสร้างพื้นฐาน การคมนาคมขนส่ง การสาธารณสุขปโภค สาธารณูปการที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน และสะดวกครบทุกด้าน

เป้าประสงค์ ๑. เพื่อให้ตำบลหนองหารเป็นเมืองน่าอยู่ มีสาธารณสุขปโภคขั้นพื้นฐานที่ครอบคลุมทั่วถึง
๒. ประชาชนในตำบลทุกกลุ่มมีคุณภาพชีวิตที่ดี

กลยุทธ์หรือแนวทางพัฒนา

กลยุทธ์หรือแนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
๑.๑ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่ง สาธารณูปโภค และสาธารณูปการ	<u>เชิงปริมาณ</u> ๑. จำนวนที่เพิ่มขึ้นของถนน (กึ่งเส้น/ยาว รวม ฯลฯ) ๒. จำนวนร้อยละของถนนมาตรฐานที่เพิ่มขึ้น ๓. จำนวนที่เพิ่มขึ้นของรางระบายน้ำ ๔. จำนวนสิ่งก่อสร้างต่างๆ ที่ได้รับการก่อสร้าง ๕. จำนวนระบบประปา ๖. จำนวนจุดของไฟฟ้าส่องสว่างที่ได้รับการติดตั้ง ๗. จำนวน/ความยาวท่อระบายน้ำที่ได้รับการติดตั้ง ๘. จำนวนไฟเตือนจราจร/ป้ายเตือนจราจร/หลักกั้นโค้ง หรืออุปกรณ์ป้องกันอุบัติเหตุทางถนนหรือการจราจรที่ได้รับการติดตั้ง ๙. จำนวนจุดการก่อสร้างระบบประปา ๑๐. จำนวนที่ดินและสิ่งก่อสร้างในเขตเทศบาลตำบลหนองหารที่ได้รับการบำรุงรักษาและปรับปรุง <u>เชิงคุณภาพ</u> ๑. ร้อยละที่ลดลงของจำนวนอุบัติเหตุการขนส่งและจราจร ๒. ร้อยละที่ลดลงของปัญหาการร้องเรียนเรื่องโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่ง สาธารณูปโภค และสาธารณูปการ
๑.๒ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางการเกษตร	<u>เชิงปริมาณ</u> ๑. จำนวนลำเหมืองเพื่อการเกษตรที่ได้รับการพัฒนาปรับปรุง ๒. จำนวนฝายที่ได้รับการก่อสร้างหรือพัฒนาปรับปรุง ๓. จำนวนโครงสร้างพื้นฐานทางการเกษตร เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรอื่นๆ ที่ได้รับการก่อสร้างหรือพัฒนาปรับปรุง <u>เชิงคุณภาพ</u> - ร้อยละของกิจการทางด้านการเกษตรในพื้นที่ตำบลหนองหารได้รับการพัฒนาให้มีศักยภาพและสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรในพื้นที่

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก

กองช่าง เทศบาลตำบลหนองหาร

ความเชื่อมโยง

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดเชียงใหม่ : ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนา
ด้านโครงสร้างพื้นฐานที่เหมาะสม

๒. ยุทธศาสตร์จังหวัดเชียงใหม่ : ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การสร้างความมั่นคงยั่งยืนตามเศรษฐกิจพอเพียง

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ การลงทุน และการท่องเที่ยว

- พันธกิจ**
๑. ให้ความสำคัญกับเศรษฐกิจชุมชน การลงทุน การท่องเที่ยว ทั้งระบบ และครบวงจร
 ๒. ส่งเสริมวิถีชีวิตตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
 ๓. พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวภายในตำบล

- เป้าประสงค์**
๑. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการการท่องเที่ยวภายในเขตเทศบาลตำบลหนองหาร
 ๒. ประชาชนมีความอยู่ดีกินดี พึ่งพาตนเองได้ภายใต้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

กลยุทธ์หรือแนวทางการพัฒนา

กลยุทธ์หรือแนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
๒.๑ พัฒนาเครือข่ายความร่วมมือในการขับเคลื่อนแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง	<u>เชิงปริมาณ</u> - จำนวนกิจกรรมที่จัดเพื่อส่งเสริมและพัฒนาการเกษตรตามแนวทางการปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและสร้างภูมิคุ้มกันระบบเศรษฐกิจ <u>เชิงคุณภาพ</u> ๑. ร้อยละของเกษตรกรที่สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้โดยโดยใช้แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงผลานกับวิถีชีวิตดั้งเดิม ๒. ร้อยละของเกษตรกรที่สามารถลดต้นทุนค่าใช้จ่ายในการทำเกษตรได้มากกว่าปีที่ผ่านมา
๒.๒ พัฒนาการสร้าง และพัฒนาการรวมกลุ่ม (Cluster)	<u>เชิงปริมาณ</u> - จำนวนกิจกรรมที่จัดเพื่อพัฒนาการสร้าง และพัฒนาการรวมกลุ่ม <u>เชิงคุณภาพ</u> - ร้อยละของผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรมที่จัดเพื่อพัฒนาการสร้าง และพัฒนาการรวมกลุ่ม (Cluster) เช่น จัดตั้งกลุ่มอาชีพ กลุ่มเกษตรกร ฯลฯ
๒.๓ สร้างภูมิคุ้มกันของระบบเศรษฐกิจ	<u>เชิงปริมาณ</u> - จำนวนกิจกรรมที่จัดเพื่อพัฒนาการสร้างภูมิคุ้มกันของระบบเศรษฐกิจ <u>เชิงคุณภาพ</u> - ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลหนองหารมีภูมิคุ้มกันของระบบเศรษฐกิจที่ดี

กลยุทธ์หรือแนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
๒.๔ พัฒนา และส่งเสริมศักยภาพผู้ประกอบการ	<u>เชิงปริมาณ</u> - จำนวนกิจกรรมที่จัดเพื่อพัฒนา และส่งเสริมศักยภาพผู้ประกอบการ <u>เชิงคุณภาพ</u> - ผู้ประกอบการในเขตเทศบาลตำบลหนองหารได้รับการพัฒนา และส่งเสริมศักยภาพ
๒.๕ ส่งเสริมพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตและการกระจายสินค้าผลิตภัณฑ์ชุมชน	<u>เชิงปริมาณ</u> - จำนวนกิจกรรมที่จัดเพื่อส่งเสริมพัฒนาประสิทธิภาพการผลิต และการกระจายสินค้าผลิตภัณฑ์ชุมชน <u>เชิงคุณภาพ</u> - สินค้าผลิตภัณฑ์ชุมชนมีการผลิตอย่างมีคุณภาพ
๒.๖ สร้างความเข้มแข็งให้กับภาคการเกษตร	<u>เชิงปริมาณ</u> - จำนวนกิจกรรมที่จัดเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับภาคการเกษตร <u>เชิงคุณภาพ</u> - ภาคการเกษตรในเขตเทศบาลตำบลหนองหารมีความเข้มแข็ง
๒.๗ การพัฒนา และสร้างมาตรฐานการท่องเที่ยว และสร้างการเรียนรู้ และประสบการณ์ร่วม	<u>เชิงปริมาณ</u> - จำนวนกิจกรรมที่จัดเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยว <u>เชิงคุณภาพ</u> - การท่องเที่ยวมีมาตรฐานในระดับดี
๒.๘ สร้างภาพลักษณ์ด้านการท่องเที่ยว การประชาสัมพันธ์เชิงรุก และการตลาด	<u>เชิงปริมาณ</u> - จำนวนกิจกรรมที่จัดเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยว <u>เชิงคุณภาพ</u> - การท่องเที่ยวมีมาตรฐานในระดับดี
๒.๙ พัฒนา และปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยว และบริการทางการท่องเที่ยว	<u>เชิงปริมาณ</u> - จำนวนกิจกรรมที่จัดเพื่อการพัฒนา และปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยว และบริการทางการท่องเที่ยว <u>เชิงคุณภาพ</u> - แหล่งท่องเที่ยวได้รับการ พัฒนาและปรับปรุง

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก

งานพัฒนาชุมชน สำนักปลัด เทศบาลตำบลหนองหาร

ความเชื่อมโยง

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดเชียงใหม่ : ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาเศรษฐกิจตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๒. ยุทธศาสตร์จังหวัดเชียงใหม่ : ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การสร้างความมั่นคงยั่งยืนตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

พันธกิจ - มุ่งสร้างความเป็นเลิศทางการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม โดยส่งเสริม และบริหารด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม แก่เด็ก และเยาวชนในพื้นที่ อย่างทั่วถึง

เป้าประสงค์ - เพื่อส่งเสริม สนับสนุนการศึกษา อนุรักษ์ขนบธรรมเนียม ภูมิปัญญา ประเพณี วัฒนธรรมของ อันดีของตำบล

กลยุทธ์หรือแนวทางพัฒนา

กลยุทธ์หรือแนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
๓.๑ บริหาร และจัดการศึกษาของศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียน	<p><u>เชิงปริมาณ</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - จำนวนกิจกรรมที่จัดเพื่อบริหาร และจัดการศึกษาของศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียน <p><u>เชิงคุณภาพ</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - ผลการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียน /ศูนย์เด็กเล็กเทศบาลตำบลหนองหาร
๓.๒ ส่งเสริมการศึกษา และเรียนรู้ตลอดชีวิต	<p><u>เชิงปริมาณ</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - จำนวนกิจกรรมที่จัดเพื่อส่งเสริมการศึกษา และเรียนรู้ตลอดชีวิต <p><u>เชิงคุณภาพ</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลหนองหารได้รับการส่งเสริมการศึกษา และเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างทั่วถึง
๓.๓ ขยายโอกาสทางการศึกษาแก่ เด็ก เยาวชน	<p><u>เชิงปริมาณ</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - จำนวนกิจกรรมที่จัดเพื่อขยายโอกาสทางการศึกษาแก่เด็กและเยาวชน <p><u>เชิงคุณภาพ</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - เด็ก เยาวชน ที่ด้อยโอกาสทางการศึกษา ได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึง เพื่อเสริมสร้างสังคมคุณธรรม ภูมิปัญญา และการเรียนรู้เชิงปริมาณ - จำนวนกิจกรรมที่จัดเพื่อการจัดการองค์ความรู้ทางศาสนา และวัฒนธรรม แก่ เด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไป
๓.๔ การจัดการองค์ความรู้ทางศาสนา และวัฒนธรรม แก่ เด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไป	<p><u>เชิงคุณภาพ</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - ร้อยละของการจัดการองค์ความรู้ทางวัฒนธรรม และต้นทุนทางสังคม การสร้างแหล่งการเรียนรู้ เพื่อการสืบค้นภูมิปัญญา รวมถึงอัตลักษณ์ของคนในตำบล พัฒนาระบบข้อมูล บุรณะ ปรับปรุง พื้นฟู แหล่งสืบทอดศาสนา วัฒนธรรม รวมถึงประวัติศาสตร์ในพื้นที่ <p><u>เชิงปริมาณ</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - จำนวนกิจกรรมที่จัดเพื่อการเชื่อมโยงวิถีชุมชนกับศาสนา ประเพณี และวัฒนธรรม แก่ เด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไป
๓.๕ การเชื่อมโยงวิถีชุมชนกับศาสนา ประเพณี และวัฒนธรรม แก่ เด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไป	<p><u>เชิงคุณภาพ</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - มีการจัดกิจกรรม/การส่งเสริมสนับสนุนการจัดกิจกรรมของ สภาวัฒนธรรมระดับหมู่บ้าน และระดับตำบล คณะกรรมการหมู่บ้านด้านที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรม ส่งเสริมกิจกรรมด้านคุณธรรม จริยธรรม กิจกรรมทางศาสนา ให้เกิดการพัฒนา และสร้างสรรค์ในด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ

<p>๓.๖ พัฒนา และส่งเสริมการท่องเที่ยว เชิงวัฒนธรรม</p>	<p>วิถีชีวิตของประชาชนเชื่อมโยงกับภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นสังคมที่คุณธรรม นำสังคม <u>เชิงปริมาณ</u> - จำนวนกิจกรรมที่จัดเพื่อพัฒนา และส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม <u>เชิงคุณภาพ</u> - มีการสนับสนุนเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยว แลกเปลี่ยนเรียนรู้เชิงวัฒนธรรม ในแต่ละหมู่บ้าน เป็นการนำศิลปวัฒนธรรม วิถีชีวิต ภูมิปัญญาท้องถิ่นมา เป็นจุดขายที่แตกต่าง และยั่งยืน ในขณะเดียวกันยังเป็นการกระตุ้นให้ ชุมชนมีความภูมิใจ และมีส่วนร่วมในการสืบทอดวัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต ภูมิปัญญาท้องถิ่นของตำบลหนองหารสืบไป</p>
--	--

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก

งานการศึกษา/ งานพัฒนาชุมชน สำนักปลัด เทศบาลตำบลหนองหาร

ความเชื่อมโยง

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดเชียงใหม่ : ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การบริหารจัดการด้าน
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒. ยุทธศาสตร์จังหวัดเชียงใหม่ : ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ดำรงความเป็นฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและ
พลังงานสะอาด

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

พันธกิจ - มุ่งเน้นการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เป้าประสงค์ - ทรัพยากรธรรมชาติภายในเทศบาลตำบลหนองหารได้รับการอนุรักษ์และฟื้นฟู

กลยุทธ์หรือแนวทางการพัฒนา

กลยุทธ์หรือแนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
<p>๔.๑ การปลูกจิตสำนึกในการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p>	<p><u>เชิงปริมาณ</u> - จำนวนกิจกรรมที่จัดเพื่อการปลูกจิตสำนึกในการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม <u>เชิงคุณภาพ</u> - ชุมชนปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการผลิต และบริโภคเพื่อลดผลกระทบที่มี ต่อสิ่งแวดล้อม</p>
<p>๔.๒ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม พัฒนาระบบการบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การแก้ไข ปัญหาสิ่งแวดล้อม เช่น ปัญหามลพิษทางอากาศ อาทิ การก่อสร้างเมรุมาปนกิจศพ ฯลฯ ปัญหา หมอกควัน น้ำเสีย ขยะมูลฝอย การกำหนด บทบัญญัติ ข้อบังคับ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อควบคุมกิจกรรมที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิต และ ส่งเสริมการจัดตั้งเครือข่ายในการบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งมีชีวิต</p>	<p><u>เชิงปริมาณ</u> - จำนวนกิจกรรมที่จัดเพื่อการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม <u>เชิงคุณภาพ</u> - มีการดำเนินการพัฒนาระบบการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม การแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม เช่น ปัญหามลพิษทางอากาศ อาทิ การก่อสร้างเมรุมาปนกิจศพ ฯลฯ ปัญหาหมอกควัน น้ำเสีย ขยะมูล ฝอย การกำหนดบทบัญญัติ ข้อบังคับ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อ ควบคุมกิจกรรมที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิต และส่งเสริมการจัดตั้งเครือข่ายใน การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งมีชีวิต อย่างเป็นระบบ</p>

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก

งานสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม สำนักปลัด เทศบาลตำบลหนองหาร

ความเชื่อมโยง

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดเชียงใหม่ : ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้านการอนุรักษ์ฟื้นฟูและสืบสาน ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

๒. ยุทธศาสตร์จังหวัดเชียงใหม่ : ยุทธศาสตร์ที่ ๒ สร้างสังคมแห่งวัฒนธรรม ความรู้ ภูมิปัญญา จิตสาธารณะ และพัฒนาศักยภาพให้พร้อมรับการเปลี่ยนแปลง

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการพัฒนาคน และสังคม

พันธกิจ - ส่งเสริมการพัฒนาคน และสังคม

เป้าประสงค์ ๑. ชุมชนมีความเข้มแข็ง ร่วมคิด ร่วมทำ และแก้ไขปัญหาภายในชุมชนของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นรูปธรรม

๒. ประชาชนมีความอยู่ดีกินดี พึ่งพาตนเองได้ภายใต้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

กลยุทธ์หรือแนวทางการพัฒนา

กลยุทธ์หรือแนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
๕.๑. การสังคมสงเคราะห์ที่ผู้ด้อยโอกาส ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยโรคร้ายแรง	<u>เชิงปริมาณ</u> - จำนวนผู้ด้อยโอกาส ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยโรคร้ายแรง ที่ได้รับการดูแลตามแนวทงนโยบายแห่งรัฐ <u>เชิงคุณภาพ</u> - ผู้ด้อยโอกาส ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยโรคร้ายแรงในเขตเทศบาลตำบลหนองหาร ได้รับการฟื้นฟูสามารถดำรงชีวิตร่วมกับสังคมได้
๕.๒ เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน และสังคม	<u>เชิงปริมาณ</u> - จำนวนกิจกรรมที่จัดเพื่อการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน และสังคม <u>เชิงคุณภาพ</u> - ประชาชนในพื้นที่มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ปลอดภัยจากปัญหาเสพติด ครอบครัวยากจน และชุมชนน่าอยู่ ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๕.๓ ส่งเสริมสุขภาวะของชุมชน และสาธารณสุขชุมชน	<u>เชิงปริมาณ</u> - จำนวนกิจกรรมที่จัดเพื่อการส่งเสริมสุขภาวะของชุมชน <u>เชิงคุณภาพ</u> - การส่งเสริมสุขภาวะชุมชนได้รับการพัฒนาให้มีระบบบริการสุขภาพทางด้านสร้างเสริมสุขภาพ ป้องกันโรค รักษาพยาบาล และฟื้นฟูสมรรถภาพที่มีคุณภาพมาตรฐาน ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนมีทักษะในการดูแลสุขภาพของตนเอง รวมถึงกิจกรรมเสริมสร้างความเข้มแข็งทั้งร่างกาย และจิตใจของคนในสังคม
๕.๔ แนวทางการพัฒนา ส่งเสริมศักยภาพสตรี เด็กและเยาวชน	<u>เชิงปริมาณ</u> - จำนวนกิจกรรมที่จัดเพื่อการพัฒนา ส่งเสริมศักยภาพสตรี เด็กและเยาวชน <u>เชิงคุณภาพ</u> - สตรี เด็กและเยาวชน ในพื้นที่เทศบาล ฯ ได้รับการพัฒนาศักยภาพสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างมีคุณภาพแห่งชีวิต

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก

งานการศึกษา / งานสาธารณสุข / งานพัฒนาชุมชน สำนักปลัด เทศบาลตำบลหนองหาร

ความเชื่อมโยง

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดเชียงใหม่ : ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาการศึกษา สาธารณสุขและคุณภาพชีวิต

๒. ยุทธศาสตร์จังหวัดเชียงใหม่ : ยุทธศาสตร์ที่ ๒ สร้างสังคมแห่งวัฒนธรรม ความรู้ ภูมิปัญญา จิต สาธารณะ และพัฒนาศักยภาพให้พร้อมรับการเปลี่ยนแปลง

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๖ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการป้องกันบรรเทาสาธารณภัย และการจัดระเบียบ ชุมชน สังคม

พันธกิจ - พัฒนาการป้องกันบรรเทาสาธารณภัย และการจัดระเบียบชุมชน สังคม

เป้าประสงค์ ๑. มีการจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างเหมาะสมและมีความปลอดภัยในการดำเนินชีวิตประจำวัน

๒. ชุมชนมีความเข้มแข็ง ร่วมคิด ร่วมทำ และแก้ไขปัญหาภายในชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นรูปธรรม

กลยุทธ์หรือแนวทางการพัฒนา

กลยุทธ์หรือแนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
๖.๑ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการ ป้องกันบรรเทาสาธารณภัย	<u>เชิงปริมาณ</u> - จำนวนกิจกรรมที่จัดเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการ ป้องกันบรรเทาสาธารณภัย <u>เชิงคุณภาพ</u> - ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลหนองหารเกิดความตระหนักในการมีส่วนร่วม และแสดงความคิดเห็น ความรับผิดชอบต่อส่วนรวม พัฒนาเครือข่าย ชุมชน อาสาสมัครเฝ้าระวังป้องกันบรรเทาสาธารณภัยที่อาจเกิดขึ้นในพื้นที่ รวมถึงการประชาสัมพันธ์ และรณรงค์ป้องกัน การเกิดสาธารณภัย ต่าง ๆ ซึ่งเป็นสาเหตุในภัยที่อาจเกิดขึ้นในพื้นที่
๖.๒ การป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย	<u>เชิงปริมาณ</u> - จำนวนกิจกรรมที่จัดเพื่อการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย <u>เชิงคุณภาพ</u> - ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลหนองหารใน การรับบริการจากงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
๖.๓ การเสริมสร้าง ปรับปรุง ประสิทธิภาพในการ รักษาความสงบปลอดภัย งานป้องกัน และ บรรเทาสาธารณภัย	<u>เชิงปริมาณ</u> - จำนวนกิจกรรมที่จัดเพื่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด อบรมฯ และปัญหาแรงงานต่างด้าว <u>เชิงคุณภาพ</u> - ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลหนองหารใน ประสิทธิภาพในการรักษาความสงบปลอดภัย งานป้องกัน และบรรเทาสาธาณภัย

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก

งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย สำนักปลัด เทศบาลตำบลหนองหาร

ความเชื่อมโยง

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดเชียงใหม่ : ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ยุทธศาสตร์การป้องกันบรรเทาสาธารณภัยและการรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อยในชุมชน

๒. ยุทธศาสตร์จังหวัดเชียงใหม่ : ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การสร้างความมั่นคง ปลอดภัย และความสงบสุขของประชาชน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๗ ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

พันธกิจ - เน้นส่งเสริมการพัฒนาการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

เป้าประสงค์ ๑. ประชาชนในตำบลทุกกลุ่มมีคุณภาพชีวิตที่ดีและสังคมน่าอยู่

๒. ประสิทธิภาพการบริหารจัดการองค์กรเป็นไปอย่างถูกต้อง รวดเร็ว สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างตรงตามวัตถุประสงค์

กลยุทธ์หรือแนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
๗.๑ การสร้างจิตสำนึก และพัฒนาขีดความสามารถบุคลากรภาครัฐ และภาคประชาชน	<u>เชิงปริมาณ</u> ๑. ร้อยละของจำนวนพนักงานเทศบาลที่ได้รับการฝึกอบรมในความรู้หลักสูตรตามสายงาน ๒. จำนวนการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวกับการสร้างจิตสำนึก และพัฒนาขีดความสามารถบุคลากรภาครัฐ และภาคประชาชน ๓. มีการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และการป้องกันการกระทำผิดจริยธรรม อย่างน้อย ๑ ครั้ง/ปี <u>เชิงคุณภาพ</u> ๑. พนักงานสามารถให้บริการประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ๒. ภาครัฐและภาคประชาชนมีจิตสำนึกที่ดี มีหลักธรรมาภิบาลในการปฏิบัติหน้าที่ของตน
๗.๒ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการบริหารจัดการ และการตรวจสอบควบคุม	<u>เชิงปริมาณ</u> - จำนวนกิจกรรมที่จัดเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการตรวจสอบควบคุม <u>เชิงคุณภาพ</u> - ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลหนองหารในด้านความโปร่งใส ความซื่อสัตย์
๗.๓ จัดทำ และสร้างปัจจัยสนับสนุนในการบริหารงานขององค์กร	<u>เชิงปริมาณ</u> - ร้อยละของจำนวนกิจกรรมที่ได้ดำเนินการจัดทำ และสร้างปัจจัยสนับสนุนในการบริหารงานขององค์กร <u>เชิงคุณภาพ</u> - ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลหนองหารในด้านประสิทธิภาพการให้บริการและความสะดวกรวดเร็ว

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก

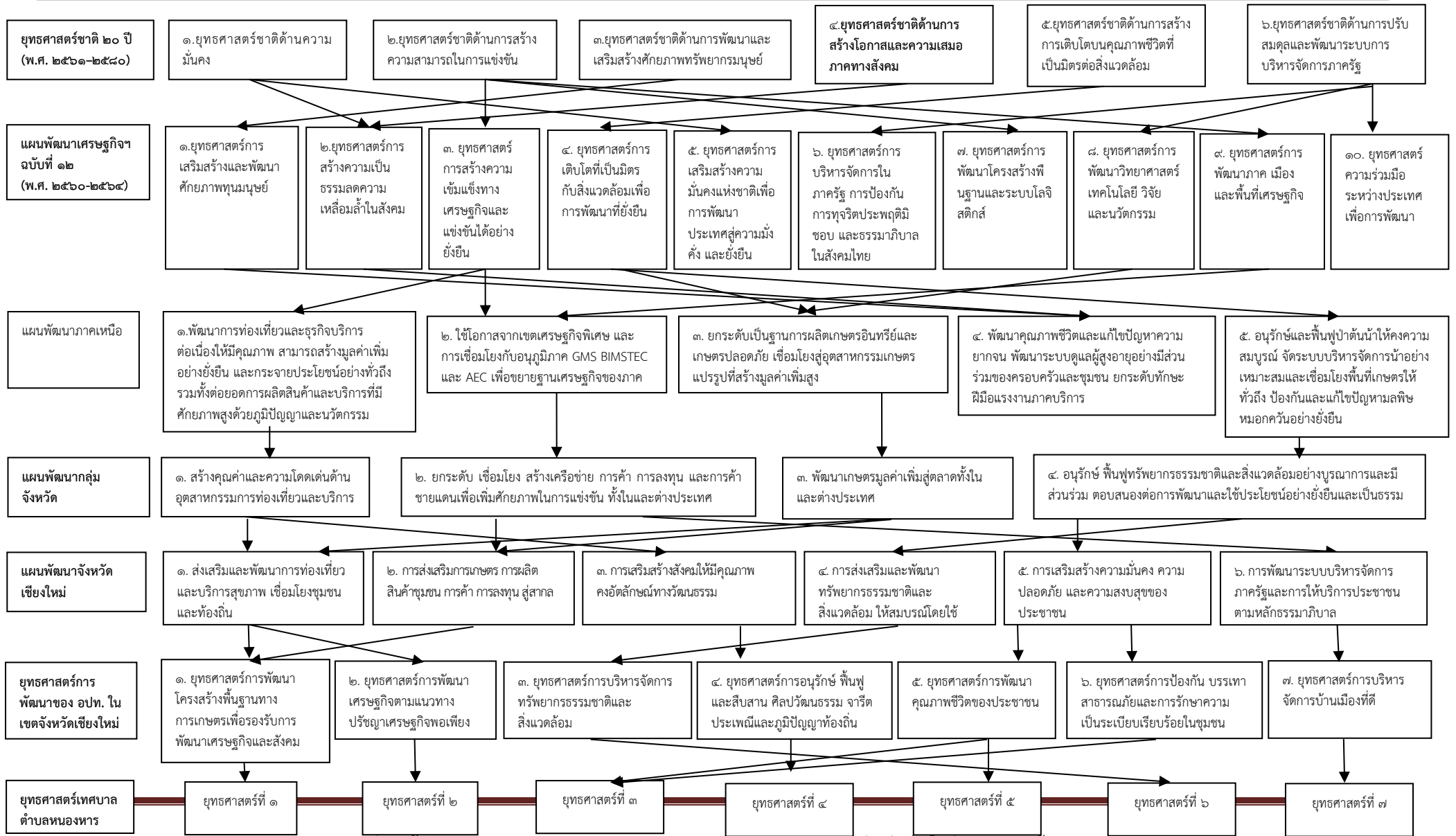
สำนักปลัด เทศบาลตำบลหนองหาร

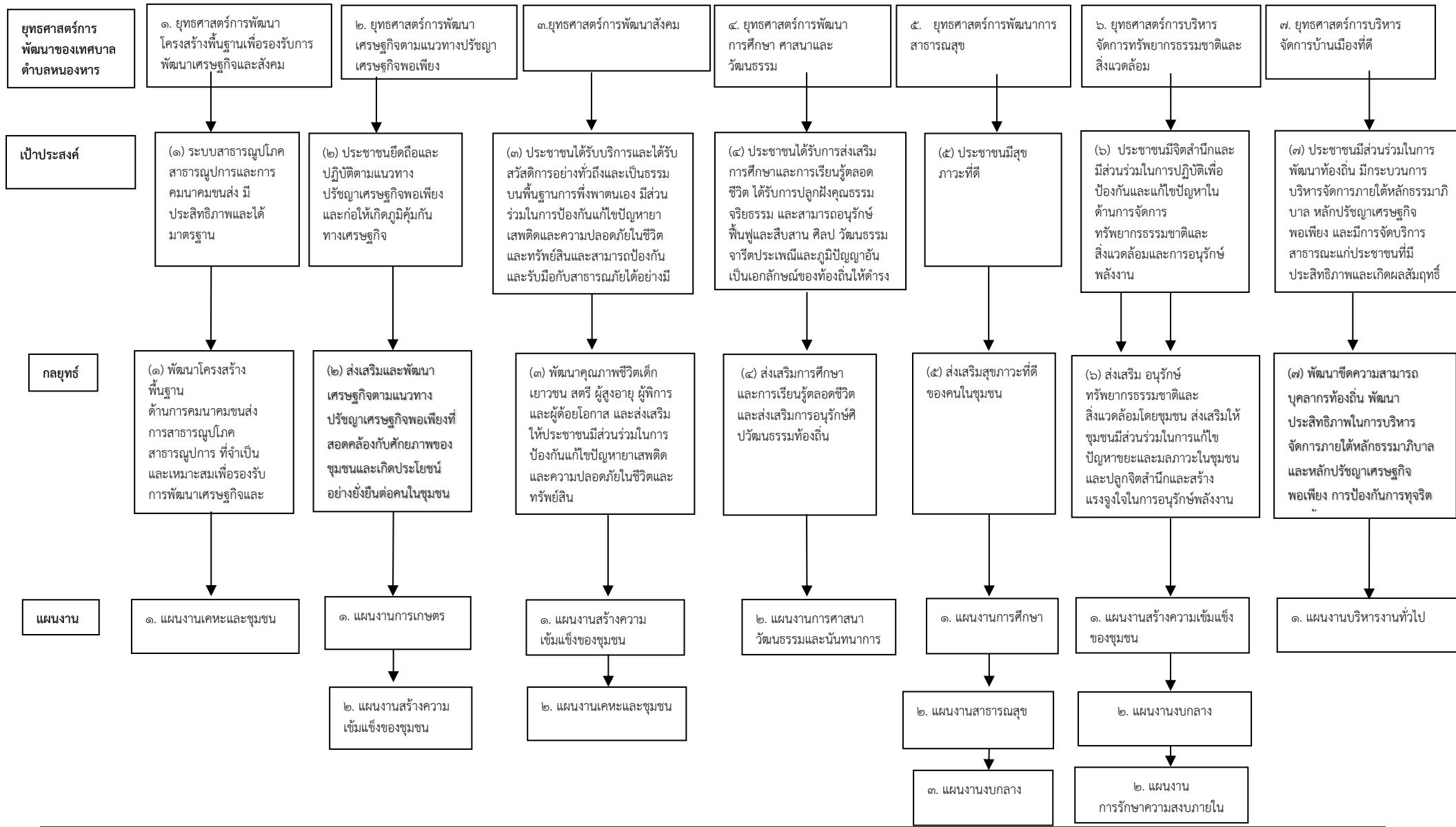
ความเชื่อมโยง

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดเชียงใหม่ : ยุทธศาสตร์ที่ ๗ ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

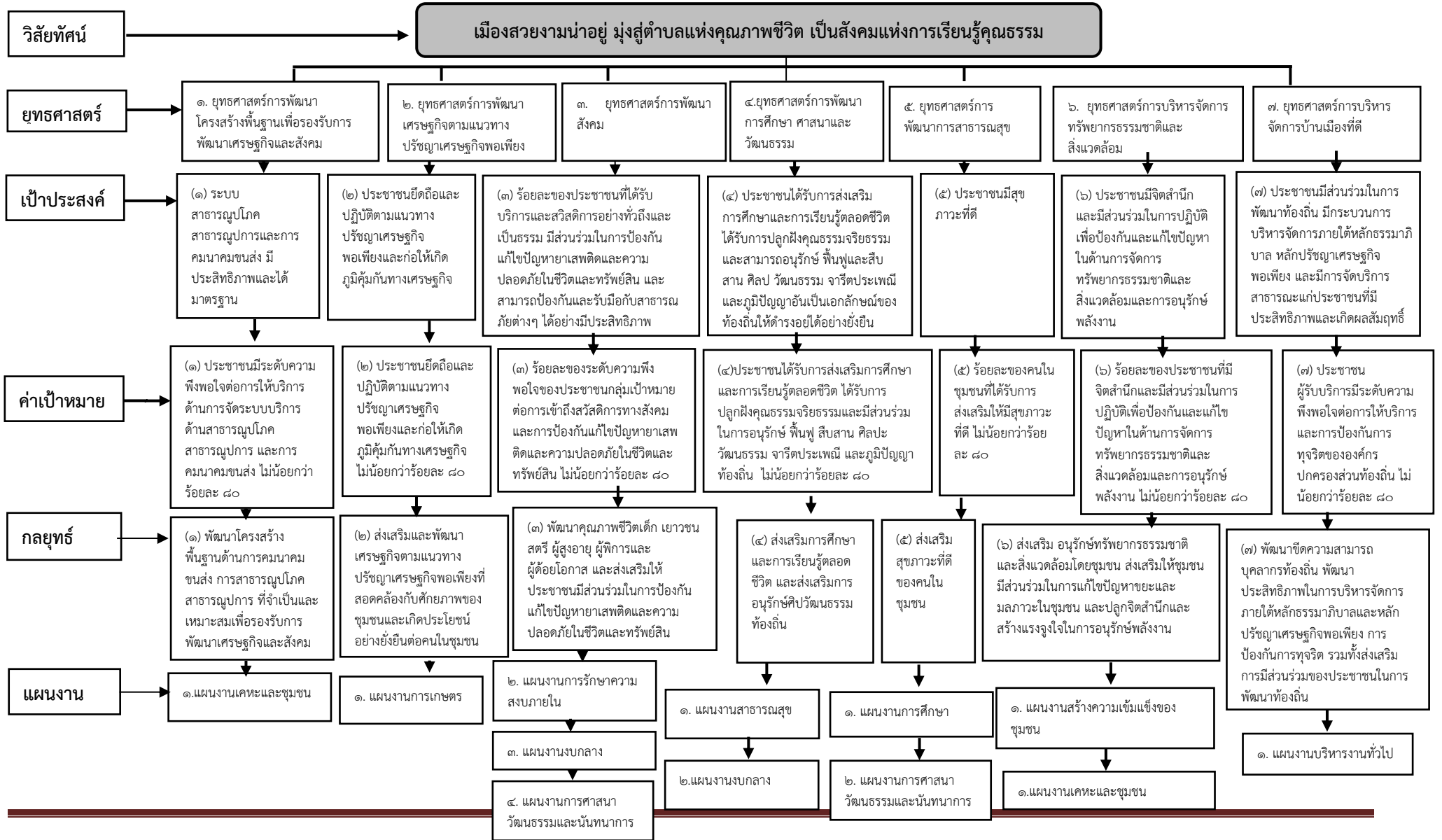
๒. ยุทธศาสตร์จังหวัดเชียงใหม่ : ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การสร้างประสิทธิภาพความโปร่งใส เป็นประชาธิปไตย และเป็นธรรมในการให้บริการ

๒.๘ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

แผนผังยุทธศาสตร์ (Strategy Map)

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ของเทศบาลตำบลหนองหาร

เทศบาลตำบลหนองหาร ได้ดำเนินการสำรวจและรวบรวมข้อมูลปัญหา ความต้องการของประชาชน และข้อเสนอแนะต่อการพัฒนาในพื้นที่ตำบลหนองหารผ่านการจัดทำเวทีประชาคมระดับตำบล การสอบถาม ความต้องการของหน่วยงาน และการรวบรวมข้อมูลจากแผนชุมชนหรือแผนพัฒนาหมู่บ้าน โดยทำการสำรวจ และรวบรวมข้อมูล ๕ ด้าน ประกอบด้วย ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคมและความมั่นคง ด้านการศึกษา ด้านผังเมือง และด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สามารถสรุปได้ ดังนี้

๓.๑.๑ ปัญหาความต้องการและศักยภาพด้านเศรษฐกิจ

- **ภาคเกษตร** ได้แก่ ปัญหาราคาผลผลิตทางการเกษตรไม่แน่นอน การช่วยเหลือในเรื่อง ราคาค่าผลผลิตทางการเกษตรหรือการหาตลาดรองรับ ปัญหาเกษตรกรนิยมใช้สารเคมีในการทำการเกษตรทำให้ สภาพดินเสื่อมโทรม ปัญหาการขาดแคลนน้ำในการเพาะปลูก รวมทั้งปัญหาแรงงานภาคการเกษตรที่มีแนวโน้ม ลดลงจากการเป็นสังคมผู้สูงอายุ

- **ภาคการท่องเที่ยว** ได้แก่ การประชาสัมพันธ์สถานที่ท่องเที่ยวที่มีการบูรณาการและเชื่อมโยง ให้เป็นเส้นทางท่องเที่ยวของตำบลหนองหารและตำบลอื่น ๆ ในพื้นที่อำเภอสันทรายและอำเภอใกล้เคียง ยังมีไม่มากนัก มีความต้องการในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยว เช่น การก่อสร้างเลนจักรยาน การปรับปรุงภูมิทัศน์ หอพักสาธารณะ การติดตั้งป้ายบอกทางหรือแหล่งเรียนรู้ วัฒนธรรมต่างๆ เป็นต้น

- **การค้า การลงทุน** ได้แก่ การจัดงานเพื่อให้ผู้ผลิตพบปะผู้บริโภค เพื่อส่งเสริมการตลาด การค้า การลงทุน และการต่อยอดเศรษฐกิจชุมชน เพื่อเชื่อมโยงตลาดสู่ภายนอก

ข้อเสนอ

- **ภาคเกษตร** ได้แก่ ส่งเสริมด้านการตลาดและหาตลาดรองรับผลผลิตทางการเกษตร มีประกัน ราคาค่าผลผลิตทางการเกษตรและแก้ปัญหาการเอารัดเอาเปรียบจากพ่อค้าคนกลางในการรับซื้อผลผลิตทางการ เกษตร มาตรการป้องกันการใช้สารเคมีในพื้นที่การเกษตร ให้ความรู้เกษตรกรในการลดการใช้สารเคมีและ พัฒนาสู่เกษตรปลอดภัย/เกษตรอินทรีย์ การส่งเสริมการพัฒนา Smart Farmer และเพิ่มความเข้มข้นในการ ดำเนินงานตามแนวทางเกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าเกษตร และเชื่อมโยงสู่ การแปรรูปผลิตภัณฑ์อาหาร ผลิตภัณฑ์เสริมสุขภาพ หรือผลิตภัณฑ์อื่นๆ ที่มีศักยภาพบนฐานการวิจัยและ พัฒนานวัตกรรม

ประเด็นที่ท้าทายภาคการเกษตร

- การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศโลก เช่น อากาศร้อน น้ำท่วม ฝนแล้ง และโรคระบาด ส่งผลต่อปริมาณผลผลิตแต่ละปีอย่างมากทำให้ต้องมีการเตรียมรับมือกับผลกระทบต่างๆ โดยเฉพาะการขาด แคลนน้ำในพื้นที่ไม่ผลหรือในฤดูแล้ง

- แรงงานเกษตรที่ลดจำนวนลงและมีอายุมากขึ้น แรงงานจ้างที่ราคาแพงขึ้นและต้นทุนการผลิตที่สูงขึ้นทำให้ความสามารถในการแข่งขันลดลง

- รูปแบบการบริโภคของประชากรที่เปลี่ยนแปลง ทั้งในเรื่องรูปลักษณะ บรรจุภัณฑ์ คุณภาพ และมาตรฐานความปลอดภัย ผู้ผลิต ผู้แปรรูป ผู้ประกอบการ ต้องปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้

- **ภาคการท่องเที่ยว** ได้แก่ การให้ความสำคัญกับการสร้างความพร้อมรองรับการท่องเที่ยวเชิง สุขภาพ (การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Health Tourism) ได้แก่ การท่องเที่ยวที่มีวัตถุประสงค์เพื่อเรียนรู้วิถีชีวิต

และพักผ่อนหย่อนใจ โดยแบ่งเป็นการท่องเที่ยวเพื่อทากิจกรรมส่งเสริมสุขภาพหรือการบำบัดรักษาฟื้นฟูสุขภาพ เป็นต้น) การสนับสนุนการท่องเที่ยวชุมชน โดยคำนึงถึงการพัฒนาสถานที่/แหล่งท่องเที่ยวบนพื้นฐานอารยสถาปัตย์ด้วย การผลิตและจำหน่ายผลิตภัณฑ์เพื่อการท่องเที่ยวควรให้สอดคล้องกับอัตลักษณ์ของท้องถิ่นหรือพื้นที่ การให้ความสำคัญกับการสร้างระบบบริการนักท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวก การรักษาความปลอดภัยและสวัสดิภาพของนักท่องเที่ยวเพื่อสร้างภาพลักษณ์และความเชื่อมั่นในการท่องเที่ยว และการพัฒนาบุคลากรที่มีทักษะรองรับการขยายตัวของภาคบริการ

๓.๑.๒ ปัญหาความต้องการและศักยภาพด้านสังคมและความมั่นคง

ประเด็นปัญหาและความต้องการ

- ความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ และสังคมทำให้ภูมิปัญญา องค์ความรู้ท้องถิ่นไม่ได้รับการสืบสานหรือต้นทุนทางวัฒนธรรมขาดการดูแลเอาใจใส่
- สาธารณสุข ได้แก่ การขาดแคลนบุคลากร เครื่องมือ/อุปกรณ์ทางการแพทย์ที่จำเป็นของโรงพยาบาลในพื้นที่ทำให้การบริการสาธารณสุขไม่ทั่วถึงและบุคลากรทางการแพทย์ไม่เพียงพอ กลุ่มผู้พิการและผู้ด้อยโอกาส ขาดการช่วยเหลือและขาดอาชีพในการดำรงชีวิต
- สถานการณ์และแนวโน้มการเจ็บป่วยของประชาชนที่สำคัญ ได้แก่ โรคเบาหวาน โรคความดันโลหิตสูง โรคมะเร็ง ซึ่งเป็นกลุ่มโรคไม่ติดต่อเรื้อรังที่มีสาเหตุมาจากสภาพการดำเนินชีวิตที่เร่งรีบในยุคปัจจุบัน ส่งผลให้พฤติกรรมการใช้ชีวิตเปลี่ยนไปจากเดิม คือ นิยมรับประทานอาหารจานด่วนหรืออาหารสำเร็จรูป ไม่มีเวลาพักผ่อนหรือออกกำลังกาย การดื่มสังสรรค์และสูบบุหรี่เพื่อเข้าสังคม ทั้งนี้ แนวโน้มในอนาคตจะมีอัตราการเจ็บป่วยด้วยกลุ่มโรคไม่ติดต่อเรื้อรังนี้ตามมาอีกหลายๆ โรค เช่น อ้วนลงพุง หลอดเลือดสมอง และหัวใจ สะท้อนให้เห็นว่าสังคมเมืองเริ่มเข้าไปแทนที่สังคมชนบทดั้งเดิม
- ผู้สูงอายุ ผู้สูงอายุยังไม่ได้รับการดูแลอย่างทั่วถึง และเป็นระบบที่ชัดเจน
- ปัญหายาเสพติด ปัญหาแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมาย

ข้อเสนอ

- ฟื้นฟูและอนุรักษ์ความเป็นท้องถิ่นทั้งองค์ความรู้ ภูมิปัญญา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี ตลอดจนสภาพแวดล้อม เพื่อเป็นรากฐานในการสืบสานการพัฒนาและส่งต่อให้คนรุ่นหลังได้อย่างมีคุณค่า
- การวางระบบบริการและโครงสร้างพื้นฐานรองรับจำนวนประชากรสูงอายุที่เพิ่มมากขึ้น
- การแก้ไขปัญหายาเสพติด การป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรม
- ในปัจจุบันเทคโนโลยีมีการพัฒนาอย่างรวดเร็วและทันสมัยมากขึ้น

การติดต่อสื่อสาร ต่างๆระหว่างบุคคลจึงใช้สมาร์ตโฟนมากกว่าการพบเจอและพูดคุยกัน สภาพสังคมจึงเปลี่ยนแปลงเป็นสังคม ปังเจกหรือเป็นส่วนตัวเพิ่มมากขึ้น ขาดการปฏิสัมพันธ์และการทำกิจกรรมร่วมกัน ขาดจิตสาธารณะ วิถีชีวิตมีการเปลี่ยนแปลง เชื่อมโยงกับเทคโนโลยีอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการดำรงชีวิตประจำวัน ทักษะคติและค่านิยมที่แตกต่างกันไป ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่มุ่งเฉพาะเรื่องส่วนตัวมากกว่าส่วนรวม ทุกภาคส่วนควรให้การส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น ปลูกจิตสำนึก รัก ห่วงแหน และภาคภูมิใจในบ้านเกิด เพื่อรักษาทุนทางสังคมให้ชุมชนมีความน่าอยู่

๓.๑.๓ ประเด็นปัญหา ความต้องการ และศักยภาพด้านการศึกษา

ประเด็นปัญหาและความต้องการ

- การศึกษา ได้แก่ ขาดการส่งเสริมสนับสนุนให้มีการศึกษาและเรียนรู้ตลอดชีวิต
- การขาดโอกาสทางการศึกษาของผู้พิการและผู้ด้อยโอกาส

ข้อเสนอ

- สร้างสรรค์สังคมแห่งการเรียนรู้
- ส่งเสริม สนับสนุนให้ประชาชนทุกเพศ ทุกวัยได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม

๓.๑.๔ ประเด็นปัญหา ความต้องการ และศักยภาพด้านด้านผังเมือง

ประเด็นปัญหาและความต้องการ

- ขาดการทบทวนการวางผังเมืองด้านการใช้ประโยชน์ในทรัพย์สิน

การคมนาคมและการขนส่ง การสาธารณสุข ปลอดภัย บริการสาธารณะ และสภาพแวดล้อม ให้สอดคล้องกับการพัฒนาระบบเศรษฐกิจและสังคม

ข้อเสนอ

- จัดให้มีการทบทวน หรือจัดทำผังเมืองรวมเพื่อเป็นการกำหนดนโยบายและมาตรการเพื่อจัดระบบการใช้ประโยชน์ที่ดิน โครงข่ายคมนาคมขนส่งและบริการสาธารณะให้มีประสิทธิภาพ สามารถรองรับและสอดคล้องกับการขยายตัวของชุมชนในอนาคต

๓.๑.๕ ประเด็นปัญหา ความต้องการ และศักยภาพด้านเทคโนโลยี

ประเด็นปัญหาและความต้องการ

- เทคโนโลยีสารสนเทศนั้นมีประโยชน์มีประโยชน์มากมาย ทั้งในด้านการอำนวยความสะดวกให้กับชีวิตของมนุษย์ หรือช่วยพัฒนาด้านเศรษฐกิจ อุตสาหกรรม การแพทย์ การศึกษา และอีกมากมาย แต่ไม่เพียงก่อให้เกิดประโยชน์เท่านั้น เทคโนโลยีสารสนเทศก็ก่อให้เกิดปัญหาตามมาทั้งในด้านสังคม เศรษฐกิจและการศึกษา จากการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศดังกล่าวที่ไม่ถูกต้อง เนื่องจากในโลกของการติดต่อสื่อสารที่ไร้พรมแดนอาจทำให้ข้อมูลสารสนเทศที่นั้นมีเนื้อหาที่เหมาะสมและไม่เหมาะสม ตัวอย่างปัญหาที่สำคัญๆของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่ไม่เหมาะสม ได้แก่ ปัญหาเด็กติดเกมส์ ปัญหาละเมิดลิขสิทธิ์ ปัญหาสังคมเสื่อมโทรมจากการใช้เทคโนโลยีในทางที่ผิดการเข้าถึงข้อมูลและกระจายข้อมูลบนอินเทอร์เน็ตที่ง่ายขึ้น มีผลต่อกลุ่มบุคคลที่ไม่ควรที่จะได้รับข้อมูลเหล่านั้น เช่น ภาพที่ไม่เหมาะสม เป็นต้น ปัญหาการละเมิดสิทธิส่วนบุคคล

ข้อเสนอ

- แนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าวที่เกิดจากเทคโนโลยีสารสนเทศที่ไม่ถูกต้อง ได้แก่ ใช้แนวทางสร้างจริยธรรม การสร้างความเข้มแข็งให้กับตนเอง การควบคุมสังคมโดยใช้วัฒนธรรมที่ดี การสร้างความเข้มแข็งให้กับสังคมชุมชน การเข้าสู่มาตรฐานการบริหารจัดการการให้บริการเทคโนโลยีสารสนเทศ และการบังคับใช้ด้วยกฎ ระเบียบ และกฎหมาย

๓.๑.๖ ปัญหาความต้องการและศักยภาพด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ประเด็นปัญหาและความต้องการ ได้แก่ การแก้ไขปัญหาหมอกควันไฟป่าให้เกิดความยั่งยืน การรักษาแหล่งต้นน้ำและแก้ไขปัญหาตัดไม้ทำลายป่า การบุกรุกป่า แม้เป็นปัญหานอกพื้นที่แต่ส่งผลกระทบต่อ

การดำเนินชีวิตโดยรวมของคนในชุมชน และปัญหาการจัดการขยะมูลฝอย ที่สำคัญในพื้นที่ ได้แก่ การขาดสถานที่กำจัด ปัญหาการกำจัดขยะมูลฝอยที่ไม่ถูกสุขอนามัย

ข้อเสนอ การเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ไม่ว่าจะเป็นอุณหภูมิที่สูงขึ้นและลดต่ำอย่างรวดเร็ว ฝนที่ไม่ตกตามฤดูกาล ภัยแล้งที่ยาวนาน ส่งผลซ้ำเติมให้ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น มลภาวะจากการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสู่ชั้นบรรยากาศยังเพิ่มขึ้น เป็นสาเหตุทำให้เกิด ปัญหาโลกร้อน ผลกระทบจากภัยธรรมชาติอันเกิดจากความแปรปรวนของภูมิอากาศ เช่น น้ำท่วม ภัยแล้ง หมอกควันและอากาศเย็นผิดปกติ ก่อให้เกิดความเสียหายต่อผลผลิตทางการเกษตร และส่งผลกระทบต่อภาค เศรษฐกิจและวิถีชีวิตของประชาชน ในพื้นที่ตามมา อีกทั้งเมืองเกิดการขยายตัว ผลที่ตามมาคือปริมาณขยะที่เพิ่มขึ้นจากการบริโภค แต่ได้รับการจัดการตั้งแต่ระดับครัวเรือนจึงมีอัตราที่ลดลง ในขณะที่ด้านสิ่งแวดล้อม หลายๆ เมืองได้ให้ความสำคัญและคำนึงถึงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เทศบาล ได้ดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ในการสร้างเมืองให้เป็นเมืองแห่งสวน โดยการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและเพิ่มพื้นที่สีเขียวในเขตเมือง ตลอดจนการบริหารงานในองค์กรได้นำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้เพื่อลดการใช้กระดาษและพลังงาน

ประเด็นปัญหาและความต้องการของประชาชนในเชิงพื้นที่

ขอบข่ายและปริมาณของปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย/ กลุ่มเป้าหมาย	วัตถุประสงค์ของการแก้ไขปัญหา
๑. ปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม		
<p>ด้านการคมนาคม</p> <p>๑.๑ ลักษณะของปัญหา เส้นทางการคมนาคมไม่สะดวก</p> <p>๑.๒ สาเหตุของปัญหา</p> <p>๑. ถนนคับแคบ/ไม่มีไหล่ทาง</p> <p>๒. ถนนชำรุดเสียหายจากการบรรทุกหนักทรุดตัวและถูกน้ำกัดเซาะ</p> <p>๓. ขาดสัญญาณไฟจราจรหรือเครื่องหมายจราจรบริเวณทางแยก/มุมอับ/เสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุ</p> <p>๔. ไม่มีป้ายบอกทาง/ป้าย/คู่มือ ที่ชัดเจน</p> <p>๑.๓ แนวทางแก้ไข</p> <p>๑. ปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพของถนนให้ได้มาตรฐาน มีความปลอดภัยในการเดินทางและขนส่งสินค้า</p> <p>๒. จัดให้มีไฟสัญญาณจราจร/เครื่องหมายจราจรป้ายเส้นทาง เพื่อความสะดวกและปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน</p>	<p>ทุกหมู่บ้าน ในเขตตำบลหนองหาร</p>	<p>๑. เพื่อพัฒนาเส้นทางการคมนาคมที่เหมาะสม สามารถตอบสนองความจำเป็นและความต้องการของคนในท้องถิ่น มีความสอดคล้องและเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม</p> <p>๒. เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการดูแลรักษาเพื่อใช้ประโยชน์ได้นานและประหยัดงบประมาณในการปรับปรุงซ่อมแซม</p>

ขอบข่ายและปริมาณของปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย/ กลุ่มเป้าหมาย	วัตถุประสงค์ของการแก้ไขปัญหา
<p><u>ด้านไฟฟ้า</u></p> <p><u>๑.๑ ลักษณะของปัญหา</u> ปัญหาไฟฟ้าสาธารณะ(ไฟกิ่ง)ไม่เพียงพอ</p> <p><u>๑.๒ สาเหตุของปัญหา</u> การเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากร (ครัวเรือน) ทำให้ความต้องการไฟฟ้ามีปริมาณเพิ่มขึ้น</p>	<p>ทุกหมู่บ้าน ในเขตตำบลหนองหาร</p>	<p>๑. เพื่อขยายเขตไฟฟ้าในครัวเรือน และติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะให้ครบทุกหมู่บ้าน/ชุมชนเพื่อให้สะดวกในการดำเนินกิจกรรมและมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน</p>
<p><u>ด้านน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคและน้ำเพื่อการเกษตร</u> <u>ไม่เพียงพอ</u></p> <p><u>๑.๑ ลักษณะของปัญหา</u> ขาดแคลนน้ำเพื่อการอุปโภค-บริโภคและน้ำเพื่อการเกษตร</p> <p><u>๑.๒ สาเหตุของปัญหา</u></p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. ประสบปัญหาภัยแล้ง ๒. ลำเหมืองตื้นเขิน ๓. ขาดแคลนแหล่งกักเก็บน้ำ <p><u>๑.๓ แนวทางแก้ไข</u></p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. ก่อสร้างระบบประปาหมู่บ้านให้ครบทุกพื้นที่ ๒. ขุดลอกลำเหมืองให้น้ำไหลได้สะดวก ๓. ขุดสระ/อ่างเก็บน้ำ/เจาะบ่อนบาดาล 	<p>-ทุกหมู่ที่ ไม่มีน้ำประปาใช้</p> <p>ครอบคลุมทุกพื้นที่ -ประสบปัญหาภัยแล้ง ทุกหมู่บ้าน</p>	<p>๑. เพื่อปรับปรุงและพัฒนาสาธารณูปโภคด้านน้ำกิน-น้ำใช้ ให้ครอบคลุมทุกพื้นที่โดยการก่อสร้างระบบประปาหมู่บ้าน/ขยายเขตประปาภูมิภาค</p> <p>๒. เพื่อปรับปรุงและพัฒนาสาธารณูปโภคด้านการเกษตร มุ่งเน้นประโยชน์เพื่อการเกษตร ให้สามารถป้องกันและบรรเทาผลกระทบจากภัยแล้งที่มีต่อภาคเกษตรกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>๓. เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์แหล่งน้ำเพื่อการเกษตรในอนาคต รวมถึงการอนุรักษ์ป่าไม้ การปลูกป่าเพื่อเพิ่มพื้นที่สีเขียว</p>

<p>ด้านระบบระบายน้ำและการผังเมือง</p> <p>๑.๑ ลักษณะของปัญหา ระบบระบายน้ำไม่ดี มีน้ำท่วมขังในบางพื้นที่</p> <p>๑.๒ สาเหตุของปัญหา</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. รางระบายน้ำ/ท่อระบายน้ำไม่เพียงพอ ๒. รางระบายน้ำ/ท่อระบายน้ำอุดตันจากดินโคลน/ขยะ/วัชพืช/เศษวัสดุอื่นๆ ๓. การบุกรุกลำเหมืองสาธารณะ <p>๑.๓ แนวทางแก้ไข</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. ก่อสร้างรางระบายน้ำ/วางท่อระบายน้ำตามจุดที่จำเป็นเพื่อป้องกันน้ำท่วมขัง/ระบายไม่ทัน ๒. ปรับปรุง/ซ่อมแซม รางระบายน้ำ/ฝารางระบายน้ำที่แตกหักชำรุดเสียหาย ๓. ขุดลอกรางระบายน้ำ/ท่อระบายน้ำ เพื่อให้น้ำไหลได้สะดวก ๔. สำรวจลำเหมืองสาธารณะในพื้นที่หากมีการบุกรุกให้รายงานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อแก้ไขปัญหาและพิจารณาบังคับใช้กฎหมายตามอำนาจหน้าที่ 	<p>ทุกหมู่บ้าน ในเขตตำบลหนองหาร</p>	<ol style="list-style-type: none"> ๑. เพื่อบำรุงรักษาสาธารณูปโภคและสาธารณูปการที่มีการพัฒนาแล้ว เพื่อให้อยู่ในสภาพสมบูรณ์ สามารถใช้งานได้ดี ประชาชนใช้บริการอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ ๒. เพื่อประชาสัมพันธ์การใช้ผังเมืองรวม เพื่อให้การพัฒนาพื้นที่เป็นไปอย่างมีทิศทางและดูแลรักษาพื้นที่สาธารณะไม่ให้มีการบุกรุก
---	---	--

ขอบข่ายและปริมาณของปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย/ กลุ่มเป้าหมาย	วัตถุประสงค์ของการแก้ไขปัญหา
๒. ปัญหาด้านเศรษฐกิจตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง		
<p><u>ด้านการส่งเสริมการดำเนินชีวิตตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง</u></p> <p>๑.๑ ลักษณะของปัญหา รายได้ไม่เพียงพอกับรายจ่ายที่เพิ่มสูงขึ้นทำให้มีหนี้สิน ขาดเงินออม</p> <p>๑.๒ สาเหตุของปัญหา ๑. ต้นทุนการผลิตทางการเกษตรสูง ๒. ราคาผลผลิตตกต่ำ ๓. ประสบปัญหาภัยแล้งทำการเกษตรไม่ได้ทำให้ขาดรายได้ ๔. ขาดองค์ความรู้/พันธุ์พืช/พันธุ์สัตว์และวิทยาการสมัยใหม่ ๕. ไม่มีข้อมูลเพื่อประกอบการตัดสินใจในการใช้จ่ายเงินในครัวเรือน</p> <p>๑.๓ แนวทางแก้ไข ๑. ลดการใช้สารเคมี/ทำเกษตรอินทรีย์เพื่อลดต้นทุนและเพิ่มมูลค่า ๒. ปลูกพืชที่ใช้น้ำน้อย/จัดหาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร ๓. นำเทคโนโลยีเข้ามาใช้ เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพและสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับภาคเกษตรในท้องถิ่น เช่น การพัฒนาเมล็ดพันธุ์ การจัดเก็บรักษาผลผลิตการแปรรูปผลิตภัณฑ์และการให้บริการวิชาการด้านการเกษตรเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งให้เกษตรกรอย่างเป็นระบบ ตลอดจนจรรยาบรรณและส่งเสริมเพื่อจำหน่ายในชุมชน ๔. ส่งเสริมการทำบัญชีครัวเรือน</p>	<p>ทุกหมู่บ้าน ในเขตตำบลหนองหาร</p>	<p>๑. เพื่อส่งเสริมการใช้ทรัพยากรในท้องถิ่นเพื่อเป็นฐานการผลิตทางการเกษตรอย่างคุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด โดยใช้แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงผสมผสานกับวิถีชีวิตดั้งเดิม บนพื้นฐานวัฒนธรรมของชุมชนเป็นสำคัญ</p> <p>๒. เพื่อปรับปรุงและพัฒนาสาธารณูปการที่สามารถเพิ่มศักยภาพและสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรในท้องถิ่นโดยเฉพาะการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสร้างมูลค่าเพิ่มและลดค่าใช้จ่ายในการกระจายสินค้า เช่น การจัดตั้งลานค้าชุมชน การก่อสร้างโรงสีชุมชน โรงปุ๋ยอินทรีย์ เป็นต้น</p>

ขอบข่ายและปริมาณของปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย/ กลุ่มเป้าหมาย	วัตถุประสงค์ของการแก้ไขปัญหา
<p>ด้านการประกอบอาชีพ</p> <p>๑.๑ ลักษณะของปัญหา ไม่มีอาชีพเสริมเพื่อเพิ่มรายได้</p> <p>๑.๒ สาเหตุของปัญหา</p> <p>๑. ขาดอาชีพเสริม ทำให้ขาดโอกาสที่จะพัฒนาและสร้างรายได้ให้กับครัวเรือน หรือชุมชน</p> <p>๒. สินค้า/บริการไม่มีคุณภาพ</p> <p>๓. ขาดการส่งเสริมสนับสนุนด้านงานวิจัยส่งเสริมการตลาดของสินค้าและบริการ</p> <p>๔. การขาดการรวมกลุ่มเพื่อประกอบอาชีพ</p>	<p>ทุกหมู่บ้าน ในเขตตำบลหนองหาร</p>	<p>๑. เพื่อศึกษา รวบรวม และเผยแพร่ข้อมูล เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผลกระทบที่จะเกิดขึ้นจากการรวมกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) เพื่อให้สามารถเตรียมความพร้อมและรับมือกับการเปลี่ยนแปลงอย่างมีประสิทธิภาพ</p>
<p>๑.๓ แนวทางแก้ไข</p> <p>๑. จัดฝึกอบรม ส่งเสริมพัฒนาการประกอบอาชีพให้แก่ประชาชน โดยคำนึงถึงทรัพยากรธรรมชาติ วัตถุประสงค์ที่มีในท้องถิ่น</p> <p>๒. พัฒนาความรู้ผู้ประกอบการในท้องถิ่น ในด้านการบริหารจัดการธุรกิจประกอบด้วย การตลาด การผลิต/การบริการ การบริหารจัดการและการเงิน โดยมุ่งเน้นการพัฒนาบุคลากร ทักษะแรงงาน การวิจัยและพัฒนา เพื่อเพิ่มมูลค่ายกระดับการค้าและบริการให้ได้มาตรฐาน มีประสิทธิภาพ สามารถแข่งขันได้ในตลาดการค้าอาเซียน</p> <p>๓. ส่งเสริมการรวมกลุ่มอาชีพ/การสร้างและพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือเพื่อสร้างอำนาจการต่อรอง การจัดหาปัจจัยการผลิตเพื่อลดต้นทุนการผลิต/การแสวงหาโอกาสทางการตลาด</p>	<p>ทุกหมู่บ้าน ในเขตตำบลหนองหาร</p>	<p>๒. เพื่อส่งเสริมการนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพและสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับภาคเกษตรในท้องถิ่น เช่น การพัฒนาเมล็ดพันธุ์ การจัดเก็บรักษาผลผลิตการแปรรูปผลิตภัณฑ์และการให้บริการวิชาการด้านการเกษตร เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งให้เกษตรกรอย่างเป็นระบบ ตลอดจนรณรงค์และส่งเสริมเพื่อจำหน่ายในชุมชน</p>

ขอบข่ายและปริมาณของปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย/ กลุ่มเป้าหมาย	วัตถุประสงค์ของการแก้ไขปัญหา
๓. ปัญหาด้านสังคมและคุณภาพชีวิต		
<p><u>ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุและผู้ด้อยโอกาส</u></p> <p>๑.๑ ลักษณะของปัญหา ขาดการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตของเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส</p> <p>๑.๒ สาเหตุของปัญหา</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. ผู้พิการ/ผู้สูงอายุ/ผู้ด้อยโอกาส บางรายมีฐานะยากจนไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ ๒. สภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยไม่เหมาะสมกับสภาพร่างกาย ๓. ขาดการส่งเสริมอาชีพเพื่อเพิ่มรายได้ ๔. ขาดสวัสดิการ <p>๑.๓ แนวทางแก้ไข</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. รวบรวมข้อมูลเพื่อจัดทำแผน/กำหนดแนวทางในการสงเคราะห์ผู้ด้อยโอกาส ผู้สูงอายุ ผู้ประสบปัญหาสังคมทั้งในด้านการศึกษา การพัฒนาอาชีพ การเข้าถึงปัจจัยการยังชีพ ๒. ปรับปรุงที่อยู่อาศัยให้เหมาะสมกับการดำเนินชีวิต ๒. ส่งเสริม และพัฒนาการรวมกลุ่มอาชีพให้แก่ เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาส ตามศักยภาพของชุมชน สนับสนุนด้านการตลาด เพื่อให้มีงานทำ มีรายได้ สามารถพึ่งพาตนเองได้ ๓. จัดสวัสดิการตามความเหมาะสม 	<p>ทุกหมู่บ้าน ในเขตตำบลหนองหาร</p>	<ol style="list-style-type: none"> ๑. เพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่เหมาะสมสำหรับผู้ด้อยโอกาสทุกกลุ่ม เช่น การจัดทำทะเบียนเพื่ออำนวยความสะดวกในการรับบริการต่างๆ การสร้างทางลาดสำหรับผู้พิการ การรักษาพยาบาล เป็นต้น ๒. เพื่อส่งเสริมการเข้าถึงสวัสดิการสังคม ความเสมอภาคและพัฒนาศักยภาพแก่กลุ่มเป้าหมาย สนับสนุนกองทุนเพื่อส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม คุ้มครองเด็ก ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต คนพิการและผู้สูงอายุ

<p><u>ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย</u></p> <p>๑.๑ ลักษณะของปัญหา ระบบการบริหารจัดการขาดประสิทธิภาพ</p> <p>๑.๒ สาเหตุของปัญหา</p> <p>๑. ขาดแคลนบุคลากร เครื่องมือเครื่องใช้ที่จำเป็นในการป้องกันและช่วยเหลือผู้ประสบภัย</p> <p>๒. ประชาชนขาดจิตสาธารณะ/จิตอาสา</p> <p>๑.๓ แนวทางแก้ไข</p> <p>๑. สรรหาบุคลากรเพิ่มเติมให้เพียงพอเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานและให้บริการประชาชน</p> <p>๒. จัดตั้งและการให้บริการของหน่วยแพทย์ฉุกเฉิน</p> <p>๓. รณรงค์เพิ่มจิตอาสาเพื่อพัฒนาท้องถิ่น</p>	<p>ทุกหมู่บ้าน ในเขตตำบลหนองหาร</p>	<p>๑. เพื่อพัฒนา ปรับปรุงระบบและเพิ่มประสิทธิภาพงานการป้องกันบรรเทาสาธารณภัยและรักษาความสงบปลอดภัยในชุมชนอย่างพอเพียง ทั้งในด้านบุคลากรงบประมาณ เครื่องมืออุปกรณ์ เทคโนโลยีสารสนเทศด้านการบริหารจัดการและบรรเทาสาธารณภัยในภาพรวมร่วมกันระหว่างหน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน</p>
---	---	--

ขอบข่ายและปริมาณของปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย/ กลุ่มเป้าหมาย	วัตถุประสงค์ของการแก้ไข ปัญหา
<p>๔. ปัญหาด้านสาธารณสุข <u>ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด อบายมุข และแรงงานต่างด้าว</u></p> <p>๑.๑ ลักษณะของปัญหา</p> <p>๑. กลุ่มเด็ก/เยาวชน มีความเสี่ยงที่จะเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด</p> <p>๒. ไม่มีฐานข้อมูลแรงงานต่างด้าวที่เป็นปัจจุบัน</p> <p>๑.๒ สาเหตุของปัญหา</p> <p>๑. มีผู้ค้ารายย่อย/ผู้เสพ/สถานบันเทิง/สถานบริการ/ร้านเกม/อินเทอร์เน็ต</p> <p>๒. ขาดการประสานงานที่ดีในการขอข้อมูลจากหน่วยงานที่รับผิดชอบ</p> <p>๑.๓ แนวทางแก้ไข</p> <p>๑. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนในการเฝ้าระวังป้องกันปัญหายาเสพติด อบายมุขและปัญหาแรงงานต่างด้าว ภายในชุมชน ตั้งแต่ระดับครอบครัว ชุมชนและสังคมอย่างเป็นระบบ</p> <p>๒. ประสานขอข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลแรงงานต่างด้าวในพื้นที่</p>	<p>ทุกหมู่บ้าน ในเขตตำบลหนองหาร</p>	<p>๑. เพื่อบูรณาการความร่วมมือระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการแก้ไขปัญหายาเสพติดและอบายมุข เช่น โรงเรียน วัด องค์กรภาคเอกชน ผู้ประกอบการ และประชาชนในท้องถิ่น ฯลฯ เพื่อกำหนดมาตรการเฝ้าระวัง ป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติดที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องและดำเนินการตามกฎหมายอย่างจริงจัง</p> <p>๒. หน่วยงานที่รับผิดชอบดำเนินการพัฒนาระบบการคุ้มครองแรงงานต่างด้าวและการให้สิทธิของคนพื้นที่สูง ให้มีสิทธิตามกฎหมายกำหนด ตลอดจนเตรียมความพร้อม เฝ้าระวังผลกระทบและป้องกันปัญหาที่อาจเกิดขึ้นจากแรงงานต่างด้าวทั้งในระบบและนอกระบบตามกฎหมาย</p>

ขอบข่ายและปริมาณของปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย/ กลุ่มเป้าหมาย	วัตถุประสงค์ของการแก้ไข ปัญหา
๕. ปัญหาด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม		
<p><u>ด้านการพัฒนามาตรฐานศูนย์เด็กเล็ก</u></p> <p>๑.๑ ลักษณะของปัญหา การบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขาดประสิทธิภาพ</p> <p>๑.๒ สาเหตุของปัญหา</p> <p>๑. คณะกรรมการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขาดความรู้ความเข้าใจในอำนาจหน้าที่และกฎหมายที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติงาน</p> <p>๒. กระบวนการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษา การนำแผนพัฒนาการศึกษาไปสู่การปฏิบัติและการติดตามประเมินผลไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร</p> <p>๓. ผู้ปกครองขาดความเชื่อมั่นในการให้บริการ</p> <p>๔. บุคลากรไม่ได้รับการอบรมเพื่อพัฒนาความรู้ที่ต้องใช้ในการปฏิบัติงาน</p> <p>๕. บุคลากรมีน้อยไม่เพียงพอกับปริมาณเด็กและปริมาณงานที่เพิ่มขึ้น</p> <p>๑.๓ แนวทางแก้ไข</p> <p>๑. ฝึกอบรมเพิ่มประสิทธิภาพการบริการงานของคณะกรรมการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและบุคลากรทางการศึกษา</p> <p>๒. ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ มติครม. และหนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้อง</p> <p>๓. ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานและแผนการปฏิบัติงานให้ประชาชนทราบอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ</p> <p>๔. ปรับปรุงอาคารสถานที่และระบบการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสม มีประสิทธิภาพ</p>	<p>ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ตำบลหนองหาร</p>	<p>๑. ส่งเสริม พัฒนาและยกระดับคุณภาพมาตรฐานบริการทางศึกษาของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและสถานศึกษาในพื้นที่ เพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างโอกาสทางการศึกษาสำหรับประชาชนทุกระดับ</p>

ขอบข่ายและปริมาณของปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย/ กลุ่มเป้าหมาย	วัตถุประสงค์ของการแก้ไข ปัญหา
<p><u>ด้านการพัฒนาองค์ความรู้ด้านศิลปะ วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นในเชิงองค์รวม</u></p> <p>๑.๑ ลักษณะของปัญหา ขาดการรวบรวมองค์ความรู้</p> <p>๑.๒ สาเหตุของปัญหา ๑. ขาดการจัดตั้งและพัฒนาแหล่งเรียนรู้ด้าน ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น ๒. ขาดการจัดทำฐานข้อมูลด้านศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญา/ปราชญ์ท้องถิ่น</p> <p>๑.๓ แนวทางแก้ไข ๑. ส่งเสริม สนับสนุนให้เกิดแหล่งเรียนรู้ เพื่อการ แลกเปลี่ยนเรียนรู้และสร้างกลุ่มกิจกรรมศิลปะที่ เกี่ยวข้องกับภูมิปัญญาท้องถิ่น ๒. สำรวจ/จัดทำ/รวบรวมองค์ความรู้ต่าง ๆ ใน พื้นที่</p>	<p>ทุกหมู่บ้าน ในเขตตำบลหนองหาร</p>	<p>๑. พัฒนาองค์ความรู้และสร้าง เครือข่ายบุคลากรหรือกลุ่มบุคคล เกี่ยวกับการสร้างสรรค์ผลงาน ทางด้านศิลปวัฒนธรรมและภูมิ ปัญญาท้องถิ่น</p> <p>๒. สร้างแหล่งเรียนรู้เพื่อการสืบค้น ภูมิปัญญา/อัตลักษณ์ท้องถิ่น เชื่อมโยงแหล่งการเรียนรู้ในชุมชน โดยใช้วัด สถานศึกษา หรือสถานที่ ที่เหมาะสมในการจัดการเรียนการ สอน ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญา ท้องถิ่นให้เยาวชนและผู้สนใจ</p>
<p><u>ด้านการอนุรักษ์และส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น</u></p> <p>๑.๑ ลักษณะของปัญหา ประเพณีวัฒนธรรมที่ดั่งงามกำลังจะสูญหาย/ ไร้ผู้สืบทอด</p> <p>๑.๒ สาเหตุของปัญหา ๑. การรับกระแสวัฒนธรรมตะวันตกอย่างรวดเร็ว และขาดการสร้างภูมิคุ้มกันที่ดี ๒. ขาดการสนับสนุนส่งเสริมและจัดกิจกรรมการ อนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณีในท้องถิ่น</p> <p>๑.๓ แนวทางแก้ไข ๑. สร้างการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน ในการเฝ้า ระวังและป้องกันผลกระทบจากการเข้ามาของ วัฒนธรรมต่างชาติที่มีต่อวิถีชีวิตชุมชน ๒. ส่งเสริมและจัดกิจกรรมการอนุรักษ์วัฒนธรรม ประเพณีในท้องถิ่นรวมถึงกิจกรรมทางศาสนา ๓. จัดตั้งและพัฒนาเครือข่ายส่งเสริมวัฒนธรรม ล้านนาและคุณธรรมจริยธรรมในหมู่บ้าน/ตำบลชุมชน</p>	<p>ทุกหมู่บ้าน ในเขตตำบลหนองหาร</p>	<p>๑. ปลุกจิตสำนึกการอนุรักษ์ วัฒนธรรมท้องถิ่นในระดับ ครอบครัวซึ่งเป็นสถาบันรากฐานให้ เด็กและเยาวชนนอกเหนือจาก สถาบันการศึกษา เช่น รมรงค์การ ใช้ภาษา/การแต่งกายล้านนา การ อนุรักษ์อักษรเมือง ดนตรีพื้นบ้าน ส่งเสริมวัฒนธรรมประเพณีใน โรงเรียนฯ รวมถึงการอนุรักษ์ด้าน สถาปัตยกรรมต่างๆแห่งล้านนา มีการออกแบบหรือก่อสร้างโดยคง เอกลักษณ์ทางด้านศิลปะ</p>

ขอบข่ายและปริมาณของปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย/ กลุ่มเป้าหมาย	วัตถุประสงค์ของการแก้ไข ปัญหา
<p><u>ด้านการส่งเสริมการกีฬาและนันทนาการ</u></p> <p>๑.๑ ลักษณะของปัญหา ขาดการส่งเสริมสนับสนุนด้านการกีฬาและนันทนาการอย่างต่อเนื่อง</p> <p>๑.๒ สาเหตุของปัญหา ๑. สนามกีฬาไม่เพียงพอและมีสภาพไม่เหมาะสมกับการออกกำลังกายขาดการดูแลรักษา ๒. อุปกรณ์กีฬาชำรุดเสียหาย</p> <p>๑.๓ แนวทางแก้ไข ๑. จัดให้มีการแข่งขันกีฬาสำหรับประชาชนทุกเพศ/ทุกวัย ๒. ก่อสร้างและปรับปรุงสนามกีฬาให้ได้มาตรฐาน ๓. จัดหาอุปกรณ์กีฬาให้เหมาะสมและเพียงพอ</p>	<p>ทุกหมู่บ้าน ในเขตตำบลหนองหาร</p>	<p>๑. ส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมนันทนาการเชิงสร้างสรรค์เพื่อส่งเสริมสุขภาพอนามัยของประชาชน ๒. ส่งเสริมความรัก ความสามัคคีของคนในชุมชน</p>
๖. ปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม		
<p><u>ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</u></p> <p>๑.๑ ลักษณะของปัญหา ประชาชนขาดการมีส่วนร่วมในการดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p> <p>๑.๒ สาเหตุของปัญหา ขาดจิตสำนึกในการดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p> <p>๑.๓ แนวทางแก้ไข ๑. รณรงค์ประชาสัมพันธ์ให้ชุมชนตระหนักในคุณค่าของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการผลิตและบริโภคที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ๒. จัดกิจกรรมส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนกลุ่มต่างๆมีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องในการป้องกันแก้ไขปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๓. เพิ่มพื้นที่สีเขียว (Eco Town) เพื่อสุขภาพของคนในพื้นที่ตำบลหนองหาร</p>	<p>ทุกหมู่บ้าน ในเขตตำบลหนองหาร</p>	<p>๑. การเฝ้าระวังการทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๒. การกำหนดแผนและมาตรการป้องกันและบรรเทาวิฤตทางด้านสิ่งแวดล้อม ๓. การทบทวนขอบเขตอำนาจหน้าที่ระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับส่วนราชการอื่นและภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง</p>

ขอบข่ายและปริมาณของปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย/ กลุ่มเป้าหมาย	วัตถุประสงค์ของการแก้ไข ปัญหา
<p><u>ด้านการจัดการขยะและมลภาวะ</u></p> <p>๑.๑ ลักษณะของปัญหา มีขยะจำนวนมากยากแก่การเก็บขนและนำไปทิ้ง และต้องใช้งบประมาณจำนวนมากในการกำจัดขยะ</p> <p>๑.๒ สาเหตุของปัญหา</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. ขาดการคัดแยกขยะในครัวเรือน ๒. ขาดการรณรงค์ส่งเสริมการลดปริมาณขยะในครัวเรือน <p>๑.๓ แนวทางแก้ไข</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. รณรงค์/ให้ความรู้/ปลูกจิตสำนึกเรื่องการกำจัดขยะมูลฝอย การคัดแยกขยะ การดูแลรักษาแม่น้ำลำคลองแก่ประชาชน ๒. การปรับปรุงเทศบัญญัติให้เหมาะสมและใช้บังคับในพื้นที่ 	<p>ทุกหมู่บ้าน ในเขตตำบลหนองหาร</p>	<ol style="list-style-type: none"> ๑. พัฒนาระบบการบริหารจัดการและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม เช่น ปัญหาน้ำเสีย ขยะมูลฝอย หมอกควัน โดยส่งเสริมให้ชุมชนสามารถดำเนินการด้วยตนเองมากขึ้น ๒. สร้างองค์ความรู้จากการศึกษาดูงานชุมชนและ อปท.ต้นแบบที่ดีในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม และระบบนิเวศที่ดี เพื่อนำมาเป็นแบบอย่างแนวทางปฏิบัติและขยายผลสู่ชุมชนและท้องถิ่นอื่น
<p><u>ด้านส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน</u></p> <p>๑.๑ ลักษณะของปัญหา ประชาชนขาดจิตสำนึกในการประหยัดพลังงาน</p> <p>๑.๒ สาเหตุของปัญหา</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. ขาดการรณรงค์ส่งเสริมการอนุรักษ์และประหยัดพลังงาน ๒. ขาดความรับผิดชอบต่อสังคม สร้างมลภาวะเพิ่มปัญหาโลกร้อน <p>๑.๓ แนวทางแก้ไข</p> <p>ให้ความรู้ ปลูกจิตสำนึกและสร้างแรงจูงใจของคนในท้องถิ่นด้านการอนุรักษ์พลังงาน การใช้พลังงานทดแทน โดยเปรียบเทียบให้เห็นถึงประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นต่อตนเองและท้องถิ่นอย่างยั่งยืน</p>	<p>ทุกหมู่บ้าน ในเขตตำบลหนองหาร</p>	<ol style="list-style-type: none"> ๑. ส่งเสริม สนับสนุนและนำงานวิจัยเกี่ยวกับพลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือกมาใช้ปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมเพื่อการอนุรักษ์พลังงานอย่างยั่งยืน โดยเริ่มจากหน่วยงานภาครัฐ และขยายผลต่อไปยังภาคอุตสาหกรรม เกษตรกรรม ที่อยู่อาศัยและอื่นๆ

ขอบข่ายและปริมาณของปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย/ กลุ่มเป้าหมาย	วัตถุประสงค์ของการแก้ไข ปัญหา
๗. ปัญหาด้านการพัฒนาการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี		
<p><u>ด้านพัฒนาศักยภาพบุคลากรท้องถิ่นและการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน</u></p> <p>๑.๑ ลักษณะของปัญหา</p> <p>ขาดการเตรียมความพร้อมและรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน</p> <p>๑.๒ สาเหตุของปัญหา</p> <p>ไม่ได้กำหนดยุทธศาสตร์ที่ชัดเจน</p> <p>๑.๓ แนวทางแก้ไข</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. กำหนดยุทธศาสตร์การเตรียมความพร้อมให้ชัดเจน ๒. เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนขององค์กรให้บุคลากรทั้งฝ่ายการเมืองและฝ่ายประจำ ๓. จัดทำข้อมูลที่เป็นสำเนาสำหรับแรงงานต่างชาติเป็นภาษาอังกฤษและภาษาอาเซียนอื่น ๔. จัดหาเครื่องมือและประยุกต์ใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการให้บริการ ตลอดจนพัฒนาวัฒนธรรมการให้บริการเพื่อเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ๕. มีการปรับปรุงโครงสร้างองค์กร โดยการกำหนดงานหรือฝ่ายที่รับผิดชอบงานเฉพาะด้านอาเซียนโดยตรง ๖. มีการพัฒนาบุคลากรทุกระดับเพื่อรองรับการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งความรู้ความสามารถด้านภาษา ไม่ว่าจะเป็นภาษาอังกฤษรวมถึงภาษาอื่นๆ ในอาเซียนด้วย 	<p>เทศบาลตำบล หนองหาร</p>	<p>๑. ศึกษา รวบรวม และเผยแพร่ข้อมูล เพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับผลกระทบที่จะเกิดขึ้นจากการรวมกลุ่มอาเซียนเพื่อให้สามารถเตรียมความพร้อมและรับมือกับการเปลี่ยนแปลงอย่างมีประสิทธิภาพ</p>
<p><u>ด้านการพัฒนาประสิทธิภาพในการบริหารจัดการภายใต้หลักธรรมาภิบาลและหลักเศรษฐกิจพอเพียง</u></p> <p>๑.๑ ลักษณะของปัญหา</p> <p>บุคลากรน้อยไม่เพียงพอกับภารกิจตามอำนาจหน้าที่ทำให้การปฏิบัติงานขาดประสิทธิภาพ</p>	<p>เทศบาลตำบล หนองหาร</p>	<p>๑. พัฒนากลไกการทำงานที่เข้มแข็งและโปร่งใส โดยอาศัยความร่วมมือเป็นภาคีหรือข้อตกลงความร่วมมือและการบูรณาการระหว่างหน่วยงานอย่างเป็นรูปธรรม โดยคำนึงถึงผลประโยชน์สาธารณะของผู้รับบริการเป็นหลัก ภายใต้การตัดสินใจที่ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม การรับผิดชอบต่อส่วนรวม การพร้อมรับการตรวจสอบจากประชาชนและปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง มีการเปิดเผยข้อมูลหน่วยงานตามกฎหมาย</p>

ขอบข่ายและปริมาณของปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย/ กลุ่มเป้าหมาย	วัตถุประสงค์ของการแก้ไข ปัญหา
<p>๑.๒ สาเหตุของปัญหา</p> <p>๑. งบประมาณน้อยทำให้ไม่สามารถสรรหาในตำแหน่งที่จำเป็นในการปฏิบัติงานได้</p> <p>๒. บุคลากรขาดการศึกษาอบรมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานและให้บริการประชาชน</p> <p>๓. ระบบการทำงานไม่ได้มุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์และความคุ้มค่าในการปฏิบัติภารกิจเท่าที่ควร</p> <p>๔. ขาดแคลนวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ที่ทันสมัยและเพียงพอ</p> <p>๑.๓ แนวทางแก้ไข</p> <p>๑. ปรับเปลี่ยนตำแหน่งบุคลากรที่มีในปัจจุบันให้เหมาะสมกับงาน</p> <p>๒. พัฒนาบุคลากรของเทศบาลให้มีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานและการบริการประชาชน ประชาชนมีความพึงพอใจ สามารถสนับสนุนการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลได้</p> <p>๓. เสริมสร้างจิตสำนึกขงวิทยุกำลังใจและทัศนคติที่ดีของบุคลากรท้องถิ่นทุกระดับในการให้บริการประชาชน</p> <p>๔. สร้างและพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือกับภาคีเครือข่ายเพื่อประสานการปฏิบัติงาน</p> <p>๕. พัฒนาและปรับปรุงประสิทธิภาพระบบงานและการให้บริการประชาชน โดยมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์และความคุ้มค่าในการปฏิบัติภารกิจ คำนึงถึงความต้องการของประชาชน</p>	<p>เทศบาลตำบล หนองหาร</p>	<p>๑. พัฒนากลไกการทำงานที่เข้มแข็งและโปร่งใส โดยอาศัยความร่วมมือเป็นภาคีหรือข้อตกลงความร่วมมือและการบูรณาการระหว่างหน่วยงานอย่างเป็นทางการ โดยคำนึงถึงผลประโยชน์สาธารณะของผู้รับบริการเป็นหลัก ภายใต้การตัดสินใจที่ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม การรับผิดชอบต่อส่วนรวม การพร้อมรับการตรวจสอบจากประชาชนและปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง มีการเปิดเผยข้อมูลหน่วยงานตามกฎหมาย</p>

การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภัยคุกคาม (SWOT Analysis)

ปัจจัยภายใน

จุดแข็ง (Strengths)		จุดอ่อน (Weaknesses)	
S๑	มีศักยภาพรองรับการขยายตัวของเมืองเชียงใหม่ซึ่งจะเป็นแหล่งที่อยู่อาศัยที่สำคัญในอนาคต	W๑	ถนนภายในตำบลคับแคบโดยส่วนใหญ่ไม่มีเขตทางหรือไหล่ทางทำให้การสัญจรไปมาต้องระมัดระวังมากขึ้นและถนนบางสายชำรุดเสียหายเนื่องจากใช้งานมานานและถูกน้ำกัดเซาะ
S๒	พื้นดินมีความอุดมสมบูรณ์เหมาะสำหรับการเกษตรทั้งปลูกพืชและเลี้ยงสัตว์	W๒	มีปัญหาการระบายน้ำ โดยเฉพาะในฤดูฝนมีน้ำท่วมขังพื้นที่อาศัยและพื้นที่ทางการเกษตร
S๓	มีผลิตภัณฑ์จำนวนมากที่เกิดจากภูมิปัญญาท้องถิ่นสามารถส่งเสริมให้เป็นสินค้าโอท็อปในอนาคตได้	W๓	ขาดงบประมาณในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ที่ต้องใช้งบประมาณจำนวนมาก
S๔	เป็นแหล่งปลูกข้าวที่สำคัญของอำเภอสันทราย	W๔	บางหมู่บ้านมีปัญหาระบบประปาหมู่บ้านและประปาส่วนภูมิภาคยังไม่ถึง
S๕	มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่หลากหลายสามารถนำมาพัฒนาต่อยอดเพื่อสร้างงานสร้างรายได้ให้กับคนในชุมชนได้	W๕	ถนนภายในตำบลบางจุดไม่มีไฟฟ้าสาธารณะหรือไฟส่องสว่างในเวลากลางคืนอาจเกิดอุบัติเหตุได้ง่าย
S๖	มีอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านครอบคลุมทุกหมู่บ้าน สามารถปฏิบัติงานในหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นแกนนำที่สำคัญในการดูแลสุขภาพอนามัยของประชาชน	W๖	กลุ่มอาชีพต่างๆขาดการทำกิจกรรมอย่างต่อเนื่องทำให้กลุ่มไม่เข้มแข็ง ขาดทักษะและประสบการณ์ในการบริหารจัดการ ขาดการสร้างเอกลักษณ์ผลิตภัณฑ์ของกลุ่มเพื่อเพิ่มส่วนแบ่งทางการตลาด
S๗	ประชาชนให้ความสนใจในการดูแลสุขภาพตนเองและคนในครอบครัวมากขึ้น มีความรู้ในการดูแลสุขภาพตนเองและผู้อื่นได้มากขึ้น	W๗	ที่ดินสาธารณะประโยชน์มีน้อยทำให้ขาดโอกาสในการพัฒนาด้านอื่นๆด้วย
S๘	มีโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลในพื้นที่และสามารถให้บริการได้อย่างทั่วถึงและหลากหลายมากขึ้น	W๘	ไม่มีแหล่งน้ำสำรองเพื่อการเกษตร
S๙	มีภูมิปัญญาด้านแพทย์แผนไทยในพื้นที่จำนวนมาก	W๙	ต้นทุนการผลิตทางการเกษตรสูง ไม่มีตลาดรองรับสินค้าชุมชน
S๑๐	ประชาชนมีการติดตามข้อมูลข่าวสารสุขภาพและการแพร่ระบาดของโรคต่างๆอย่างต่อเนื่อง	W๑๐	แรงงานภาคการเกษตรที่มีแนวโน้มลดลงจากการเป็นสังคมผู้สูงอายุ
S๑๑	มีกองทุนหลักประกันสุขภาพประจำตำบล ดำเนินกิจกรรมด้านการส่งเสริมสุขภาพของประชาชน	W๑๑	เกษตรกรนิยมใช้สารเคมีในการทำการเกษตรทำให้สภาพดินเสื่อมโทรม ส่งผลกระทบต่อสุขภาพของเกษตรกรและผู้บริโภค
S๑๒	มีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กประจำตำบลที่จัดตั้งเองและสามารถกำหนดนโยบายการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ได้เอง	W๑๒	ราคาผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำ/ไม่แน่นอน ทำให้ไม่คุ้มทุนและมีหนี้สินครัวเรือนเพิ่มขึ้น
S๑๓	ชุมชนมีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่สามารถสร้างงานสร้างรายได้ให้ชุมชนท้องถิ่นได้ เช่น การทำโคม,ตุ๊ก,จักสาน,แกะสลัก เป็นต้น	W๑๓	พื้นที่อยู่ในเขตชลประทานเขื่อนแม่กวงอุดมธาราหากปีได้น้ำในเขื่อนมีน้อยหรือฝนทิ้งช่วงจะส่งผลต่อการทำการเกษตรในพื้นที่

จุดแข็ง (Strengths)		จุดอ่อน (Weaknesses)	
S๑๔	ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ประเพณีและวัฒนธรรมที่สำคัญของท้องถิ่น	W๑๔	ประชาชนมีพฤติกรรมสุขภาพที่ไม่ถูกต้อง
S๑๕	ชุมชนมีวัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิตที่เป็นเอกลักษณ์ของตนเอง เช่น งานสงกรานต์ งานสงกรานต์น้ำพุร้อน เป็นต้น	W๑๕	ประชาชนเป็นโรคไม่ติดต่อมากขึ้นเช่น โรคเบาหวาน โรคความดัน โรคปวดข้อ โรคปวดกระดูกและกล้ามเนื้อ เป็นต้น
S๑๖	เทศบาลมีนโยบายในการส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนมีการคัดแยกขยะในครัวเรือนและมีนโยบายในการบริหารจัดการขยะแบบครบวงจร	W๑๖	มีปัญหาการแพร่ระบาดของโรคไข้เลือดออก
S๑๗	มีเครือข่ายอาสาสมัครพิทักษ์ทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (ทสม) และอาสาสมัครท้องถิ่นรักษ์โลก (อถล.) เป็นกำลังหลักสำคัญในขับเคลื่อนการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่	W๑๗	สถานที่ตั้งของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กไม่เอื้อต่อการพัฒนาและการจัดการเรียนการสอนเนื่องจากขอใช้สถานที่ในการก่อสร้าง
S๑๘	องค์กรมีการแบ่งส่วนราชการภายในและกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบตามโครงสร้างอย่างชัดเจน	W๑๘	ไม่มีสนามเด็กเล่นและเครื่องเล่นเด็กสำหรับเสริมสร้างพัฒนาเด็ก
S๑๙	ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นมากขึ้น	W๑๙	ความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ และสังคมทำให้ภูมิปัญญาท้องถิ่น ไม่ได้รับการสืบสานหรือต้นทุนทางวัฒนธรรมขาดการดูแลเอาใจใส่
S๒๐	ประชาชนให้ความสนใจและเข้ามามีบทบาทในการตรวจสอบการบริหารงานของเทศบาลมากขึ้น	W๒๐	โรงเรียนระดับประถมศึกษาในพื้นที่มีขนาดเล็ก บุคลากรน้อย/นักเรียนน้อย/งบประมาณที่ได้รับสนับสนุนไม่เพียงพอต่อการบริหารงาน
S๒๑	มีระบบอินเทอร์เน็ตชุมชนไว้บริการประชาชนและใช้ในการปฏิบัติงานภายในหน่วยงาน	W๒๑	ผู้ปกครองขาดความเชื่อถือในโรงเรียนที่ตั้งในพื้นที่และมีค่านิยมส่งบุตรหลานไปเรียนโรงเรียนนอกพื้นที่
S๒๒	มีช่องทางการติดต่อสื่อสารและการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่หลากหลาย	W๒๒	เด็กนักเรียนที่เรียนดีบางราย ขาดโอกาสในการศึกษาต่อเนื่องจากผู้ปกครองมีรายได้ไม่เพียงพอ
S๒๓	มีการปกครองแบ่งเป็นปึก/คุ้ม ทำให้ง่ายในการควบคุมดูแลและการบริหารจัดการ	W๒๓	มีปริมาณขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลเพิ่มมากขึ้น และขาดการคัดแยกขยะอย่างถูกวิธีที่ต้นทาง
S๒๔	ประชาชนวิถีชีวิตเรียบง่าย นับถือระบบอาวุโสและระบบเครือญาติ (ทุนทางสังคม)	W๒๔	ภาวะฝุ่นและหมอกควันปกคลุมจังหวัดเชียงใหม่ ส่งผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน
S๒๕	ประชาชนมีการรวมกลุ่ม/การจัดตั้งกองทุนสวัสดิการ เพื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกัน	W๒๕	ไม่มีการศึกษาผลกระทบต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อมในการดำเนินการโครงการขนาดใหญ่
S๒๖	มีการสร้างและพัฒนาเครือข่ายด้านการรักษาความสงบเรียบร้อยภายในตำบลโดยความร่วมมือของชุมชน	W๒๖	ปัญหามลภาวะทางอากาศที่เกิดจากการเผาในที่โล่ง การจัดการขยะไม่ถูกวิธี การฉีดพ่นยาฆ่าแมลง ยากำจัดศัตรูพืช กลิ่นเหม็นจากขยะและมูลสัตว์
		W๒๗	ขาดการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ
		W๒๘	ขาดสถานที่หรือสนามกีฬาที่ใช้ในการออกกำลังกายที่เหมาะสมและเพียงพอ
		W๒๙	มีผู้พิการ ผู้สูงอายุ และผู้ยากไร้ ยังไม่ได้รับการช่วยเหลืออย่างทั่วถึง

โอกาส (Opportunity)		อุปสรรค (Threats)	
O๑๖	การถ่ายโอนภารกิจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทำให้สามารถบริการประชาชนได้ตรงตามปัญหาและความต้องการของประชาชนมากขึ้นและมีอิสระในการบริหารงานภายใต้กรอบอำนาจหน้าที่	T๑๖	การใช้จ่ายงบประมาณขององค์กรในบางโครงการไม่สามารถแสดงให้เห็นถึงความคุ้มค่าและประโยชน์หลากหลายที่ประชาชนจะได้รับและการดำเนินโครงการไม่ต่อเนื่อง
O๑๗	การตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาสังคมและชุมชนของทุกภาคส่วนทั้งระดับชาติและระดับท้องถิ่น	T๑๗	งบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัดทำให้เทศบาลไม่สามารถตอบสนองความต้องการปัจจัยพื้นฐานของประชาชนได้อย่างเพียงพอ
O๑๘	มีหน่วยงานตรวจสอบ/กำกับดูแลที่หลากหลาย	T๑๘	การจัดสรรงบประมาณจากรัฐยังไม่เพียงพอและไม่สอดคล้องกับภารกิจที่ถ่ายโอนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

การวิเคราะห์ผังเมืองรวมเพื่อกำหนดแนวทางการพัฒนาทางกายภาพในพื้นที่ การวิเคราะห์ผังเมืองรวมจังหวัดเชียงใหม่เพื่อกำหนดแนวทางการพัฒนาทางกายภาพในมิติพื้นที่ตำบลหนองหาร สามารถสรุปได้ดังนี้

จังหวัดเชียงใหม่ เป็นเมืองที่มีการขยายตัวและเจริญเติบโตสูง จึงมีคนจำนวนมากหลั่งไหลเข้ามาและมีความต้องการที่อยู่อาศัยเพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้ วิถีในการดำรงชีวิตผู้คนที่ต้องการแยกครอบครัว ขณะที่การซื้อที่ดินในเขตตัวเมืองเป็นเรื่องยากสำหรับคนในพื้นที่เพราะมีราคาสูง จึงต้องออกไปอยู่นอกเมือง ส่วนพื้นที่ในตัวเมืองที่เริ่มแออัดก็มีการประกาศขาย โดยกลุ่มคนที่เข้ามาซื้อส่วนใหญ่มาจากนอกพื้นที่ จากปัจจัยราคาที่ดินและผังเมืองมีผลให้คนเชียงใหม่ขยับขยายไปอยู่นอกเมืองมากขึ้น โดยเฉพาะอำเภอสันทรายที่อยู่ติดตัวเมืองเชียงใหม่ การคมนาคมขนส่งสะดวก แต่ในปีพบว่ามีความต้องการใช้พื้นที่เพื่อสร้างบ้านจัดสรรจำนวนมากจึงต้องมีการวางและจัดทำผังเมืองรวมเชียงใหม่เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาและการดำรงรักษาเมืองและบริเวณที่เกี่ยวข้องหรือชนบท ในด้านการใช้ประโยชน์ในทรัพย์สินการคมนาคมและการขนส่ง การสาธารณูปโภคบริการสาธารณะและสภาพแวดล้อม

ตำบลหนองหาร ตั้งอยู่ห่างจากตัวเมืองเชียงใหม่ประมาณ ๑๘ กิโลเมตร มีทางหลวงสายเชียงใหม่-พร้าว พาดผ่าน จึงทำให้มีการคมนาคมและการขนส่งสะดวก มีศักยภาพรองรับการขยายตัวของเมืองเชียงใหม่ได้เป็นอย่างดีทั้งด้านการทำธุรกิจ การท่องเที่ยว และที่พักอาศัย ตำบลหนองหาร อยู่ในพื้นที่ที่กำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินตามแผนผังกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดิน ประเภทที่ดินในบริเวณหมายเลข ๓.๑ ถึงหมายเลข ๓.๔ ที่กำหนดไว้เป็นสีขาวมีกรอบและเส้นทแยงสีเขียว ให้เป็นที่ดินประเภทอนุรักษ์ชนบทและเกษตรกรรม ซึ่งที่ดินประเภทอนุรักษ์ชนบทและเกษตรกรรม ให้ใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อเกษตรกรรมหรือเกี่ยวข้องกับเกษตรกรรม การปศุสัตว์ การอยู่อาศัย สถาบันการศึกษา สถาบันศาสนา สถาบันราชการ การสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ และการอนุรักษ์และส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม สำหรับการให้ประโยชน์ที่ดินเพื่อกิจการอื่น ให้ดำเนินการหรือประกอบกิจการได้ในอาคารที่ไม่ใช่อาคารขนาดใหญ่ อย่างไรก็ตาม ต้องมีการกำหนดนโยบายและมาตรการเพื่อจัดระบบการใช้ประโยชน์ที่ดิน โครงข่ายคมนาคมขนส่งและบริการสาธารณะให้มีประสิทธิภาพ สามารถรองรับและสอดคล้องกับการขยายตัวของชุมชนในอนาคต รวมทั้งส่งเสริมและพัฒนาเศรษฐกิจ แต่คงเป็นเมืองที่มีเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมล้านนาและรักษาวิถีชีวิตของชุมชนแต่ละท้องถิ่น ดำรงรักษาพื้นที่ที่มีคุณค่าทางเกษตรกรรมที่มีอยู่อย่างจำกัดและพัฒนาให้เป็นการเกษตรที่ปราศจากมลพิษ มีความหลากหลาย และมีการบริหารจัดการสมัยใหม่ และมีการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ยั่งยืน
